

Edebiyat Defteri

Erkan Atlıhan -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
12 Ağustos 2024 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

BAŞKA MEVSİMDE BEKLEME BENİ, SANA BAHARLA, PAPATYALAR AÇARKEN GELECEĞİM.

Papatyam!

Başka mevsimde bekleme beni
Gelirsem baharla geleceğim sana
Toprağın uyandığı, papatyaların, gelinciklerin açtığı
Baharla geleceğim sana
Kucağımda rengarenk kır çiçekleri
Yüreğimde ise özlem dolu kocaman bir sevgin olacak
Başka bir mevsimde bekleme beni
Sana baharla, papatyalar açarken geleceğim
Sen bilmezsin, bilemezsin
Nice beklenmedik darbeler aldı bedenim
Yalın ayak kaç defa geçtim
Sevda denilen aşk ateşinin üzerinden
Nice boranlarda, ayazlarda kalıp savrulduğum
Tiplerde kayboldum, biz tuttum
Bu yürek öyle fırtınalar gördü ki
Sen bilemezsin, ta ciğerimden vuruldum
Bu yürek nice kahpe, kallesiz sevdaların gölgesinde
Bir mum ışığı gibi titredi
Ve ben sevdaya dair, küskün şiirler yazdım sana

Bazen de ellerimi ısıttı, üzüldü, örselendi kaç kere
Aldığım yaralar öylesine acıttı ki canımı
Unutmak istedikçe kanadı, kabuk bağlamadı
Yine de pes etmedi
Senin sevginden vazgeçmedi bu yürek
Hele son cemre düşün
Beyaz karlar eriyip, kardelenler baş versin
Doğa yeşillensin, bademler çiçek açsın
Göçmen kuşları gelsin
Nevruz ateşi yansın dört bir yanda
İnsanlar el ele, kardeşçe atlasın ateşin üzerinden
Ülkede barış olsun
Kardeşlik türküleri söylensin hep bir ağızdan
Hele gelsin bahar
Sevdamı takip yüreğime, sana öyle geleceğim
Ne de olsa kışın sonu bahar değil mi?
Hangi gece güne kavuşmamış?
Hangi zemheriden sonra bahar gelmemiş?
Sen yeter ki yüreğindeki sevgiyi sıcak tut
Ben gelende gün geceye döner
El ayak çekildiğinde yüreğindeki ateş alevlenirse
Gecenin yıldızları şahit olsun
Ben gelirsem baharla, papatyalar açarken geleceğim sana
Ama sen başka mevsimde bekleme beni
Ölüm olmadıktan sonra mutlaka geleceğim, bekle!
Ha ölüm olursa şayet, acı haberim sana da gelirse
İşte o zaman sen gelirsin bana
Unutma, ben baharla, papatyalar açarken geleceğim sana...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1556643/baska-mevsimde-bekleme-beni-sana-baharla-papatyalar-acarken-geleceğim>

YALAN MIYDI, YOK MUYDUK BİZ?

Papatyam!

Şimdi ne eski Şentepe kalmış ne de eski bizler
Her şey sararmış fotoğraflarda
Okul koridorlarında, sınıflarda kalsa da
Bir hoş seda gibi sesimiz
Kalsa da solan resimlerde gülüşlerimiz
Onlar da olmasa sanki her şey yalan
İsmi değişse de okulumuz eski yerinde
Aynen bıraktığımız gibi
İsmi gibi içindeki öğretmenler
Öğrenciler de değişmiş, hizmetliler bile
Okul yerinde olsa da
Artık içinde ne sen varsın ne de ben
Ne senden eser kalmış ne de benden
Her şey yalan olmuş
Sanki hiçbir şey yaşanmamış gibi
Gerçekten yaşamadık mı?
Yok muyduk, yalan mıydı her şey?
Şimdi oturmuşum okul karşısında
Buz gibi bir kaldırım taşına
Bir sen varsın aklımda, bir de seninle yaşadıklarım
Gözlerim okulun giriş kapısında
Sanki sen çıkacakmışsın gibi
Oturduğum yere gelecek ve bana el vereceksin gibi de
Kulaklarım senden gelecek bir seste
Herkes çıktı ama bir sen yoksun
Bir sigara yaktım sen diye içime çekerek
Sanki her nefes boğuyor beni
Öksürüyorum ciğerlerim sökülerek
Sonra dalıp gidiyorum hayallere
Geçmişim ve senle yaşanmış ne varsa
Bir film şeridi gibi kayıp geçiyor gözlerimin önünden
Ama ne sen varsın ne de ben
Sanki birer birer kesip atmışlar içinden
Ne senden eser kalmış ne de benden
Her şey yalan olmuş yaşanmamış gibi
Gerçekten yalan mıydı, yok muyduk biz?
O gözlerin, beni benden alan o bakışların
İçime dolan ılık nefesin
Ya o, ateş gibi bedenimi yakan öpüşlerin
Yalan mıydı, yok muyduk biz?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1556653/yalan-miydi-yok-muyduk-biz.html>

SEN GİTTİN YA

Sen gittin ya ben sensizlikte hala üşürüm
Hala aklımda yüzün, gülümseyerek gidişin
Söyle, söyle hadi kaç yıl oldu benden gideli?
Gerçi zamanın bir önemi yok aşk zindanımda
Ne de olsa sensizlikten müebbet yemişim burada
Her şeye katlanırım ama sensizliğe asla
Oysa sen, bu aşka emek vermedin
Belki benim gibi de sevmedin
Artık hiçbir ümidim, beklentim de kalmadı senden
Aşka dair söylenecek başka bir söz de benden
Sen gittin ya sensizlikte tükenir ömrüm
Evet, adın dilimde, hasretin gözlerimde
Seni beklerken ıssız bir köşede
Sen beni sevmesen de ben seni severek
Batan güneş gibi bugün ölüyorum sensizlikten...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1557934/sen-gittin-ya.html>

PAPATYA KOKUYOR HÜCREMİN HER YANI

Papatyam!
Ağlamak güzeldi, gözyaşımı sen silerken
Gülmek güzeldi, seninle gülerken
Yaşamak güzeldi, içimde sana dair umutlar varken
Sevmek güzeldi, karşılığı, yanımda sen varken
Sen öyle bir kara sevdasın ki içimde
Anlatılmaz, yaşanırsın papatyalar açarken
Unutma, bu yürek sende mahkum kaldı
Şimdi dört duvar karanlıklar içinde
Sensizlikten gün doğmaz gönlüme, pencereme
Papatya kokuyor hücremin her yanı
Söyle, papatya kokulu sevdiğim
Yoksa gönlüme sen mi yağdın?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1557936/papatya-kokuyor-hucremin-her-yani.html>

SANA DAİR AŞK ŞİİRLERİ BİRİKTİRİYORUM

Papatyam!

Bahtımın karanlıklarından, yaşanmamışlıklarımızdan
Aşk şiirleri biriktiriyorum sana
Ve ne varsa sana dair, hatıralar sandığında saklıyorum
Gün gelir de göç görünürse dönülmez yollarda
Ne olur bul yazdıklarımı, sakladığım mahzenimden
Öyle bir zaman ayır ki kendine
Önce hayal bir düş kur geçen yıllara dair
Hepsini, yaşadıklarımızı bir bir hatırla
Sonra da bak gökyüzüne, yıldızlara, denize
İçine çek, sevdiğin çiçeklerin kokusunu benim yerime
En çokta sen kokan papatya diyerek
Seslen uzaklardaki dağlara, ağaçlara, rüzgâra usul usul
Ağlama şiirlerimi okurken
Acı bir tebessüm yeter pişmanlığına
Kan kırmızısı çayından içerken
Nasıl bir sevdaya tutulmuş de
Ara bul beni mısralarımda
En içli şarkılar dinle, yüreğinde dolaştır beni
Yazdığım şiirlerin dilini çözmeye çalış
Her satırında aşkının lavlarının sana püskürdüğünü gör
Çağlayanlar gibi coşkusunu hisset
Bil ki vurulmuştur sana yaralı ceylan misali gönlüm
Ve hep yollarını gözledim, belki bir gün gelirsin diye
Ah ne çok bekledim seni bir bilesin
Boş ver dudak bük gelip geçene
Dört mevsim baharlarımıza
Ben hep boyun büktüm talihime küsmüş kadere
Oysa alın yazımız bir ömürlük olsun istemişim
Nice geceler tükettim sensizlikte mehtabı gözlerken
Yatağım buz kesti, baş koyamadım yastığıma
Üşümem ne güzden ne de kıştan
Sıcaklığını aradım her doğan güneşten
Ay ışığı düşen kahverengi gözlerin bir rüya idi gözlerimde
Günyüzü görmemiş bahtımın karanlığında aydınlığım olan
Ve ben hala yokluğunda, sana aşk şiirleri biriktiriyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558160/sana-dair-ask-siirleri-biriktiriyorum.html>

GİTME SEVGİLİM!

Beni bırakıp gidiyorsun ya
O zaman sustur da git Papatyam!
Ya çöl olan yüreğime yağmur ol yağ
Ya da kuruyan, kan çanağına dönen gözlerime damla
Akrep gibi önüne gelen sokar, zehrini akıtır içime
Zehirler beni görmez misin?
İçim acı, dışım kahır, her öksürüğümde kan kusarım
Dikiş tutmaz yaralarım, hep kanamakta
Kan kaybediyorum, damarlarım çekiliyor
Kalbim ağlıyor içten içe can çekişiyor
İçimde büyüttüm aşkını, sığar dedim ama sığmıyor
Gel kuruyan dudaklarıma bir buse kondur
Mühürlensin, can bulsun Papatyam!
Dilimin ucuna gelir ama çıkmaz sana dair sözler
Gel tut ellerimden, avucunun içine koyayım yüreğimi
Ve öldür beni!
İki gözüm iki çeşme ağlarım
Hüzün dolu bakar gözlerim
Deprem olur içimde yüreğimi parçalayan
Kırılgan duygularım vardır benim
Sana şartsız teslimdir bedenim
Sustur haykırışlarımı Papatyam!
Hesapsız, kitapsız olalım, önyargılarını yık!
Ölümsüz bir aşka kapı açalım ve o kapıdan geçelim
Elele yürüyelim geleceğe
Adsız kalmasın, eksik kalmasın bizim gibi
Kanadı kırık bir serçe gibi kapıda çırpınırım görmez misin?
Duygularım, anlattıklarım yalan değil, gerçek
Hem iki kelimeyle nasıl anlatılır ki içimde ki aşk, hasret, özlem?
Sözcükleri tüketmek, israf etmek istemiyorum
Kalbime sayfalar dolusu bir kitap gibi seni yazdım
Ateş nasıl düştüğü yeri yakarsa
Aşkın ateşi de yüreğine düştü ve yaktı
Bu yarayı kalbime bir bakışınla sen açtın
Yaramın merhemi de iyileştirmekte senin elinde
Anlasana, seviyorum seni Papatyam!
Evet, benim gerçeğim umudum bu
Sakın içimdeki bu umudu öldürme!
Çünkü umut etmek yaşamaktır
Sanki yılların özlemi ile gönlüme hasretin birikmiş
Kalbime sığmaz artık, patlayacak gibi
Yanımda olsan da özlerim seni
Bazen içime dökülür aşkın gözyaşları, görmez kimse
Baksana, sen bile görmemişsin
Şimdi odamda, yatağımda hasretin var
Gel diye de bekler seni
Kapı önündeki suladığın, bebekler gibi sevdiğin çiçekler
Hepsi boyun büküp soldu
Gelsen biliyorum ki başlarını kaldıracaklar
Çok uzun oldu bu gidişin
Sanki günler aya, aylar yıla döndü
Mevsimler döndü peş peşe ama sen gelmedin
Bazen oturup kaderime ağlıyorum
Sanki bütün ömrüm boşa geçti sensiz
Yıllarım kayıp, yaşanmamış gibi
Giderken anahtarı da almamışsın
Ama bil ki kapım sana hep açık
Kalbimdeki yaran gibi hiç kapanmadı Papatyam!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558165/gitme-sevgilim.html>

ESKİ BİR AŞK ŞARKISI ÇALMAKTA

Sahilde sokak sanatçısı bir genç
Eskilerden bir aşk şarkısı çalmakta
Yoldan geçmekte olan iki genç çift durarak
Bir yandan şarkı sözlerine eşlik ederken
Bir yandan da sevgililerine sevgi dolu bir şekilde gülümsemekte
Arkalarında bulunan deniz
Ve üzerindeki martılara da şarkı tanıdık gelmiş olmalı
Denizin dalgaları ile martıların kanatları vals eder gibi salınmakta
Kayalıkların üzerindeki martıların kulakları da şarkıda
Ne uçuyorlar, ne de yiyecek peşindeler
Ne de olsa kırk yıldır bu şarkıyı dinlemekteler
Yine yaşlı bir çiftte onlara eşlik etmekte
Muhtemelen şarkının ilk çıktığı yıllarda çok gençtiler
Belki de bu şarkıda aşkı yaşadılar
Köşe başında çiçek satan yaşlı bir kadın var
Şarkı ona da yabancı gelmemiş olacak ki
O da dudaklarının ucuyla mırıldanıyor
Kırıksık dolu yüzünde bir ışıltı
Belli ki o da bir yerlere, eskilere gitmiş
Seyyar satıcılar, turistlerden avanta kopartma peşinde
Siyah tenli hanutçu da işine ara vermiş
Ve kulağına hoş gelen şarkıya kulak kabartmış
Çoğu insan da genç adamlara ve müziğe duyarsız
Bir şekilde yanlarından gelip geçiyor
Çünkü günlük bir koşuşturmaca içinde
Çoğu da Karaköy, Kadıköy arasında
Faaliyet gösteren deniz otobüsü
Ve vapurlarına yetişme derdinden olsa gerek
Yapılan müziği duymuyorlar bile, sanki yoklar
Hem duysalar ne olacak?
İstanbul'un her tarafı kendileri gibi sokak sanatçısı dolu
İnsanlar, bu tür sokak müziği yapanlara aşına olmuş
Ne de olsa her köşe başında rastladıkları şey
Kimisine göre bunlar dilenci
Kimisine göre de topluma hiçbir faydası olmayan boş aylak insanlar
Ama kendilerini eskilere götüreren bir aşk şarkısı çalmakta
O şarkı ki seni de bana hatırlatmakta...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558171/eski-bir-ask-sarkisi-calmakta.html>

ARTIK BEN SENSİZİM SEN DE BENSİZ

Papatyam!
Ne suya, ne kâğıda, ne de duvara
Ben ismini kalbime silinmemecesine yazdım
Hem de mih gibi çaktım
Kimse seni, benim gibi sevemezdi
Bir gülüşüne de ölürdüm, öldüm de
Sen kalbimin mührü
İçimdeki karanlığı aydınlatan ışığım, göz nurumdun
Şimdi sensiz olmak çok zor
Ben senden kaçarken tüm geçmişimi
Sensizlikten solan bu bedenime sığdırdım
Bu bedenden başka hiçbir şeyim de yok
Zaten o da bana ait değil
Ve her şeyimi kaybettim
Artık ben sensizim sen de bensiz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558181/artik-ben-sensizim-sen-de-bensiz.html>

GİDİYORUM, KIYAMETİN İÇİMDE

Papatyam!
Gidiyorum, gideceğim kıyametin içimde
Paslı kilit vurup dilime içim pare pare gideceğim
Belirsiz bir mevsimden bilmediğim bir gün de
Belki gün doğarken, belki gün doğmadan
Belki batarken, belki gece yarısı
Belki de gün ortası, kurşun dökülmüş gibi
Bir ağırlıkla kapanacak gözlerim
Bir daha hiç aralanmamak üzere gün yüzüne
Bedenim karışırken toprağa
Belki kan yağacak, belki yağmur
Kim bilir belki de güneş doğacak üzerime
Gideceğim yer belli babamın üzeri
O melekler arasında yatıyor çünkü
Dört bir tarafı da çocuk mezarı
Bazen düşünüyorum böyle ölümümü
Aslında ilk kez ölmeyeceğim
Ama ilk defa gömüleceğim
Ve o gün cami avlusunda
Hep bir ağızdan, "helal olsun!" diye sesler yükseltin
Sizlere de "helal olsun!" demeyi çok isterdim
Yatarım yerde helal olsun vaktimden önce
Beni dünyadan uğurlamak için yürütülen çabalar
Kıran kırana değil ama kırıla kırıla yaşadım bunca zaman
İşte şimdi gidiyorum Papatyam!
Helal olsun içine bir beni sığdıramayan dünyaya
Gideceğim, gideceğim kıymetim içimde
Paslı kilit vurup dilime
İçim paramparça gideceğim belirsiz bir mevsimde
Bilmediğim bir gün de
Gidiyorum seni görmesem de sesini duymasam da
Duygularım yaklaştırıyor seni bana
Dokunamıyor olsam da tenine
Fotoğrafına el sürüyorum özlemle
Ne yapayım imkânsızım
Ben de hayalinle yaşıyorum uzaklarda
Yüzündeki bahar gülüşlerin güneşim
Karanlıklardan doğan mehtabım
Sevdamin nişanesi Zühre Yıldızım
Efkârıma sevdayı doldurur
Gecelerdeki yalnızlığı unutursun
Dolunay gibi ıslık ıslık gökyüzünde
Dolar mutluluğu açtıran rüyalarından
Pembeli düşlerimden düşün
Sevda kokulu mektupları eksik etme
Mavi güllerin açsın gönül çölümde
Dünyayı koysalar avucuma değişmem
Senin hasret kokan yalnızlığımı
Çünkü ben seni, dünya bir yana sen bir yana sevdim
Aşk kokulu Papatyam!
Ve ben şimdi gidiyorum, kıyametim içimde...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558184/gidiyorum-kiyametin-icimde.html>

YALNIZLAR RIHTIMINDA BİR KADIN

Yine yalnızlar rıhtımına inmişti kadın
Belli ki yolunu gözlediği, gidip de gelmeyen vardı
Kaldırım kenarındaki simitçiden
Bir tane susamlı akşam simidi aldı
Simit tezgâhının başında
Temiz yüzlü yaşlı bir adam vardı
Yaşlı adamın eline geçirdiği şeffaf eldivenden gözüken
Nasırlaşmış ve kırış kırış olmuş avucuna
Cebinden çıkarttığı kâğıt parayı tutuşturdu
Yaşlı adam para üstünü vermek için
Simit tezgâhının çekmecesini açmaya çalışırken
Yaşlı adamın elini tuttu
Üstü kalsın, şeklinde bir yüz ifadesi ile
Yaşlı adamın elini okşar gibi bir iki defa dokundu
Yaşlı adam da konuşmadan
Tamam, der gibi başını salladı
Gözlerinde minnet dolu bir ışıltı vardı
Kadın, deniz kenarına gelince simidi ikiye böldü
Sonra elindeki simidi martıların yutacağı büyüklükte
Kopartarak denize atmaya başladı
Martıların, denize atılan simit parçalarını kapmak için
Birbirleriyle yarışmalarını
Denizdeki dalgaların seslerine karışan ses
Ve çırpınışlarını gördükçe
Bakanın gözlerini kamaştıracak şekilde
Bir tebessüm yayıldı yüzüne
Kadın daha da güzelleşmiş
Denizden vuran esintiyle de yüzü al al olmuştu
Kadın aynı zamanda
Gri, beyaz renkli ve başlarında siyah işaretler bulunan
Ve denize atılan simit parçacıklarını
Pençeleriyle yakalayan martıları
Büyük bir sevinçle seyrediyordu
Çünkü martılarda insanların anlamadığı bir şeyi
Belki de onlarda yolunu beklediği adamı görüyordu
Martılar, iri hantal gövdelerine rağmen dalgalara
Ve etrafındakilere aldırmayacak kadar da cesurdular
Öyle ki elindeki simit parçasını kapmaya çalışacak kadar
Giden kadar, arkada kalanın da yüreğine kor ateşi gibi düşer
Ve yakardı ayrılık
Ne de olsa gönüllerde açılan yaralara
Hiçbir şey merhem olmazdı açandan başka
Kadının içinde de merhemi olmayan
O kadar çok yara vardı ki
Yaraları hep kanamış, kabuk bağlamamıştı
Çünkü her gelen bir yara açmış
Ya da açılan yarasını tekrar kanatmıştı
Bir gün kendisi de binse bir vapura
Gitse yalnızlar rıhtımından
Alıp çok uzaklara götürse, hatta Avrupa'ya
Götürür müydü gerçekten?
Binmeden de bilemezdi kadın
Ayrıca hayat onu hep bilmediği bir yerlere götürmüştü
Gitmekte olan vapurların çoğunluğu ise
Anadolu yakasından Avrupa yakasına gidiyordu
Bazıları da adalara
Her saat dolup taşan bu vapurların koşturmacasına
İçindeki insanların telaşlı koşturmacası da katılmakta
Ve kim bilir içinde de neler yaşanmakta?

Tanışıp âşık olan var mıdır, bu vapurlarda?
Ya da denize atlayıp intihar edenler?
Belki de olmuştur, filmlerdeki gibi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558186/yalnizlar-rihtiminda-bir-kadin.html>

DENİZ KENARINDA BİR KADIN

Deniz kenarında bir kadın
Sahilde bir bankta oturmuş
Geçmişle hesaplaşıyordu kendince
Yenilmişti hayata, kadere
Küskündü insanlara ve bırakıp giden aşkına
Yüzünde de bir hüznün vardı
Zoraki olarak gülümsedi
Gözleri de hafif bir şekilde buğulanmıştı
Bir şeyler demek istese de konuşamadı
Yüzüne yansıyan çaresizlik ise tarif edilemezdi
Yüzünde oluşan kırışıklar
Ziyadesiyle acı yüklü olan anlama
Daha da bir derinlik kazandırıyordu
Kendini, geçmişte yaşadıklarını anlatmaktan usanmış
Ve yorulmuştu
İlk başlarda insanlar yaşadıklarını duysun istiyordu
Ama insanlar anlattıklarına hem sağır hem de kördü
Ne de olsa görmek istemeyen göze
Duymak istemeyen kulaklara ne anlatsa boştu
Bir süre sonra ayakkabılarını çıkardı
Yalındı ayakları
Betonun soğukluğunu hissetti önce
Aldırmadı üşümesine
Sonra oturduğu banktan kalkıp
Yalın ayak deniz kenarına doğru yürüdü
Saçları esen rüzgârla dalgalanıp yüzüne geliyordu
Eliyle tutup geriye doğru attı
Sonra başını çevirip gökyüzüne baktı
Göz bebeklerinde vuran ay ışığının yansıması vardı
Belki de babasının dediği gibi
Ölümüyle kayacak yıldızı arıyordu
Gözleri yıldızını ararken
Soğuk esintiye karışan dalga seslerini
Onlara eşlik eden martıların seslerini de dinledi bir süre
Savrulan saçları da eşlik etti kendine
Ninni gibi gelmişti dalgaların sesi parçalanan ruhuna
Derin derin çekti denizin kokusunu içine
Arasına sevdiklerinin kokusu da karışmış
Yüzünde de bir gülümseme oluşmuştu
Gözleri de çok uzaklara dalıp gitti
Belki yıldızına belki de anılarına
Aslında eski acılarıyla, geçmişle hesaplaşmak
Dünyaya hesap sormak istemişti
Ama yenilmişti
Hiddetle kaşlarını çattı, kızgındı kendisine
Yenilgiyi bu kadar çabuk kabul ettiği için
Derin bir iç çekti
Acı dolmuştu bu sefer içine
Yakamoz ışıklarıyla kamaşan gözlerini
Kısıp kısıp baktı denize
Kalın kirpiklerinde bir ıslaklık vardı
Gözlerinden dökülen yaşlara dair
Elini bir sevgiliye uzatır gibi uzattı
Dudaklarından mırıltılı bir şekilde
"Üzerimdeki kirlenmişlik sizin ayıbınızdı
Ayıbınızı silemedi gözyaşlarım
Durduramadı bedenime yapılan zulmü sessiz çığlıklarım
Siz duymasanız da hadi bana eyvallah
Yaşanmaz hale getirdiğiniz dünya sizin olsun

Bekle beni, geliyorum!" sözleri döküldü
Sonsuzluğa doğru giderken
Bedenine yapılan zulmü
Bir kere daha haykırmıştı kendisine sağır olan kulaklara
Kapattı bir an gözlerini
Kimsenin umursamadığı
Et olarak gördüğü bedenini hiç düşünmeden bıraktı
Denizin soğuk sularına...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558187/deniz-kenarinda-bir-kadin.html>

BENSİZLİK

Papatyam!
Bir gün bensizlik çalar kapını
Benli rüyalar görür ve hayalimle avunursun
Sanma ki yalanlar içinde
Ben gibi bir aşığı bulursun
Artık boş ver her şeyi
Bu dünya yalan, aşk yalan
Bir serapmış gördüğüm
Şimdi bitti ve ben gözlerimi açtım
Aslında bu gönül, aşk kapısıydı
Ama sen açmasını bilmedin
Hâlbuki bu kapı sana kilitli değildi
Ağır geldi sevgisizliğin ama yıllarca taşıdım
Sırf sen diye
Çünkü seni gerçekten çok sevmiştim
Ben sana güvendim, her şeyimi verdim
Ama iki gönül bir olmayınca
Ne aşk, ne sevgi, ne de mutluluk olurmuş
Bunu geçte olsa anladım
İçim cam kırıkları gibi bin bir parça
Artık ne yapsan da eskisi gibi olmaz
Yüreğimdeki sevgiyi ellerinle söküp attın
Kimse değil bunu sen yaptın
Anladın mı, sadece sen yaptın!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558197/bensizlik.html>

YALNIZLAR RIHTIMINDAYIM

Papatyam!
Buz mavisi, soğuk bir sabaha gözlerimi açtım
Sanki hafızam boşalmış
Adımı bile hatırlamıyor gibiyim
Belki de hatırlamamak en iyisi
Biliyorum ki hatırlayacağım her şey
Bana acıdan başka bir şey vermeyecek
Sen gidince sanki dünya başıma yıkıldı
Tek kelime ile anlatmak gerekirse, hissettiğim buydu
Pişman mıyım, evet pişmanım hem de çok
Şimdi ise hayat yolunda rotasını kaybetmiş bir gemi gibiyim
Dalgalar bir o yana bir bu yana savurup duruyor
Her dalga bir parça koparıyor bedenimden
En sonunda da param parça olarak karaya vurdum
Şimdi de burada, yalnızlar rihtimindeyim
Elimde ise dibini bulmuş bir şişe ve sensizlik...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558198/yalnizlar-rihtimindayim.html>

DARGINIM

Papatyam!
Dargınım dilime
Sana olan aşkı anlatmadığı için
Dargınım gözlerime
Beni aşkınla yakarken kalbimin aynası olmadığı için
Dargınım ellerime
Ellerinden tutmadığı
Sana aşkı anlatan mektuplar yazmadığı için
Dargınım ayaklarıma
Sana gitmediği için
Dargınım yollara
Sana çıkmadığı için
Dargınım kaderime
Seninle yazılmadığı için
Velhasıl dargınım gönlüme
Senin gibi bir vefasız düştüğü için...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558199/darginim.html>

GÖNLÜME KAR YAĞIYOR

Papatyam!
Gönlüme kış gelmiş kar yağıyor
Bir daha açmaz güller
Tekil mutluluklarım
Çoğul yalnızlıklarımıdır senden geriye kalan
Bana düşen mutlulukla ne kadar yaşanırsa
Say ki o kadar yaşadım
Ey gönlümün Papatyası, böyle mi bitecekti ha
Söyle, böyle mi bitecekti?
Sen gittin ya, dünyaya sığmaz oldu bedenim
Yelkensisiz deryalara açıldım
Rüzgâr savurdu kıyıları vurdum
Caddelerin kalabalığı yuttu beni
Şimdi başıboş hüznün sokağında
Dışım içime don, üşüyorum
Yüreğim ise sen diye titremekte
Sen varsın gözlerimde, hasret kaldığım
Yine kahreden bir yalnızlık
Teselli adına, yüreğime söylediğim en mutlu yalan
O da beni seviyor, oldu
Gönlüme kar yağıyor
Bir daha açmaz güller
Şimdi acılarım darağacında
İçime dökülen gözyaşlarımı sundum
Dönüşlerim biletsiz kaldı
Bana bakmadıkça
Varsın geride kalsın kederli gözlerin
Kar yumağı olsun saçların
Sensiz yok olsun hayat
Gönlüme kar yağıyor
Bir daha açmasın papatyalar, gelincikler, kardelenler...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558200/gonlume-kar-yagiyor.html>

SEYRET ESERİNİ, SEYRET VE GÖR!

Ah papatyam ah!
Sen nazlı bir çiçektin baharda açan
Seviyor mu, sevmiyor mu diye
Yapraklarından fal bakılan
Bakılırken de yaprakları kopartılan
Sonra da bir kenara atılan
Zulme, ağaya, sisteme
Kardelen gibi kara, soğuşa inat başkaldıran
Kaderini başkasının insafına bırakma derdin
Sen de vaz geçme, ayağa kalk ve devam et!
Unutma, zaman öyle bir geçiyor ki
Geçerken de insandan çok şey alıp götürüyor
Hoyratça harcadığımız bedenden
Artık yüzümdeki çizgiler kalıcı olmuş
İçimdeki yaralar da kalıcı
Çünkü kabuk bağlamıyor, iyileşmiyor
Tek değişmeyen gözlerin
Gözlerindeki ışıltı, bir gülüş, bir bakış
Biraz dur, bekle, arkana bir dön bak!
Bak ki gör, ben ne haldeyim?
Kırılmış, dökülmüş, lime lime parça parça edilmiş
Sana harcanmış, beklemiş bir hayat
Seyret şimdi eserini, seyret ve gör!
Bir hayat nasıl harcanıyor
Nasıl da bitiyor, bak ve gör!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558202/seyret-eserini-seyret-ve-gor.html>

İSTANBUL'UN ARKA SOKAKLARI

Karanlıktır Arnavut kaldırımli bu sokaklar
Kimisi dar kimisi ise çıkmaz
İnsanlara set olur, yol vermez, ezer
İstanbul'un arka sokaklarında büyüyen
Ve yaşayan insanlar, aslında çok şey görür
Bu gördüklerinden de iyi veya kötü nasibini alır
Genellikle kötülüktür nasiplerine düşen
Ne de olsa burada yaşayan insanların
Çocukluktan itibaren sırtına çok yük biner
Ya bu yükü taşırlar ya da altında ezilirler
Bu bazen yerine göre şiddet
Bazen istismar, bazen de ölüm olur
Çünkü İstanbul'un göbeğinde olsa da bu karanlık sokaklarda
Çok zor koşullarda yaşamak
Çalışmak ve hayata tutunmak kolay iş değildir
Hele çocuklar için
Bu sokaklarda çok çocuk büyümeden harcanıp gider
Çocuklukları paramparça edilir
Nasıl harcanıp paramparça edilmesinler?
İstanbul sokakları bugüne kadar kime acımış
Kimleri harcamamış ki onlara acısın?
Ayrıca bu sokaklarda itilip kakılarak büyümek
Büyürken de birçok kötülüğe maruz kalmak da yetmez
Çünkü İstanbul'un sokaklarında sadece çocukluklar çalınmaz
Pos pembe hayaller de çalınır...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558203/istanbul-un-arka-sokaklari.html>

KURUMUŞ ÇÖL GİBİYİM

Papatyam!
Çölde çiçek açar mı?
Bilirim ki açmaz
Artık benim yüreğim de çöl gibi sensiz
Ve ben burada güneşten değil
Sensizlikten soldum, kurudum
Biliyor musun Papatyam?
Çok hayalim vardı
Arkadaşlar bana hayalperest derlerdi
Ama hiçbir hayalim gerçek olmadı
Kader mi, bilmem ama artık dünyadan
Hayattan umudumu kestim
İçimde umudun kırıntısı bile kalmadı
Unutma, bir insan sadece vurularak öldürülmez
Hayalleri, geleceği elinden alınarak da öldürülür
Tıpkı bana yaptıkları gibi
Artık insanların yüzüne bakamaz oldum
Kimse yaptığının bedelini ödemezken
Ben yapmadığım şeylerin bedelini ödüyorum
Çünkü acizim ve elimden bir şey gelmiyor
Sen gittikten sonra ise tüm hayallerim başıma yıkıldı
Önceleri bedenime ve ruhuma çok zarar verdim
Artık dağılan ruhumu bir daha toparlamam da mümkün değil
Çünkü içimdeki çölde biriktirdiğim, çok travma, acı var
Bilmiyorum, belki de sensizlikten delirdim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558205/kurumus-col-gibiyim.html>

AYLARDAN ŞUBAT VE YİNE KAR YAĞIYOR

Papatyam!
Soğuk bir kiŐ gününün tam ortasındaım
Aylardan yine Şubat
Yine yalnızım ve yine sensiz bir gün
Aldığım her nefeste ise sen
Sensiz seni yaşıyorum her Şubat yokluğunda
Dışarıda lapa lapa bir kar yağıyor
Rüzgârıa savrulan her kar tanesi
Açtığım pencereden yüzüme vuruyor sensizliğimi
Dışarıda bir tipi, içim ise boran
Gözlerimden akan her sensizlik damlası yüzümde donuyor
Haberin yok, ne haldeyim ben?
Hatırlar mısın böyle bir gün
Bir daha dönmemecesine çıkıp gitmiştin hayatımdan
Arkandan baktım, gitme diyemedim
Şimdi bir meğhuldesin, belki de ben
Dışarıda kar var, ayaz var
Sokağımın köŐesinde bekliyorum ve yalnızım
Senden başka gidecek yerim de yok
Aylardan Şubat ve yine kar yağıyor...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558210/aylardan-subat-ve-yine-kar-yagiyor.html>

NAZIM GİBİ

Papatyam!
Gittin de gelmez oldun
Halim nedir sormaz oldun
Haberin var mı, ben hasretinden sararıp soldum
Derler ki gurbet uzaktır, geri dönülmez
Gönülden gönle bir yol var, görülmez
Sana gönderilmeyen değil
Yazılamayan mektuplarım var
Ben, bu mektupları sen gibi kalbime yazdım
Papatyam!
Bazı özlemler vardır, sen gibi
Sadece özler ve baharın gelmesini beklersin
Bir gün kalbine sığdırırsan beni
Çok uzaklarda arama
Bıraktığın yerde, hasretinle yanarak
Nazım gibi beklerim seni...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558211/nazim-gibi.html>

BİR AŞK HİKAYESİDİR BENİM HİKAYEM

Papatyam!
Bir aşk hikâyesidir benim hikâyem
Seninle başlayan ve seninle biten
Başında ben, sonunda ben
Ama biliyor musun?
Hiç bir zaman sen yoktun, olmadın da
İki kişilik oyun denen aşkı
Ben tek kişilik oynadım ve yaşadım
Evet, benim aşkım ve oyunum
Sen olmayınca hep tek kişilik oldu
Karşılıksız, tek taraflı bir aşk
Bu yüzden ben, hep eksik, hep yarım kaldım
Ben seni, senin haberin olmadan
Sana dair kurduğum hayallerde
Yazdığım şiirlerde
Dinlediğim şarkılarda yaşadım
Ve sana olan aşkımı, sevgimi içimde büyüttüm
Kendi kendime hasretini çektim, özledim
Kimi zaman kaderime isyan ettim
Bazen de oyuncağı elinden alınmış
Küçük çocuklar gibi ağladım
Bazen utandım ama yine de ağladım
Bazen ağlamaktan göz pınarlarım kurudu
Bu sefer de içime ağladım
İçime akıttığım gözyaşları
Aşkın ateşini söndürmedi, aksine harladı
Ve aşk yarama kabuk bağlamadı
Seni hep kalbimde sakladım
Senin yerine, en çok sevdiğin papatyaları koydum
Onlarla konuştum, sen diye
Seni nasıl, ölümüne sevdiğimi, bir tek onlara anlattım
Papatyanın ayrılık olduğunu bilmedim
Onu bir çiçek, fal açma çiçeği olarak bildim
Ama yanlış bilmişim
Papatya, saf, temiz kalbin ve sevginin ifadesiymiş
Bunu bir bahçivanın hikâyesinde okuduğumda anladım
Bu hikâyeden, gerçek sevginin bazen söylemeden
Kavuşmadan da yaşanabileceğini acı da olsa öğrendim
Kendi hikâyemde, aslında aşkta da keşke yoktur
Varsa zaten aşk da yoktur, gerçek değildir
Çünkü keşke, geç kalmaktır, ayrılık demektir
Pişmanlık demektir, hüznün demektir
Acı, gözyaşı ve bazen de ölüm demektir
Neşet ustanın dediği gibi
"Ne güzel yaratmış yaradan seni"
Yaratmış da seni görüp sevmişim
Sevsem de sen uzaksın, sen hasretsin, sen özlemsin
Sen aşksın, sen ateşsin, sen yakansın
Bense, yanacağını bile bile ışığına
Ateşine koşan bir kelebek
Bir ihtimal, sonunda sana kavuşmak varsa
Yakan sen olsan da ben yanmaya
Bin kere de olsa, kelebek gibi ateşinle yanmaya razıyım
Ah be Neşet usta!
"Yalandan yüzüme gülen dünyada" diyerek
Ne güzel de dersin türkününde
Sanki beni anlatırsın
Bu yalan dünyada ilk ben sevmedim
Ama bu aşkta ilk ben kaybettim, ben yandım

Ne yapayım, kaderim böyleymiş
Kader yollarımızı ayırsa da
Benim gönlümde hep sen vardın
Papatyam yalnız sen vardın
Türküdeki gibi hep benim olacakmışın sandım
Ama aldanmışım
Kuş misali ellerimin arasından uçup gittin
Şimdi yalnızlığında, kendi kendime konuşuyorum
Ellerimde kurduğum papatyayı
Defterimin arasına koyuyorum
Seni anlattım ona
Seninle ilgili kurduğum hayalleri anlattım
Biliyor musun, beni bir o dinledi
Biz gecekondunun çocuklarıydık
En zor günlerde, ağır yaşam koşulları
Ve imkânsızlıklar içinde olsak da
Boyun eğmek yerine
Eyvallah demesini bilen çocuklar
Benim hayatımda bir gecekondu mahallesinde başladı
Kurtuluş mücadelesinin verildiği yer
Sonrasında başkent olan "Bahtı kara" dediğimiz Ankara
Aslında benim de bahtım kara oldu, memleketim gibi
Sizinkiler başka yerden gelse de
Memleketler ayrı olsa da
Burada kesişti yollarımız
Burada yazılan, anlatılan hikâyelerin çoğu ise aynıydı
Bir de içinde sen ve ben olan, bizim hikâyemiz vardı
Bu bir aşk hikâyesiydi
Başı ve sonundaki kelimeler ise eksik
Eksikliği, yalnız, karşılıksız, acı, mutlu
Ve birtakım kelimeler olan...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558216/bir-ask-hikayesidir-benim-hikayem.html>

GÖNLÜM BURAM BURAM PAPATYA KOKUYOR

Papatyam!
Dün gece düşümde gördüm seni
Yine papatya kokuyordun gecemde
İçime çektim seni
O narin, pamuk beyazı ellerinle
Saçlarımı okşuyordun gecemin sessizliğinde
Aşk ile dolup taşan gözlerine bakıp
Derinliklerinde kendimi görmek
Ve sonsuza kadar orada kalmak
Belki de en güzeli gözlerinde ölmek
Bir papatya tarlasında
Kelebekler uçuşuyordu, sessiz
Bir ara ellerimden tuttun
Gözlerinde aşk vardı bakarken
Dudağımın kenarından öptün titreyerek
Tepeden tırnağa sen kokuvermiştin
Ben ise mahcup, içimdeki ateş ise harlanmış
Sen ise gittin sebepsiz
Seninle birlikte hayallerim de gitti
Sonsuzluğa kanat çırparak
Anladım ki bu sevdada da bana yer yok
Aşkımız kelebek misali bir günlükmüş
Çünkü bir varsın bir yok
Şimdi yine sensiz, sevgisizim
Koptu sevdada zincirleri
Yıkıldı gönül tahtında savruldu tacım
Sevgisizliğin öyle yaralar açtı ki yüreğimde
Tedavisi, çaresi, merhemi yok
Umutlarımın son kırıntıları da gitti
Şu an her zamankinden daha da çok muhtacım
Beni bırakıp giderken
Yüreğimin her atışında, belki de bana nefes aldırın
Bir ümitti yüreğimde kalan
Sana olan özlem var buğulu gözlerimde
Çığlık çığlığa haykırırlarımda
Yorgun, karanlık akşamlarımda
Ayaklarımda pranga, sana gelemeyen ben
Bil ki yokluğunla ölüme sen mahkûm ettin beni
Damarlarımdan kanların çekilişini seyrettin gözlerinle
Ellerinle uçurumlara attın
Şimdi koptu sevdada zincirleri
Prangalar yüreğimde
Yeniden sevmeye başladığım yerde
Her şeye rağmen sana olan özlemim
Ve sana hasretim kaldı içimde
Sevebilirsen, gelebilirsen gel!
Ben her şeye rağmen geçmişi sildim
Yine severim seni, istediğin şekilde
Kelepçe vur göz kapaklarına
Görebildiğin her şey ben olayım
Gözlerinde hep ben kalayım
Olur ya bir gün sen de özlürsün beni
Dayanamaz gözyaşları döküyorsun hasretime
Yere düşen bir yağmur tanesi gibi
Gözlerinde nemi kalan
Ne kilit vurduğun yüreğini ben açabilirim
Ne de sevdana yenik düşen yüreğimi
Ama yine de kalbinde sakla beni!
Hep orada kalayım

Olmaz mı, Papatya kokulu sevdiğim?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558221/gonlum-buram-buram-papatya-kokuyor.html>

ARA BUL BENİ!

Papatyam!
Beni sevdamla ayıplayanlara
Gülüp geçtim, umurumda da değil
Sıkılıp da bakarsan gökyüzüne
Hüzün yüklü bulutların arasında ara bul beni!
Belki seni sevmek delilikti
Ama ben seni, deliliği seçtim
Başka hesapta yok aklımda
Bu hayatı sana karşılıksız sundum
Sakın çekinme an, ara bul beni!
Eski günlerden idmanlıyım
Çekerim tüm kahrını
İlk sesini duyacağım
Daldıysam onca kalabalık içinde yalnızlığa
İçten gelen bir yüzle geldim kapına
Veremeyecek hesabım da yok
Dalmadıysan uykuya
Gel, birlikte çikalım mutluluğa...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558222/ara-bul-beni.html>

BENİ BENDEN DEĞİL YÜREĞİNDEN SOR!

Papatyam!

Bir bilsen kaç gece sabahladım, senden habersiz
Kaç mevsim kokuna hasret, bahara kanıp durdum
Hep boğazım da düğümlendi, çıkmadı sözler
Kaç kere kapından döndüm eli boş
Kaç yürek yarası düştü içime
Kaç şeytan girdi aklıma
İlle de sen dedim, dokunamadım
Beni benden değil, yüreğinden sor!
Adına secde eden şiirlerime sor!
Hiç biri kar etmezse gel de gözlerime sor!
Ben kendime kıydım, sana değil
Yüreğim senden başkasına atacaksa, atmasın!
Dilim ismini söylemeyecekse, lal olsun!
Gözlerim senden başkasına bakacaksa, kör olsun!
Bakarsam da yüreğinin ahı iki yakamda olsun!
Araf'ta beklediğim sen
Sırat'ta tuttuğum el senin elin olmazsa
Koy ver gitsin, ateşlerde yanayım ben
Duama senin adın düşmezse
Şükürlerim seninle gelmezse
Bir gün bile olsa yüreğim sana küserse
Gözlerine hasret kalsın gözlerim
Ve sensizlikten öleyim ben
Ne olur beni benden değil, yüreğinden sor!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558223/beni-benden-degil-yureginden-sor.html>

HANI SÖZ VERMİŞTİK?

Papatyam!
Karlı bir orman içinde viran olmuş bir kulübe
Sobanın başında yalnız ben
Sevgim gibi boynum da bükük
Sen ise karda açan bir kardelen
Kar gibi de beyaz ve mahzun
Küçücük olsa da kalplerimiz
Bir ömür boyu söz vermiştik yaşımıza bakmadan
Sözlerimiz, yeminlerimiz büyüktü bizden
Kocaman yeminler etmiştik gözlerimiz yaşlı
Duymuştu yeminimizi şahitlik eden hilal
Belki de şahitlik etmemek için kaybolmuştu kararın bulutlarda
Ellerimiz kilitlenmişti ayrılık korkusundan
Hatırla yeminini, haydi ver elini!
Bir ömür boyu diyelim, sen ve ben
Yeniden sil baştan...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558371/hani-soz-vermistik.html>

GECEİNİN BİR SUÇU YOK

Papatyam!
Gecenin bir suçı yok uykusuzluğuma
Bedenim yorgun, gözlerim yorgun
Aslında yokluk, sensizlik nöbeti bunlar
Buz kesen bir rüzgâr vurur sırtıma
Elin kavuşmaz her şeye
Hayallerinin üstü açılır
Soluna dönsen duvar, sağına dönsen duvar
Sanki zemheridir için
Karanlıkta ismin yankılanır
İnim inim inleyen bir sıkıntı paralar yüreğini
Yine de kokun gelir uçup giden gecenin inadına
Sonra zehir olur içime
Nefesine karışan sigara dumanını yine de çekersin içine
Leş gibi kokan izmarit kokusunu hasret diye
Bir de öksürük nöbeti tutar, gıcıklanır boğazın
Bir yudum su bile yük olur bedenine
Gecenin bir suçı yok
Uykusuzluğum boyumu aşan sevdandan, hasretinden
Hani demiş ya şair
Yaşadığımız değil, yaşamamız mümkünken
Yaşayamadığımız şeyler daha çok koyar, diye
Benimki de o hesap işte
Sadece ağrıma gidiyor yokluğun
Geçmiş zamanın uğultusu kulaklarımda
Seni düşününce sızlar çocuk yanım
Böler gecemi sensizlik
Haram olur gözlerime uyku
Gecenin bir suçı yok, gel üşütme düşlerimizi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558375/gecenin-bir-sucu-yok.html>

BANA AŞKI ANLAT!

Papatyam!
Hava iyice kararmaya başlamış
Dolunay da yüzünü göstermiőt
Ayın ışığı ise denizde çırpınan dalgaların üzerinde
Kocaman bir renk cümbüşü oluşturmuştu
Bu renk cümbüşüne etrafta yanan
Ve denizdeki gemi, kayak vb. araçların ışıkları da karışıyordu
Rengârenk, sanki gökkuşaağı gibi
İnsanların, özellikle de çocukların hayalini süsleyen türden
Dolunay aşkların gecesiymiő
Bak dolunay var, ha biliyor musun?
Dolunay zamanı âşıkların gecesiymiő
Eskiden âşıklar dolunayın olduğu gecelerde buluşmuş
Her insanın gökyüzünde bir de yıldızı varmış
Ve her yıldız kaymasında da bir insan bu dünyadan gidermiş
Galiba ben de bu dünyadan gitmekten korkuyorum
En çokta senden
Çünkü ben senden, aşkımdan gidemem
Bak şimdi, gecenin karanlığında
Aynı bankın üzerinde oturmuş gökyüzüne bakıyoruz
Ama aramızdaki mesafeler uzak
Kafalar, kalpler çok uzak
Belki de sevmeyi, aşkı bilemedim ben
Bana aşkı anlat desem, anlatabilir misin?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558378/bana-aski-anlat.html>

BENİ ÖLDÜRME!

Papatyam!
Gözlerim yıldı, pişmanlık dolu
Bir o kadar da umutsuzluk dolu içim
Öyle ki genç yaşımda, alnımda, göz kenarlarımda
Orta yaş çizgileri oluşmuş
Adeta yaşamadan yaşlanmışım
Yüzümde gizemli bir ışıltı
Yaşatılanlardan sonra içimde öfkeden
Nefretten başka bir şey kalmamış
Bir de gözümdeki yaş
Her gece kâbuslarla acı dolu bir şekilde uyanıyorum
Gözlerime uyku haram olmuş
Ne yapsam da gidişini unutamıyor, kabullenemiyorum
Herkesin yazısı, imtihanı farklıdır derler
Benimki de buymuş
Senin de canının yandığının farkındayım
Bana bir fırsat ver, acına, hayatına ortak olayım
Ama beni hayal kırıklığına uğratma sakın!
İçimde sana karşı oluşan ümidi, sevgiyi yok edersen
Beni kendi ellerinle öldürmüş olursun
Kalbine dokunduğun insanı öldürme, beni öldürme!
Bak, denizin maviliğine güneşin kızılığını karışmış
Bir renk cümbüşü belki de sabahların en güzel rengi
Gözlerinde pembe bir mutluluk bulutu var
İçinden ışıltılar dökülen
Bense gece gündüz burada hapisim
Dört duvar arasında seni beklerken içim sızlıyor
Canım yanıyor, hem de çok
Çünkü yalnızım, sensizim
İçimde bir karanlık var sanki boğuluyorum
Yüreğim ağrıyor, hayat yordu, sen yordun
Gözlerimden kan ve hasret dolu akıyor sensizlik yaşları
Seni anlatıyor bilmesen de
Kanadı kırılmış serçe misali çırpınıyor, uçamıyorum
Bilmediğim bu diyarlarda sen olmadan korkuyorum
Yüreğimde bir korku, bir ateş, titriyorum
Galiba sevip de kavuşamamış aşk
Senle bir düşün gördüm sevgiye, mutluluğa dair
Belki de hayaldi gördüklerim, yaşadıklarım
Senden çok şey de istemiyordum aslında
Sade bir hayatımız olsun, yanımda olsan yeterdi
Bu da benim en büyük varlığım ve servetim olurdu
Karanlıkta olanın gölgesi olmazmış
Oysa ben hep karanlıklardayım
Seni düşündüm günlerce, geceler boyu
Mutluluk, gençlik ve yaşanmışlıklarımız fotoğraflarda
Hatırlamak istemediğim anılarda kaldı
Sağır kulaklara haykırsan ne olur?
Çünkü herkes bana sağır oldu
Feryadımı, figanımı duymadı
Keşke bir pişmanlıktır ve nefes aldığı süre de bitmez
Gırtlığıma yapıştı dertlerim, çıkmaz için için kanatır
Zaten kırıldım, bir daha kırılırım, parçalanırım, çok mu zor?
Sen de kır, parçala istersen
Geçmişte yaşadıklarımın daha kötü ne olabilir?
Bana daha ne yapabilirsin ki?
Bütün gece seni ve aramızda olanları
Yaşadıklarımızı düşündüm bir bir
Belki iyi günler yaşarız, umutlarımız yeniden yeşerir dedim

Kanadı iyileşen kuş yeniden nasıl uçarsa
Biz de uçarız, uzaklara, çok uzaklara
Kimsenin bize dokunamadığı yerlere gidelim istedim
Çok mu şey istedim, olmaz mıydı?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558383/beni-oldurme.html>

BENİ KÖYÜME GÖMÜN!

Papatyam!
Şimdi çok uzaklarda, tek başımayım ve üşüyorum
Soğuk olduğu için değil
Yaban ellerde, evimden, yurdumdan
En çokta senden ayrı olduğum için
İnanmazsın ama güneşte bile üşüyorum
Sanki damarlarımdan kanım çekiliyor
Ve ben sensizlikten ölüyorum
Öldüğümde beni dağlarında kuşların öttüğü
Kır çiçeklerinin, en çokta papatyaların açtığı
Güneşin nazlı nazlı doğduğu
İsyan eder gibi hoyrat esen rüzgârlarında saçlarımın uçtuğu
Köyüme bakan bir tepeye
Mezar taşım ve ismim olmadan gömün!
Bu da sana vasiyetim olsun...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558385/beni-koyume-gomun.html>

BU BİZİM HİKAYEMİZ

Papatyam!
Bir dağ başında hasretim der, kalbim yanar susarım
Bazen rahatlamak için, içimden ağlamak geliyor
Benim tek gönül rahatlığım bildim ki sensin
Bir gün başımı göğsüne dayayıp uyusam
Ve istiyorum ki hiç uyanmasam
Malum mevsim sonbahar ve kışa doğru gidiyoruz
Havalar da iyice soğumaya başladı
Yazın bile burada geceler soğuk oluyor
Bu dağlara bahar gelmez
Buralar hep zemheri, hep kan ve gözyaşı var, diyorlar
Diyorlar da kimin umurunda?
Benim derdim sen olmuştun
Sensiz yok ve biçareyim
Ben, bir seni sevmişim ve sana diyorum ki
Benim sevgim bir heves değil, bir ömürlüktü
Bir gün, ben bu dünyadan gidersem
Beni böyle anlat, de ki
Bir adam, beni deli gibi sevmiştin de!
Sana yazdıklarımı anlat!
Bu adam, beni adam gibi sevmiştin de!
Seni ilk görüşümü
İlk ellerini tuttuğumda nasıl titrediğimi
Utanişımı, konuşurken nasıl kekeleyip saçmaladığımı anlat!
Bir aşk masalı anlatır gibi anlat!
Sonuçta bu, bizim hikâyemiz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558408/bu-bizim-hikayemiz.html>

YALNIZLAR RIHTIMINDA

Papatyam!
Şimdi geçmişe bakıyorum ve kendime soruyorum
Ben ne yaşamışım, kendim için ne yapmışım, diye
Aslında yaşanmamış bir hayat benimkisi
Belki de yaşar yaşamaz hikâyesi
Bugün bir rüzgâr esti senden bana doğru
Sanki hayatımın tüm güzelliklerini
Seni getirdi bana
Şimdi seni anlatsam martılara
Alıp götürse denizlere, okyanuslara
Enginlerde, derinliklerde hep sen olsan
Kalbime sığmadığın gibi
Biliyorum sığmazsın oralara da
Seni anlatsam gökte yalnız gezen yıldızlara
Kutup yıldızı gibi yön verse aşkımıza
Seni anlatsam dağa taş
İsmi yazsam silinmemecesine
Haykırsam aşkını rıhtımdaki kalabalığa
Bağırsam ismini sağır olan kulaklara
Bugün bir kadın gördüm yalnızlar rıhtımında
Onun da gözleri zamanda yorulmuş
Adeta acı pişmanlık dolu
Buraya ait değil, eğreti durur benim gibi
Omuzlarında kaldıramadığı bir yük var
Buraların insanı da değil, belli ki yabancı
Üzerine hayatın yorgunluğu çökmüş
El uzatayım dedim
Ne elime el, ne de sesime ses verdi
Gözleri dalgın uzaklara dalıp gitmiş
Birini mi bekliyor bu yalnızlar rıhtımında?
Ortalıkta gemi de yok, denizde ise bir fırtına
Belki de rötâr yapmış beklediği gemi
Yalnızlar rıhtımına şimdi sen gelsen
Nur gibi gönlüme ışık olup dolan
Aşk deryandan kana kana bir su içsem
İnan ki can gelir çöle dönen gönlüme
Belki de papatyalar açar, sen diye...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558411/yalnizlar-rihtiminda.html>

ÇOCUK YANIM

Papatyam!
Gel, yanağımdan da olsa öp beni!
Sonra da aşkımız eskimedi de!
Altında bulduğumuz ağaçlar eskimedi
Bayramlar eskimedi de!
Ne de olsa hissederim çocuk yanımla
Vakitsiz gidişin, sana gecikmişliğim gibi
Bir yerlerde ateş yanar seni düşününce
Özledim şafak güzlerini
Tut ellerimden, tut götür beni!
Bırakma beni sensizlik yağmurlarına
Çocuk ellerim üşür, de ki ben ısıtıyorum!
Ben sarılıyorum sensizlik yarınlarına
Seni düşününce pişmandı çocuk yanım
Yağmur kuşları yanı başımda
Eskimişliğim yankılanır gözbebeklerinde...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558777/cocuk-yanim.html>

BİLMEZ MİSİN?

Papatyam!
Kirpik uçlarında kırgın gözyaşlarım
O halde neden gezinsin gönül kıyılarımda?
Durgun sularında aşkımı sektirirsin
İçimde çalan sensizlik ısığ
Peşine takılıp kalbimin ortasından vurduğun o güne ne dersin?
Hiç yanmaz mı yüreğin?
Yoksa kıpkırmızı akan kanla sunmaya mı geldin?
Şimdi vişneçürüğüne çalan oldu çaresizliğim
Ben ise seni, açık denizlere uğurlayalı çok oldu
Bir liman bulursan sığınacak
Gözyaşlarımda öp beni!
Yüreğimin kanayan yaraları var içinde
Omuzlarımdan tut beni!
Yılların ağır yükü var üzerimde
Ne olur, ellerinle at, atta kurtar beni!
Asla bana, hoşça kal deme!
Gidip de dönmeyenlerim var benim
Sen yüreğinde sev beni!
Terk edilmiş bir yetim gibi sevgiye aç yüreğim
Aşkına hasret yıllarım var, bil istedim
Unutma, bir avuç kül bıraktın ardındaki yangında
Savun savunabilirsen kendini
Yık önüme ördüğün setleri, yık yıkabilirsen
Sen şimdi küçük bir limandasın
Aş dalgaları aşabilirsen
Sığın sığınabilirsen dingin kıyılarıma
Ben sevmeyi unuttum senden sonra
Şimdi sev sevebilirsen
Ben dilimi susturdum
Gel dilimi çözdür çözdürebilirsen
Uykuya hasret kaldı gözlerim
Gel yastığıma baş koy cesaretin varsa
Ve uyut beni, uyutabilirsen...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558779/bilmez-misin.html>

AH O GÖZLERİN VAR YA!

Papatyam!

Aramızda gerçek olan tek şey gözlerindi
Geçirgenliği sağlayan, kalbin aynası olan
Ve yalan söylemeyen gözlerin
Yine gözlerime sevgi dolu bak!
Gözlerindeki ışıltı ve sıcaklık içimi ısıtsın
Sev beni, en çok sevdiğin şey gibi
Elindeki saz, dilinden dökülen türkü gibi
Bak, kalbim nasıl çarpıyor sen yoksan ben de yokum diye
Sensiz koma, ben sensiz ne yaparım bu ellerde?
Bana elini ver, elimden tut, tut ki sıcaklığınla öleyim
Bırakma elimi, bak nasıl da titriyor beni bırakacak diye
Seni düşünmek, gözlerinin içine bakmak bile güzeldi
Ama artık yetmiyor, hep seninle olmak istiyorum
Seni seviyorum, seni başka türlü, bencilce seviyorum
Çünkü sen herkes gibi değilsin
Ve seni kimseyle paylaşmak da istemiyorum
Gece boyu ateşler içinde yanarken
Seni düşünerek geçen uykusuz gecelerime isyanım büyüyor
Sensiz karanlıktayım ve yönümü bulamıyorum
Bak, ben yanındayım, bırakıp gitme beni!
Gidersen, hasretine dayanmam
Ben de çarpmam diyor kalbim
Bahar kokulu sevdiğim, Papatyam!
Sen gidersen buz kesen gönlüm hep kış kalacak
Baharla hayat bulan ve çoşan dereler gibi
Sana akar gönlüm, görmez misin?
Gözlerin de beni ateş gibi yakar
Biliyorum şafağı atmamıştı gönlünün
Karanlıktır, duyarsızdır bana
Çünkü gözlerin söylemişti içindekileri...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558781/ah-o-gozlerin-var-ya.html>

BİR UMUT VER!

Papatyam!
Gönderilmeyen mektuplar kasım da bitti
Geçen aylar, günler, saatler yine sensiz
Karmaşık, çözümsüz, sensiz aklım hep karışık
Boğuşuyorum kendimle
Ne kendimi avutmaya ne de seni uğurlamaya gücüm var
Çaresizim ve ne yapacağımı da bilmiyorum
Kanadı kırık bir kuş gibi üzgün bakıyorum gökyüzüne
Sana olan sevgimi, özlemimi haykırırken
Senden kalanlarla yetinmeye
Kendimi avutmaya çalışıyorum
Ve gidişlerinin üstünü çiziyorum
Birkaç resim var seninle olan
Ve gönül heybemde saklanan
Gel onlara bakarken, iki kahve yapayım biri sana biri bana
Bu arada hava da bulutlu
Sanki Araf'ta ne açıyor ne de yağıyor
Adeta seni bekliyor
Beklerken de gökyüzünde amaçsız bir şekilde dolanıyorlar
Keşke yağsa, yağsa da içimdeki kasveti alsa
Belki gökkuşağı da oluşur rengârenk
Kim bilir kararan umutlarıma da bir renk getirir
Sarısından mavisine, morundan yeşiline
Bir umut ver bana, yeter ki bir umut ver!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558783/bir-umut-ver.html>

AŞK BİR ALDANMAYMIŞ

Papatyam!
Her yaşanmışlık insanda bir iz bırakır
Kimisi de insana yara, dert olur
Akli sen de olamayanı yürekte taşımak ise zordur
Bilirim ki insana yüküdür
Geceler boyu uykusuzluktur, acıdır
Dünyada yaşam üç günlük, dün, bugün ve yarın
Dün geçti, yarın ise belki
Onun için de bugünün kıymetini bilmek
Ve hayatı doya doya yaşamak lazım
Ben sana olan aşkı kâğıda değil, gönlüme yazdım
Sen bilmesen de aşkı, sevgini kalbimde yaşatacağım
Seninle aynı gökyüzünün altında aynı yıldızlara bakıyoruz
Elimi uzatınca da tutacaktım gibi geliyor
Ama aramızda aşılmaz mesafeler girmiş
Şimdi sen neredesin, ben neredeyim?
Sevmek, bazen kavuşmadığında sevdiğinin iyi olduğunu
Mutlu olduğunu bilmek, acı çekse de mutlu olmaktır
Aslında sevmek, sevdiğine sahip olmak değil
Değer vermekmiş
Galiba ben imkânsız sevdim
Acılarımdan, çektiklerimden kimin haberi var?
Ya da kimin umurunda?
Söyle senin haberin var mı, umurunda mı?
Anlayacağın öyle böyle yaşıyorum işte
Tabii buna yaşamak denirse
Ben sadece seni sevdiğimi bildim
Sevdiğimi ise bilemedim
Geçen zaman sevdiklerimizi birer birer aldı
Şimdi biz de gitmek için sıramızı bekliyoruz
İnsan bir başına yetmiyor bazen
Evet, bazen bir dost, bir sevgili arar
Sırtını, başını yaslamak için
Bazen kendime soruyorum
Ben bunları hak edecek ne yaptım, diye
Oysa gözlerine baktığımda
Boncuk boncuk gözlerinin içi güler, yıldız gibi parlardı
Yetmedi ay gibi parlar, güneş gibi de içimi ısıtırdı
Aslında kışı sevmem ben, bilirsin
Kış soğuktur, hem ayakkabım su alırdı, üşürdüm
Sessizliğim, suskunluğum sanma ki sözümün olmadığından
Öfkemi içimde susturmak içindir
Hem bu hayatta, sen istediğin kadar iyi ol
İnsanların menfaatleri kadar iyisindir
Gerçek dostunu da iyi günde değil, kötü günde tanırsın
Yoruldu artık, oturdum ve sırtımı bir taşa dayadım
Soğuktur ama güvenlidir
En büyük acı ise insanlara muhtaç olmaktır
İyiyim desem de yalan olur, çünkü iyi değilim
Şimdi dön bak arkana, geçmişine
Bugüne nelerden vazgeçerek geldin, bir düşün!
Dertlerini kâğıda yazarsan şiir ya da roman
İçinde kalırsa da dert olur
Bu kaderimi ben seçmedim ve yazmadım
Bu yüzden dilime değil, yüreğime sor beni!
Dilim yalan söylese de kalbim asla
İçimde çok acı biriktirdim
Buna kimisi dert kimisi de tecrübe der
Herkes yaşattığını yaşasın, yaşamadan da ölmesin

Bu dünyanın hesabı da bu dünyada görülsün
Bazı insanlar var, onları da Allah'a şikâyet ettim
Unutma, dürüst insanların pek fazla dostu olmaz
Bu dünyada sırtın değil, yüzün yere gelmesin
İhtiyacın olduğunda yanında olmayan insanlar için de
Sakın üzülme!
De ki onlar hiç var olmadı
Sadece menfaatleri düştüğünde beni hatırladı
Ben öyle yalanlar dinledim ki kelimeler utandı
Ama söyleyenler utanmadı
Benim arkamda yaslanacak bir dağım olmadı
Olduğunu sandıklarım da ilk rüzgârda toz oldu, uçup gitti
Bazen yaşayamam dersin ama yine de yaşarsın
Sadece vakti gelen gider hayattan
Yaradan Azrail'i gönderip çağırır, sen de gidersin
Kavuşmak, hasretin bitmesidir
Galiba benim hasretim hiç bitmeyecek
Ben gerçekten yoruldum
Hayat beni öyle bir yordu ki
Ayağa kalkacak dizlerimde dermanım kalmadı
Bazı şeylere çok geç kaldım
Seni ilk gördüğümde içimden dedim ki kendime
İşte bu, dedim
Şimdi aklıma her geldiğinde ağlarım
Kimseye bir şey diyemedim
Issız bir köşe bulduğumda oturup hep ağladım
Gözlerimden yaş gelmesede içime ağladım
Dertlerim gibi gözyaşlarımı da sakladım
Hayat ne gideni geri getiriyor ne de geçen zamanı
Ben bu dünyaya ve hayata sığamadım, galiba fazla geldim
Aldığım her nefes, yaşadığım her dakika, her gün senin
Uyuduğumda, rüyalarındaki hayalin beni kandırır
Gözlerimi açınca da yüreğimi acıtır
Soğuk olan sevgisizliği içimde kara kış olur
Şimdi de üşüdüm, sanki bedenimde ölümün soğukluğu var
Yağma kar, esme rüzgâr üşüyorum, diyorum
Ölüm uykularında, derinliklerdeyim
Gök kubbe altında yalnız, gözlerim buğulu
Önemli olan bakıştır derler
Bu gözler bakınca neler görüyor?
Sen ne görüyorsun, başkası ne görüyor?
Çok uzattım galiba
Neyse, sen elinden tutan insana sımsıkı sarıl
Ve her şeye rağmen bırakma sevdiğinin elini
Kaderden, aşktan da kaçamazsın
Bu başka bir imtihandır
Benim imtihanım da buymuş
Sevginin, gidenin önünde durulmazmış
Ben de duramadım
Anladım ki hayatta acımasız olan şey, zamanmış
Zaman ya insanı ya da sevdiklerini almış
Bundan ötesi de zaten yok, sonrası ise ölüm
Ölümlerle de her şey yalan ve boş
Özlem ve hasret dolu bakışlarla etrafa bakıyorum
Belki de bu bakışlarım anlamayana, bilmeyene boştur
Kurumuş bir ağacı sulasan yeşerir mi?
Hayat bulup şu portakal ağaçları gibi olur mu?
Bulmaz, olmaz!
Ben de kurumuş bir ağaç gibiyim, köküm kurumuş
Ne yapsam, ne yapsalar nafile
Aşk bir aldanmamış ve ben aldandım...

BU AKŞAM

Papatyam!
Yine bir deniz kenarındayım bu akşam
Karşımda engin bir deniz
Masmavi, bir o kadar da berrak
İleride ayın ışığıyla oluşan yakamozlar
Sahilde bir ben
Bir de sabahtan kalma martının kanat sesleri
Hafif esen bir rüzgârla karışır geceye
Bırak rüzgâr, en çok sevdiğin şarkıları söylesin
Şerefe, diyen kadehlerin eşliğinde
Ellerin ellerime, gözlerin gözlerime değsin bu akşam
Sonra da sabaha kadar sevişelim seninle...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558785/bu-aksam.html>

PES ETMEDİM

Papatyam!
Yine anılarımla baş başa bir sahildeyim
Denizden gelen bir dalga
Senden bir haber fısıldadı kulağıma
Ben de rüzgâra söyledim seni sevdiğimi
Sonra da al götür, dedim
Alıp götürür mü bilmem
Daha ben yenilmedim, bilesin bu aşka
Sanki boşluğa resmin, havaya da kokun sinmiş
Çekiyorum içime sen diye
Peste etmedim diye de haykırıyorum aşkını, nurlu adını
Peşinden de sonsuza dek benimle yaşayacak diyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558787/pes-etmedim.html>

BU AŞKTA KAYBEDEN KİMDİ?

Papatyam!

Sen acı çekmeyi benim gibi bilmezsin

Acı çekmek nedir, asıl sen bana sor!

Etlerin lime lime doğranırken nasıl acı çekilir bilir misin?

Ya gönül acısı?

Hayatın içinde her şey var sevinç, acı, gözyaşı

Kendini geçmişe hapsedersen olmaz

Geçmiş, geçmişte bırak ki önüne set, ayağına bağ olmasın

Eksiklikler bizi tamamlar ve bir yapar, güçlü kılar

Bunu yapmam için bana müsaade et!

Seninle benim de kaderim değişsin

Bana her gülüşün, ömrüme ömür katıyor

Sanki uyanmak istemediğim bir rüyadayım

Ben her zaman yanındayım, yeter ki gel de bana

Bir sözünle iki elim kanda da olsa gelirim

Ne kadar çok severse insan

Sevdiğini kaybettiğinde de o kadar büyük acı çekermiş

Ayrılığın yası olur mu, ya acısı nasıl denecek?

Tesellisi var mıdır?

Dokunmadan hissetmeden nasıl sevilir?

Çok sevmeler şimdilerde menfaat olsa da

Bir lafla teselli bulunmuyor, gidenler de geri gelmiyor

Bir insan nereye kadar güçlü olur?

Bir acı gelir ve yıkılmam diyen insanı da yıkar

Viraneye çevirip gider

Bir süre sonra acıları geçmese de alışmıştır artık

Aslında alışmak, kabullenmek yenilmek değil midir?

Bu hayat bana, ya da sana ne öğretti, güçlü olmayı mı?

Umursamaz olmak, ağlamamak, gülüp geçmek

Ya da ağlamak?

İnsan güzel olanı zaten sever, ya çirkini?

Adam gibi sevmek, sevdiğine her şeyiyle sahiplenmek

Bazen de ölmek gerekmez mi aşk için?

Bu aşkta kaybeden kimdi?

Tabii ki de bendim

Çünkü bu hayatta ki en büyük yenilgimi

Seni kaybederek yaşadım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558789/bu-askta-kaybeden-kimdi.html>

SEN Mİ YALANDIN, YOKSA HAYELLERİM Mİ YALANDI?

Papatyam!

Şimdi sen varsın beni benden alan

Manasız hayatıma anlam katıp rota olan

Sen mi yalandın, yoksa hayallerim mi yalandı?

Kanatlarına bıraktığım

Bir kelebek ömründe beklediğim mutluluk

Şimdi uçup gitti avuçlarımdan

Artık biliyorum, sana kavuşmakta oldu hayal

Bir kır çiçeğinde solup giden bir yağmur damlası gibi

Dudaklarımda ıslaklığı kalan, sonra da kalbime akan

Sanki bir bilinmezlik içerisindeyim

Ve yarınlarda saklı diyorum

Bir kuşun kanadında uçup giden aşkımız

Söyle, ben miydim sana geç kalan?

Neden ikinci bahara kaldı aşkımız?

Neden diye bana sorma, sevgi neden, aşk neden?

Ne bileyim, neden diye

Çünkü nedensiz sevilirmiş

Bazen bir bakışla, bazen de bir gülüşle

Senin de ismin yazıldı kalbime nedensiz

Leyla olduk, Mecnun olduk bazen de Papatya

Belki aşkı var eden bendim, belki de sen

Bilinmezlere gittik, sana varamadım

Gözyaşlarım sel oldu, denizlere döküldü

Söyle şimdi, sen mi yalandın, yoksa hayallerim mi yalandı?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558791/sen-mi-yalandin-yoksa-hayellerim-mi-yalandi.html>

YETER Kİ BANA SUSMA!

Papatyam!
Öyle çoksun ki içimde
Her gün çığ gibi de büyüsün yüreğimde
Bendeki seni, sana anlatmak ne mümkün
Çünkü benzeri yok güzelliğinin, tarifi yok bu aşkın
Olsa da tercümesi dilin
Karanlık gecelerde geldim sana
Yıldız yıldız gözyaşı döktüm çaresizlikten
Geleceğe dair düşlerimi anlattım
Öyle yorgun ki yüreğim, durdu duracak
Benden öte, senden gayri
Tut sana uzanan ellerimi!
Düşünmeden, tereddüt etmeden
Kelimeler kifayetsiz kalır bende ki seni anlatmaya
Ne olursun sen anlat bana, susma!
Sinende uyumama müsaade et!
Çünkü ben seni sensiz gecelerde sevdim en çok
Yağmurları bilir misin?
Hani ıslandıkça, ıslanmak istediğin
Hani saçlarından dudaklarına akan
Hani üşüdükçe tir tir titrediğin
İşte ben de ıslanıyorum kurumaktan öte
Hatta yanıyorum mum misali senle
Hiç soğumadı yüreğim sensiz
Yüreğimde demlendi sevgin
Bir tek sen tat verdin dudaklarıma
Bir senle huzur buldu yüreğim
Son nefesim olsun nefesin
Yeter ki sen bana susma!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558799/yeter-ki-bana-susma.html>

ÖMÜR VERDİM SEVDANA

Papatyam!

Bir sonbahar akşamı sahilde görmüştüm seni
Selam vermiştim utanarak
Gözlerinin içine bakarken de geçmişti içim
Sanki bahtımın güneşi doğuyordu sahilde
Heyecandan yetim düşmüş gönlümde
Yeşermemişti aşkın ayazlarımın bağrında
Heba edilen yıllarımı unuttum bakışlarında
Rüzgâr eserken ılgıt ılgıt bahar havasında
Sen de gülümsemiştin saçların savrulurken
Sıcacık bir merhaba derken cana candın
Dünyalar sanki benimdi ay endamında
Ömrümün son durağında rastladığım aşkı
Nice karanlıklar devrilirken gecelerimden
Sevdanın tarlasına ekilen mor menekşeler
Kahverengi gözlerin bir bahar güzelliğinde
Kalbinin atışlarında kendinden geçmiştim
Siyah beyaz Yeşilçam filmiydi yaşadıklarımız
Dudaklarında muhtemelen dolaşırken sevdaya
Gökyüzünden gelen yağmurlarında ıslatmıştım
En sevdiğim şarkılar söyleniyordu taş plakta
Ve alev alev gönlüm harlandı ömür verdiğim sevdanla...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558800/omur-verdim-sevdana.html>

DENİZ FENERİ

Papatyam!

Bir fırtına kopan gövdemi sarar
Dalgalar savururken meçhule doğru
Çok soğuk karanlık köpüklü sular
Yüreğime çökmüş dinmiyor ağrı
Ben yitik aşkların gamla nefesi
Uzak dursun benden küflü şehirler
Acımadan seni benden aldılar
Bu tekne limana nasıl demirler?
Masum hayallerimi dünden çaldılar
Gidenlerin bir daha dönmediği gibi
Yıldızlar yok, ay yok, gecem zifiri karanlık
Açık denizlerde bak ışısızım
Seni yitirince oldum seferi
Düşündükçe azar sol yanımda sızı
Azaldı takatim söndü gözümün ferisi
Sağ mıyım, ölü müyüm söyle deniz feneri?
Sen bari parılda durma dönüver
Yorgun balıkçılar mağdur olmasın
Suda yakamozlar aşkla yanıversin
Umutlar kıyıda sönüp kalmasın
Ayrılık ölümden daha da betermiş
Şimdi sarardım, eridim kaldım bir deri
Aslında canıma can olur
Yetermiş aşk dolu bakan bir çift göz
Ama yoksa dolmuyor, dolmuyor
Ve gelmiyor senden gidenlerim, gelmiyor
Gelmiyor işte deniz feneri
Bir daha geri gelmiyor senle gidenlerim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558801/deniz-feneri.html>

EVDE YOKTUN

Bugün evine gittim Papatyam!
Kapıyı açan olmadı, kapı dört duvar
Kapıyı kendim açtım
Yüzüme gülen, "hoş geldin!" diyen olmadı
Çünkü sen gitmiştin
Gözlerim boş boş baktı etrafa, seni aradı
Sana dair çok şey vardı ama sen yoktun
Yatağın dağınık, eşyaların dört bir tarafta
Hiçbir şey yerli yerinde değil
Dağıtmış ya da kırmışsın
Anladım ki bana çok kızmışsın
Topladım hepsini, bir bir koklayarak
Papatya kokunu, nefesini aradım
Kırılıp dökülenleri topladım
Eşyalarını bıraktığın yerlere koydum
Anlayacağın yerlerini değiştirmedim
Geldiğinde bulasın, yerli yerinde dursun diye
Oturma odasındaki koltuğun da boştu
Sehpanın üzerindeki küllük izmarit dolu
Belli ki gitmeden önce çok sigara içmişsin
Çöktüm dizlerimin üstüne
Neler yaşadıklarımızı düşündüm önce
Sonra da ağladım çaresizce benden gidişine
Suçlu ararken, yüzündeki gülümseme geldi
Feri sönmüş gözlerimin önüne
Hatıralarımızda gezindim
Kapı önündeki çiçekleri suladım
Odana astığın resmime baktım
Olmaz dedim, o suçlu olamaz dedim
Kendimde de bulamadım suçu, kader dedim
Sana ciddi olarak soruyorum
Şimdi bana samimi olarak cevap ver!
Sen beni yok saysan da sen olmadan
Sana sarılmadan, papatya kokunu duymadan
Nasıl dayanabilirim sensizliğe, var mı bir çaresi?
Ben ne seni unutabilir ne de kalbimden atabilirim
Hem sensiz yaşasam ne olur bu hayatı?
Benim için sensiz bir yaşam yok, varsa da ölüm...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558805/evde-yoktun.html>

BU KOCA ŞEHİRDE YİTİP GİTTİM

Papatyam!

Her sokakta, yosun tutmuş her taş parçasında
Biliyor musun, rutubet kokar bu Őehrin sokakları
Sensizlik kokusu eklenen sokaklarım meskenim olmuş artık
Acı acı çığlıklar atarım, duyulmayan
Hep bir yanım eksik, seni ararım
Hiç kimse farkına varmadı sen bile
Boynum bükük, dalar giderim geçmişe, sana
İnsanlık bu Őehrin sokaklarına uğramamış
Mutluluk nedir bilmedim
Kokunu doya doya içime çekemedim
Tenine tenim değmedi, hasret kaldım sana
Seni aradığım sokaklarda kaybettim kendimi
Yalnızım, sadece arkamda kırılğan bir gölgem
Anlatamıyorum, gel benim ol diyemiyorum
Bir elveda bile demeden gidişinle yıkıldı gönlüm
Bu koca Şehirde yitip gittim
Herkes yer var ama bana yok
Nefesim sensin ve sen de susup beni nefessiz bırakma!
Sanki hiç yaşamamış gibiyim
Şimdi de bir yol ayrımındayım
Yol ayrımına geldiğinde her insan bir seçim yapar
Ben de seni seçtim
Zaten kaçıp gitmek istesem de yapamadım
Çünkü gittiğim tüm yollar sana çıkıyordu
Bir gün olsa da döner dedim
Bir ümit bekledim ama olmadı
Ne yaptıysam da sana kendimi sevdiremedim
Yüreğim daraldı, üstümde ağır bir yük var kaldıramadığım
Gözüme günlerce uyku girmede hep seni düşündüm
Gölgene güneş, kötülüğe kalkan olurum senin için
Ben senden asla vazgeçmem, geçemem
Ne olur sen de beni bu ayrılıkla sına!
Önüme aşamayacağım duvarlar örme!
Ömrüm boyunca önüme örülen duvarları aşmakla uğraŐtım
Tam aÇtım derken de duvarlar üzerime yıkıldı
Altında ezilen hep ben oldum
Bana hep bir yol gösterdiler
O yollar ise beni çıkmaza götürdü
Artık kendi yolumu kendim seçeceğim
Boş yere hayal kurup kendimi de kandırmıyorum artık
Çünkü seninle birlikte olmamın hiçbir ihtimali yok
Artık bunu biliyor ve kabulleniyorum
Yoksa var mı?
Ben ölmeden, senden gitmeden söyle hadi, söyle!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558807/bu-koca-sehirde-yitip-gittim.html>

SENİ UZAKTAN SEVMEK

Sen gönül yarımısın Papatyam!
Zaten ben, sensiz hep yarım kaldım
Bir gün seninle bütün olmayı düşledim hep
Ben seni, sensiz sevdim en çok
Sen hiç umudu olmadan yıllarca beklemek nedir
Sevdiğinin arkasından ağlamak nedir, bilir misin?
Ben seni, gönlümde biriktirdim, kendime yük ettim
Pişman mıyım, asla değilim
Bir gönül, bir ayrılık türküsü duydum mu
Sensizlikten içim bir tuhaf olur
Hep gözlerim dolar ve sensizliğime ağlarım
Her şey aslında bir bakışla başladı
Gözler birbirine baktı, baktıkça da gözlerin içimi yaktı
Bir aşkın kıvılcımını, tohumunu kalbime ekti
Ekilen tohum büyüdü, fidan oldu, dal budak oldu
Ama çiçek açmadı, meyveye karışmadı
Aşkıma gölge olmadı, benim gibi kurudu
Bir gün gittiğinde, arkandan dizlerimin üzerine çöktüm
Çaresizlik içerisinde öylece kalakaldım
Gözlerimde bir korku
Dudaklarımda acı bir tebessümle baktım arkandan
Ve sana, gitme diyemedim
Uzaktan sevmek, sevdiğinin arkasından ağlamak nedir
Bilir misin sen?
Ben biliyor ve hâlâ ağlıyorum
Sen içimde bir boşluksun, sen olmadan da dolmayacak
Sevdiğini kaybettiğinde için acır
Ne olursa olsun acısına dayanamayacağını
Yokluğuna da alışamayacağını sanırsın
Ama biliyor musun?
Zamanla acın geçer, yokluğuna da bir şekilde alışırsın
Sevdiğini içinde öldürmek nedir, bilir misin sen?
Kurduğu hayalleri yıkmak, sevdiğinden vazgeçmek
Ne de zordur seven için
Bunu bir bilsen, belki de biliyorsundur
Benim içimde görünmeyen yaralarım var sebebi sen olan
Bazen halimi soran olur
Bir şey yok, iyiyim der geçerim
Ama bilirim ki yokluğunun acısı geçmez
Yaralarım dağlansa da kabuk bağlamaz
Kaçırdığım güvercini bulamamıştım ama seni
O köhne gecekonda sokağında aşkını bulmuştum
Sensizlikten ölsem de biliyorum ki sevenler ölmez
Kim bilir bu şehir, bu cadde ve sokaklar
Binlerce yıl nelere şahitlik ettiler
Ve neler gördüler neler?
Ben, seni hep fotoğraflarındaki gibi hatırlıyorum
Biliyor musun, fotoğraflarda insanlar hiç yaşlanmıyor
Ağlamıyor ve çoğu zaman da gülüyor
Sen de beni, seninle olan fotoğraflarımızdaki gibi hep böyle
Gülerek hatırla!
Umarım şimdi güzel bir hayat yaşıyorsundur
Her şeyin gönlünce olduğu, mutlu ve mesut
Ne yaparsan yap, bazı şeyler unutulmaz
Arkasında mutlaka izleri kalıyor
Ben de acılarımı, hasretini, sevgini bu deftere yazıyorum
Kalem yazdığı, elim tuttuğu sürece de
Seni, ben de olan seni yazmaya devam edeceğim
Ama çok şey yazamayacağımı da biliyorum

Çünkü buralarda sensiz sabahlar olmuyor
Olsa da ben görecek miyim, bilmiyorum
Geceler bitmediği zaman kendime
Az kaldı sabret, bu şafaktan önceki son karanlık
Ne olursa olsun vazgeçme, diyorum
Ama dağlar beni çağırır, belki de ecel
Burada, son damla kanım toprağa dökülene
Damarımdan çekilene kadar
Senin için mücadeleden vazgeçmeyeceğimi de bil!
Burada gördüklerimden sonra insanlardan iyice soğudum
Çünkü burada insanların ne kadar kötü
Acımasız, hatta cani olduğunu gördüm
Ölümlü dünya, bugün varız, yarın ise yok
Malum burada hayatımız pamuk ipliğine bağlı
Senden ayrı geçen her günüm
Her dakikam sana hasret dolu
Belki de ölüm kapıda beklemekte
Kapıyı çalmadan gelecek biliyorum
Sonra da ben yokum
Çoğu zaman nefesim daralıyor
Damarlarımdan kanım çekiliyor
Burada alınan nefesin, ne kadar değerli olduğunu anladım
Çünkü bu nefes, son nefesim olabilir
Bu dünyada yaşamadığım ne varsa
Seninle son nefesime kadar yaşamak isterdim
Burada geçen günleri ise yaşamaktan saymıyorum
Çünkü yoğun bakımda nefes alan hastalar gibiyim
Nefes alsam da aslında yaşamıyorum
Belki de sana kavuşmak için nefes alıyor
Ve hayata tutunuyorum
Biliyorum ki aklımda, bedenimdeki bu aşk
Son nefesimle ölecek ve bu defter de kapanacak...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558810/seni-uzaktan-sevmek.html>

BİR BAHAR SABAHİ

Papatyam!
Nasıl da habersiz salınıp geçti günler
Zaman tükendi çaresiz kaldık şimdi
Doyumsuz geceye öpüşler bıraktık
Yaz akşamlarında yıldızlar serpiştirdik
Mehtabı sakladım gül endamına
Taç yaptım şafaklarda yakamozun nazına
Buğulu gözlerine sevinçler ekdim
Dupduru aşkın ateşinde güneşe serildik
Aşk dolu dudaklarında elif elif esildik
Meltemlerde biz ne çok tatlar yaşadık
Elin elimde iken bir bahar sabahı
Sırılsıklam isyanlardaydı aşkımız
Yılların özlemleri birikmişti bedenlerimizde
Yanan dağ misali patlamıştı yalnızlıklar
Ne sen, ne de ben doyumsuz sevdanın coşkusunda
Asi sarsılışlarda yakmıştık sonbaharları
Kışların karında erimiştik
Kırılgan düşlerin umutsuzluğunda yeşermişti sevgimiz
Sarhoşluğunda sevişmiştik
Tırpan yemiş başakların küskünlüğünde
Cehennem ateşinde kalan yüreğimiz
Geçen günlerimize yâd edilerek
Bırakılan hatıraların acıları nasıl sarılacak?
Yağmur bulutları çıkınca
Kan revan gönlün feryatları nasıl denecek?
Ağlıyorum gidişlerin dönülmez yollarında
Senin için akan gözyaşlarımı unutma!
Unutma Papatyam, yüreğimdeki ölümsüz aşkını...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558811/bir-bahar-sabahi.html>

ŒİMDİ KİM BİLİR NEREDE?

Papatyam!
Ömrün boyunca en güzel yüreği ararsın
Bulduğunda da oraya aşkı koyarsın
Ve kurallarıyla yaşamaya başlarsın
Kazanırsan aşkı doya doya yaşarsın
Kaybedersen de hatayı kaderinde ararsın
Ben ki yüreği dağ havası gibi buğulu
Boynu bükük bir başına yaşarken
Birdenbire sana, aşka rastladım
Yüzündeki tebessümü, heyecanlarını
Hâlbuki savurmuştu rüzgâr
Mutluluklarını, sevinçlerini İncitmeden birer birer topladım
Aşkının verdiği kokuyu çektim içime
Resmini öptüm sen diye
Œimdi benim ki ile yan yana
Belki de sevgim onu değiştirdi
Mutluluktan daha da güçlü
Ne güzeldi ilk gülüşün, bakışın
Çünkü gözlerim, ilk kez seni yüreğimde görmüştü
Œimdi ise kim bilir nerede?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558812/simdi-kim-bilir-nerede.html>

HİÇ Mİ ÖZLEMEDİN BENİ?

Papatyam!
Şimdi seninle iki yabancı mı olduk?
Ben bu ayrılığı kabul edemem
Hatırla verdiğin sözleri, yoksa unuttun mu?
Ne çabuk unuttun, bu kadar mıydı sevgin?
Teninin sıcaklığını, nefesini özledim
Sen hiç özlemedin mi?
Hiç aklına geldim mi, bir gün olsun aramadın mı beni?
Sensiz neler yaşadım bilmiyorsun
Dizginleri kaçırdım, delirdim, savruldu, kalbim hep acıdı
Çektiğim sıkıntıları hiç kimse umursamadı
Umursuyorsan eğer, tut elimden ve bırakma beni!
Gönül gönlün aynasıymış
Sana bakınca içimdeki aşkı
Sadece sana olan sevgiyi görüyorum
Ya sen, bana bakınca ne görüyorsun?
Kalbinden geçenin dilinden dökülmemesi
Kalbini parçalaması ne acıdır, bilir misin?
Sen nereye gidersen git
Daima kalbimde ve ruhumda olacaksın
Gitsen de rüyalarım da buluşuruz
Belki de bu şekilde huzur bulurum
Bu aşkın imkânsız, karşılıksız olduğunu biliyorum
Bana diyorsun ki vaz geç!
Vazgeçmek kolay mı?
Sıkıysa sen vazgeç sevdiğinden
Ne yapayım yüreğime hükmedemiyorum
Çünkü yüreğim seni çok ama çok sevdi
Bir değil bin canım da olsa
Senin için hiç düşünmeden veririm
İstemiyorsan da ben hayatından sessiz sedasız çeker giderim
Ama bir gün, söylemesinler sana öldüğümü
Duyup da üzülme!
Sen üzülürsen ruhum huzur bulmaz
Bunu da böyle bil!
Şimdi sana son kez soruyorum
Gerçekten hiç mi sevmedin beni?
Hiç mi özlemedin?
O zaman niye bu çılgınlık?
Bu yanlış anlaşılma bitmeli artık
Bana yokmuşum, değersizmişim gibi de davranma!
Buna hakkın yok, hüküm de verme!
Nasıl iyi olmamı bekliyorsun?
Her geçen gün ömürden harcanır bilmez misin?
Tükeniyorum zaman gibi
Gönül gözüyle bakmayan zaten göremez
İçimdeki yarayı, sevgiyi sen de görmedin
Nasip bazen insanın ayağına gelir ama göremez
Aşk ışıltısını bilirim ben
Bu sözleri söylerken için titriyor mu?
Evet, titriyordur
Gözlerim beni senin hakkında yanıltmış olamaz
Çünkü gözlerindeki ışıltıyı gördüm
Kendimi sana affettirmem için bana bir fırsat ver!
Dünya kirli, sokaklar kirli, insanlar kirli
Bu kirliliğin içinde nefes alamıyor boğuluyorum
Gel, bana nefes ol!
Dünya üzerinde insan hayatı, gelip geçici
Sen de geçip gidersin senden öncekiler gibi

Hiçbir şey senin değil, aldığın nefes gibi
İstersen daha fazla ciddiye alma hayatı ve bugünü
Anı yaşa, yaşayalım birlikte
Unutma ki son pişmanlıklar insanın içini yakar
Ben seninle olmak istiyorum
Gurur, inat bir yere kadar
Seni kaybetmemek için ayağına gelen bana
Gurursuz de istersen
Yapma ne olur, senden her ayrılık bana acı veriyor
Benim canım çok yandı, hala da yanıyor
En iyi ben bilirim bu pişmanlıkları
Zamanla acılar geçer sansan da
İçindeki aşk acısı geçmeyecek biliyorum
Ama sen bununla yaşamayı öğreneceksin
Ya da kendini onunla birlikte toprağa gömeceksin
Ben öyle yaptım sen de yap!
Sen geri dönene kadar
Kalbim attığı sürece, sabırla bekleyeceğim seni
Bir gün gelersen de kalbimin yarasını senle saracağım
Çünkü seni aklımdan çıkaramıyorum, her anımda sen varsın
Sen tüm umutlarımı kırdın, hayallerimi çaldın
Oysa sana dair ne güzel hayaller kurmuştum
Büyük sevmiştim seni
Şu yüreğime sığmayacak kadar
Kabahat ben de çünkü senin gibi bir kadını sevdim
Seni unutmam için kaç bahar geçecek?
Kışa dönen gönlüme bahar gelmese de
Sen gönlümde açan bir kardelendin baharı müjdeleyen
Şimdi karanlık, dipsiz bir kuyudayım Yusuf gibi
O çıktı ama ben nasıl çıkacağım?
Bana kim el verecek çıkmam için?
Umutlarım bir çağlayan gibiydi içimde
Oysa şimdi susuzluktan kurumuş, çatlamış bir çöl gibi
Bir daha yeşerir mi sana dair içime ektiğim tohumlar?
Çiçeklerim yaprak döktü hüznümden
Başka bir ömrüm de yok, hem olsa da sana verecek
Akrep gibi soktun beni
İçimde bir acı, kahır var, kan kusuyor içim
Yaralarım dikiş tutmaz artık, kanar, kabuk bağlamaz
Dilimin ucundaydı ama söyleyemedim
Şimdi öldür beni kendi ellerinle!
Kör bıçakla lime lime doğranır gibi sızlar bedenim
Şu kirli hayatta oysa sana temiz bir sayfa açmıştım
Nice ayazlar yedim seni beklerken
Ama bir gülüşünle kırıldı kalemim
Konuşmak yalvarmak artık fayda etmez biliyorum
Bak, kapına geldim elim kolum bağlı
Boynuma vur yağlı urganı
Teneşirlere gelsin bedenim de bitsin bu acı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558813/hic-mi-ozlemedin-beni.html>

ADRESİ BELLİ OLMAYAN MEKTUPLAR YAZIYORUM

Papatyam!
Bıçak sırtı bir sevda bizimkisi
Şimdi gün batımına yürüyor zaman
Nedense akşamın olduğu bu saatlerde
Yokluğun çöker üstüme
Solar güneş, gün biter az sonra
Gelir anlımın şakağına vurur sensizlik
Darmadağın eder düşlerimi
Kesmez olur yüreğimi hiçbir teselli
Sahilde o bildiğin mekândayım
Çığlık çığlığa martılar uçuşuyor üstümde
Bir albatros kuşunun kanadında
Uzakları göze alıyorum aslında
Ama çaresiz kalıyorum nedense
Her akşam bu masada
Gözlerin için kaldırıyorum kadehimi
En içten şarkılar bile kesmiyor yüreğimdeki sızıları
Kim bilir daha ne kadar yaşarım, böyle sensiz?
Kaç geceyi bağlarım sabaha?
Uykusuz gözlerle adını bilmediğim yerlere
Adresi belli olmayan mektuplar yazıyorum
Yalnız gözlerim değil her yanıma ağlıyor özleminle
Oysa ne badireler atlattım
Kaç zalim sevgili, tırnaklarıyla söktü yüreğimi
Dalından kopartmadan kokladığım papatyalar geliyor aklıma
Papatyaları sen diye severdim bilirsin
Gözlerini, gülüşünü, ne çok sevmişim be!
Gün batır çekilir birazdan el ayak
Mey biter şarkılar susar elbet
Sensiz yüreğimle baş başa kalırım
İşte o anlar da kesmez olur hiçbir teselli yüreğimi
Şimdi yalnızlık hücresi gecelerimde
Müebbetle mahkûm sevda yüreğim
Acılarım, yaşanmışlıklarım
Yaşanmamışlıklarım değil de
Beni son demeden düşüren bıçak sırtı sevdana
Gücüm yetmiyor artık, yetmiyor anlıyor musun, yetmiyor...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558814/adresi-belli-olmayan-mektuplar-yaziyorum.html>

SEN YOKSUN

Papatyam!
Bu dağ başında yine sensiz
Yarım ve darmadağınım
Gece çok soğuktu, üşüdüm
Gecenin ayazında seni düşünerek içimi ısıttım
Seni düşünmek bana iyi geliyor, güç veriyor
Biliyor musun?
Kar, fırtına, tipi de olsa seni düşününce üşümüyorum
Çünkü içimde, hep senin sıcaklığın var
Ölüm kol geziyor, ölüm başucumda
Bir gün ansızın gelecek, biliyorum
Şimdi yine bana sorup, diyeceksin ki
Bu efkârın, bu sitemin nedendir, diye
Sen yoksun Papatyam, yetmez mi?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558816/sen-yoksun.html>

SAKLI SEVDAM

Merhaba saklı sevdam, Papatyam merhaba!
Bu gece bir aslan kadar yürekli
Ama bir serçe kadar ürkek geldim sana
Aslında şu an birkaç şehir ötede değilsin
Benimlesin biliyorum
Ama senin sabahına, senin gecelerine benzemez
Buralar soğuk olur sevdamız gibi
Üşüme diye sabahın yanı başına koydum hayalini
Hani can kenarına can kenarımı
Benim bile adını koymadığım orası işte
Bırak her zamanki gibi karanlık kalsın odam
Zaten konuşmak zor iken olmuş yüreğim utanır
Korkarak susarım gözlerini görürsem
Biliyor musun, aslında hiç düşünmedim
Ve hiç nefesime uyup günah yaşamadım senin dışında
Her gece hayalinin ateşiyle yanıp onunla aydınladım
Ona kul oldum, ona inandım
Çabuk demlen diye yüreğimde
Ne çabukta yudumladım seni ruhumla
Ve ne çok öldüm ben sana
Bir ben bilirim, bir de bu karanlık gece
Benimkisi yağmurla toprağın aşkı gibi
Boram boram sen kokuyor gecelerim
Senden habersiz seninle yaşadıklarım
Anlatmak isterim ama nefesim utanır
Mesafeler utanır, geceyi kıran güneş utanır
Sustuklarım dile gelse aşkını yazan kalem utanır
Canımı almaya gelen Azrail utanır
Aslında bir şehir, bir gece, bir hece
Bir nefes ötemdesin, uzatsam ellerimi
Belki de benden ötesin
Ama korkuyorum Papatyam!
Ya sevmezsen, tutmazsan yüreğimi
Ya da söker alırsan hayalini gecelerimden
Ya nefessiz kalırsam bu kahbe dünyada
Yok sevdiğim yok, ben de kalsın ölümler
Ben de kalsın üşümeler
Ben de kalsın hayallerinle sevişmeler
Sen bile bilme senle yaşadıklarımı
Sen bile bilme seninle yaşadığımı
Ama sadece seni sevdiğimi bil, hisset!
Bu da yeter saklı sevdama...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559027/sakli-sevdam.html>

SÖYLE YAR, SEN Mİ YAĞDIN GÖNLÜME?

Papatyam!
Gökyüzü gülümsüyor gün batımında
Duruluyor denizde azgın dalgalar
Serinliğin düşüyor koynuma
Sıcacık nefesin, öpüşlerin bedenimde gezinir
Söyle yar, sen mi yağdın da gönlüme
Buram buram papatya kokuyor?
Hasretin gözlerimde nem
Saçlarımda elif elif meltemler esiyor
Sensizlik ıslığıma düşüyor sevdanın notları
Bir bankta oturmuşum, gözlerim derinliklerde
Hatıralar depreşiyor aklımda
Dokunmak istiyorum her zaman
Parmaklarım hayalini okşuyor
Senin kollarında düğümleyeniyor
Ve gecenin sessizliğine bırakıyorum kendimi
Ama yıldızlar yitik, ay küskün
Yanımdan geçip gidiyor ebabil kuşları
Bir ömür boyu bekleyeceğim rıhtımlarda
Cansın, canansın, sol yanımsın
Seni arayacağım تنها sokaklarda
Akan sularda sesini dinleyeceğim
Sen diye öpeceğim papatyaları
Sensiz boşaltacağım kadehleri peş peşe
Ve ölüm yolculuğuna çıkmışken
Ne olur son kez göreyim seni...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559028/soyle-yar-sen-mi-yagdin-gonlume.html>

BU YÜREK SANA MAHKUM KALDI

Papatyam!
Öyle bir sevdasın ki bende
Bu yürek sana mahkûm kaldı
Suskunluğuna ise sözüm yok
Ağır aksak yürüyorsa ayaklarım
Zamanın kıyısında tutuşan ellerim
Ve yorgun bakıyorsa gözlerim
Çırpınan kentlerin yazgısıyla birleşen
Umutların, hayallerin
Sen halen direngen gövdeni
Kırılgan bir çiçek gibi besliyorsan toprağın buğusu ile
Penceremin önündeki saksıda
Kanat çırparak bir kuş konar yüreğime
Ressamın tuvalinde yorgun bakar gözlerime
Anlatabilsem sesimle titreyerek
Utangaç bir sessizlik çökse üzerime
Sarsam seni bir sarsam kollarımla
Sorsam ve hasretin dile gelse
Dizelerimde anlatsam seni
Yükselen harflere anlatsam sensizliğimi
Hayatımız hep yazmakla mı geçecek?
Hep hayal mi kuracağız?
Ah bir sen gelsen Papatyam!
Gelsen de kaybolmasam beni esir almış dizelerin arasında...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559029/bu-yurek-sana-mahkum-kaldi.html>

ELVEDA

Çaresizlik içerisinde sokaktan ayrıldı adam
Doğruca soluğu bir meyhanede aldı
Çünkü sevdiği kadın tarafından reddedilmişti
Kendine gelmesi için, içini dökmesi
Boşaltıp rahatlaması lazımdı
Bunun için de teselliye rakı kadehlerinde aradı
Tutamadığı, insanlardan sakladığı gözyaşlarını da
İçine döktü kadehleri peş peşe yuvarlarken
Her yudumda anarken sevdiğini
Bir o kadar da gelmişine geçmişine bastı kalayı
Anlattı peltekleşen diliyle birer birer içindekileri
Gözlerinin önüne gelen sevdiğine
İyi değilim, dedi mesela
Sensizlik zor, dedi, isyan etti kara kaderine
Aşkını kurulan içki sofrasına meze etti
Genç garson güldü haline
Kendi kendine konuşan bir adam görmemişti herhalde
Kulak misafiri oldu
Bu adam ne konuşuyor, diye
Susmanın acısı, konuşmanın acısını bastırmıyormuş
Aslında konuşmak, anlatmak lazımmış
Ama ben yapamadım
Yaparken de yanlış yaptım
Oysa sana, o kadar çok anlatacaklarım vardı içimde kalan
Seni seviyorum diye yüzüne, tüm dünyaya haykırırdım
Birlikte hayat mücadelesi verirdik
Aç kalırdık ama ayrı kalmazdık
Ne oldu şimdi, geçecek zaman bana seni geri mi getirecek?
Getirmeyecek biliyorum
Artık her şey için çok geç ve çok şey de anlamsız
Ben geç kaldım sana ve biliyorum ki
Geçen zamanı ve seni geri getiremeyeceğim
Pişmanlıklarım var, hem de çok
Biz kaderin yanlış zamanda karşılaştırdığı
Doğru insanlar mıydık?
Ya da doğru zamanda yanlış insanlar
Sen değil, aslında yanlış olan bendim
Şimdi ellerim boş ve sensizim
Gözlerimin önünden hiç gitmeyen hayalin var
İçimde de kanayan yaran
Bunları yazmak için elimde kalem olsa da
Sözler uçtu gitti kafamdan
Sözcükler isyanda, düğüm olmuş boğazımdan çıkmıyor
Dilim suskun, elimdeki kalem ise küskün yazmıyor
Niye, tek suçlu ben miyim?
Bu kaderi ben mi yazdım?
Böyle mi olsun isterdim hayatım?
Şimdi bir kere daha soruyorum kendime
Hayallerim mi gerçek, yoksa ben mi hayaldim?
Bana, bu aşktan ne anladın, diye sorarsan
Sana âşık olmayan birine aşkını anlatmak
Boşa kürek çekmekmiş, derdim
Evet, bir âşık için bu dünyadaki en zor şey
Karşılıksız aşka tutulmak ve aşkını anlatamamak
Anlatsa bile karşılık almamakmış
Yanılmışım, evet hem de çok yanılmışım
Yok desem de sende kalmışım
Sol yanımda da hep bir ağrı var senden kalan
Hep sustum, küstüm kaderime

Sensiz sabahlara kabuk dolu gecelerden uyandım
Kanadı kırık kuş misali ürkekti yüreğim
Yaralarım tuz bastım
Gözlerim kan çanağı, göz pınarlarım kurumuş
Yaşarken giydim üstüme beyaz kefeni
Şimdi sessiz sedasız yaban ellerinde ölmekte
Ve son nefesimi vermekteyim
Hasret gidiyorum sana, kurumuş bir çöl gibiyim
Evet, kurudum ve soldum
Oysa sen kokardı dünyam
Şimdi ise hasret kokuyor
Esen rüzgârlara savurdum sevdami alıp sana götürsün diye
Açmıştım ellerimi semaya, yalvardım yaratana
Dilimden dökülen her duada da sen vardın
Nasıl da bırakıp gittin yaban ellere?
Anlatsam da kimse inanmaz ayrıldığımızı
Oysa benim sana ve yarınlarımıza dair onca hayalim vardı
Güzel bir rüyaydı ama şimdi uyandım
Ölüm de var bu dünyada
Sahip olduğun hiçbir şey kalmaz sana da
Ama ben bir ömrüm daha olsa, senin için yine ölürdüm
Bir daha görememek, gidip de gelmemek
Kokunu içime çekememek
O ateş saçan ve beni yakan gözlerine bakmamak
Gülüşünü görmemek, sesini duymamak zaten ölümdür bana
Oysa Beyoğlu'nun arka sokaklarında dolaşırken
Sana dair ne umutlar, hayaller vardı içimde
Senle de yürüdük bir ara
Birlikte ıslanıp üşüdük, güldük ve ağladık
Bazen otelinin önünden geçiyorum
Ya kapıdan çıkacak
Ya da pencereden bakacakmışsın gibi geliyor
Ama biliyorum ki yoksun
Çok direndim, hayata tutunmak ve sana kavuşmak için
Ama kaybettim
İçime, küçücük yüreğime sığmadı acın, beni benden aldı
Rüzgârlar hep sert esti
Alıp önüne sürükledi dönme ihtimalimin olmadığı yerlere
Yağan karla buz tuttu içim, dışım gibi
Demek her şey buraya kadarmış
Sen varsın, ben varım ama biz yokuz
Kaynak sen olmadıktan sonra
Işığın çarpıp aydınlattığı kadar ışıldarsın
Ya da gölgede karanlıklarda kalırsın
Şimdi bu engin dağların karanlığında, gölgesinde kaldım
Hayatımın ışığı olan sen yoksun ve ben karanlıklardayım
Gel bu akşam misafirim ol!
Oturup konuşalım seninle geçmişimize dair
Bir de çilingir sofrası kurarız senle
Şairin biri, rakı içen kadınlar güzeldir, demiş
Sen içmesen de olur, ben içerim senin yerine
Yarım kalmış aşkımıza
Gel istersen, geçmişe yelken açalım
İlk tanışmamızdan başlayalım mesela
İlk heyecanlarımızdan
İlk seni seviyorlarımızdan, olmaz mı?
İstersen boğmayız kendimizi konuşarak
Çünkü ayrılıklarımız, keşkelerimiz çok
Sıkılır, üzülürüz belki de
Hem kapanmayan yaralarımızı
Tekrar tekrar kanatmayalım, değil mi?
Başka şeylerden, güzel şeylerden söz edelim
Olmayan geleceğimize dair hayallerden
Senin haberin bile olmadı ama ben hep seninle konuştum
Mesela, odama astığım resminle her gün konuştum
Birlikte ne hayaller kurduk geleceğe dair bir bilsen

Ama boş ver istersen
Hiç konuşmadan sabaha kadar sevişelim seninle
Bedenlerimiz konuşsun bizim yerimize
Olmaz mı, diyerek konuşmaya devam etti
Genç garson ise duyduklarından sonra bir iç çekti
Başını sallayarak yan masaya gitti
Saatler birbirini kovalamış gece yarısı olmuştu
Mekân kapanmıştı ama o hala oturuyordu
Kalk, dediler adabınca
O da son kadehini boş sandalyeye
Şerefe, diye kaldırdıktan sonra usulca kalktı
Ayaklarının takati kesilmiş gibiydi, önce sendeledi
Düşmemek için de sol elini masaya dayadı
Gerilen masa örtüsünün üzerinden
Boş rakı kadehi yuvarlanarak düştü beton zemine
Kadehi de kalbi gibi üç beş parçaya ayrılmıştı
Oturduğunu sandığı boş sandalyeye tekrar baktı
Gözleri ayrılık acısıyla buğulanmıştı
Bir süre öylece kalakaldı
Ayrılmak zor geliyordu sevdiğinden
Çaresizlik içerisinde, sessizce
Elveda, dedikten sonra attı kendini dışarı
Çok geçmeden de deniz kenarında buldu
Yine sabahlamıştı gecelerde
Bir ayrılık şarkısı geldi kulağına
Kendi gibi birisi deniz kenarında oturmuş
Yanık yanık, içli içli söylüyordu
Etrafta büyük bir durgunluk ve sessizlik vardı
Ne denizdeki dalgalar
Ne de ağaçlardaki yapraklar kıpırdıyordu
Hepsi susmuştu
Adeta büyük bir sessizlik içerisinde
İçlerini yakan bu şarkıya kulak vermişlerdi
Denizin üstünde gecenin karanlığına karışan
Ve kendisine doğru yaklaşan devasa bir sis bulutu vardı
Yakınlaştıkça da belli belirsiz görünen sisin içinde
Donuk, gri çizgiler belirdi
Bir süre sonra da aydınlanan çizgilerin arasından
Bir kadın silueti görüldü
Bu kadın sevdiği kadın olmalıydı
Ama ruhsuz, yüreksiz, ümitsizdi
Ve tek başına oturmakta olan adama bakıyordu
Sanki çok uzaklardan gelmiş gibi de yorgun ve bezgindi
Buna rağmen bir gülümseme belirdi yüzünde
Gözlerinde de gel, der gibi bir ışıltı vardı
İçinde bir heyecan fırtınası koptu adamın
Etrafındaki sessizliğin aksine
İçinde duyduğu ani bir sevinçle de ayağa kalktı
Ve denize doğru yürümeye başladı
Garip bir büyü'nün etkisi altındaydı, sanki efsunlanmıştı
Beton korkulukların üstüne çıktı
Altındaki hırçın ama sessiz dalgaların
Beyaz köpükler çıkararak vurduğu kayalıklara baktı
Deniz gibi içinde de bir gelgit vardı
Belki de gitme zamanı gelmişti
Elini uzattı sevdiğine
Yüzüne bakıyordu boş gözlerle
Adeta dudakları morarmış, yüzünün de rengi atmıştı
Kalbi de sanki ezilmiş bir et parçası gibiydi
Gece nasıl başlamış ve nasıl bitmişti?
Hatırlamıyordu bile
Çünkü uzun zamandır yaşadığı gecelerin
Hiçbir farkı yoktu birbirinden
Dayanamıyordu artık, sevdiği kadının yokluğuna
İstenmemek, reddedilmek ise çok ağrına gitmişti
Kaldıramadı, istenmemeyi

O istemese de biraz önce hayalini gördüğü
Kadın istemiş ve kendisine el uzatmıştı
Gitmeli ve onun uzattığı eli tutmalı, bırakmamalıydı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559031/elveda.html>

PAPATYA'YA VEDA ZAMANI

Papatyam!
Her şeyin bir zamanı vardır
Ve her şey zamanında güzeldir
Sen ise zamansız açan bir gül oldun gönlümde
Şu batmakta olan güneş
Her türlü şeye rağmen sabah yine doğacak
Biliyor musun, ölüm zamansızdır
Hele bizim gibi sevenler için
Ölüm çok erken olur
Ölürsek, eksik gideceğiz bu dünyadan
Kavuşamayan bedenlerimiz toprak olacak
Seninle evlenemeyeceğiz
Çocuklarımız olmayacak biri oğlan biri kız
Hatta seni bir daha göremeyeceğim
Belki kalan ömründe benim acımı yaşayacak
Hayat sana da zehir olacak
İnsan içindeki vicdanı, öldürebilir mi?
Dünyadaki her insanın yaşama hakkı yok mu?
Bu yaşam hakkı, bir insanın elinden nasıl alınabilir?
İşte bu soruların cevabı buralarda yok
Olsa da mantıklı bir açıklaması
Burada dağ, kurt kanunu, ihanet
Her türlü kalleşlik ve alçaklık var
Ecelin gelmediyse korkma, ölmezsin diyorlar
Geldiyse de ne yaparsan yap, boş
Ve ben sana veda bile edemedim gidiyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559032/papatya-ya-veda-zamani.html>

SEN GİDİYORSUN

Papatyam!
İçimde bir korku, biraz da endişe var
Bu, sana yetişememe, geç kalma korkusu
Öyle ki gözlerime yansımış
Ne kadar saklamaya çalışsam da bakışlarımdan belli oluyor
Sabırsızım ve yerimde duramıyorum
Sen giderken durmak, beklemek bana göre değil
Adeta avının üstüne atlayıp parçalayacak bir kartal gibiyim
Havada kara bulutlar var
Gökyüzü siyahlara bürünmüş, ara sıra da şimşekler çakıyor
Ayrıca insanı sinir eden çiseleyerek yağan bir yağmur
Hafifte olsa bir esinti
Yağmurla birlikte yüzüme vurup buz kestiriyor
Zaman geçtikçe soğuk içime işliyor üşütüyor
Ama bunların hiçbir önemi yok
Çünkü canımdan can gidiyor
En önemlisi de sen gidiyorsun
İçimde mırıldanmalar ve gittikçe yükselen sitemler var
İçimden küfürler etsem de
Yine de sana bir şey olmasın diye dua ediyorum
Allah'a yakarıyorum
Yağmurdan korunmak için üstü sac kaplı çardağın altında
Ses çıkarmadan meraklı gözlerle bakanlar var
Yağmur tanelerinin saca değmesi ile çıkan
Ve sınırları bozan cılız, tık tok sesleri dışında bir ses yok
Ortalıkta ise bir ölüm sessizliği var
Herkes susmuş, dışarıdan duyulacak gibi
Heyecan içinde hızlı hızlı çarpan yürekler
Gözlerde ise meraklı bakışlar
Kıpırdayan dudaklarımda
Senin için, içten içte yapılan Allah'a yakarışlar var
Çünkü sen gidiyorsun, ben senden gidiyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559034/sen-gidiyorsun.html>

SÖYLEYEMEDİM

Papatyam!
Söyleyemedim ve ben hala bunun pişmanlığını yaşıyorum
Aslında söyleyeceğim sadece iki kelimeydi
Ama diyemedim
Evet, seni seviyorum, diyemedim işte
En ufak bir ihtimal bile olsa
Seni bir ömür boyu
Son nefesime kadar beklerdim, aslında
Keşke söyleseydim bunu sana
Yok desen de sorsaydım
İşte bu gönlüme yük oldu
Ve ben bu yükü hep taşıdım
Ölünceye kadar da taşıyacağım bir yük
Hem bu aşkın günahı benim, sevabı senin
Acıları benim, mutlulukları da senin olsun
Ve benim için, olmasın sensiz bir hayat...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559035/soyleyemedim.html>

HER ŞEY ŞENTEPE'DE KALDI

Papatyam!

Nereden başlayıp, sana nasıl anlatayım ki?

Bugüne kadar hiçbir kimseye anlatamadım

Şimdi bir sana anlatıyorum

Sen de kimseye anlatma, söyleme tamam mı?

Hayat sırtıma o kadar çok yük yükledi ki

Kaldıramadım, altında ezildim

İndirmek istedikçe yük üstüne yük bindi

Şentepe ismi artık bana acı bir hatıra

Mahalle, cadde ve sokak isimleri aynı

Ama evlerimiz, ağaçlarımız, çocukluğumuz yok

Hayallerimiz yok, en önemlisi de sen yoksun

Hepsinin yerine apartman dikmişler

Öldürmüşler birer birer

Ruhumda bir sızı, sanki her Şey bana yabancı

Hüzünden başka bir Şey de değil

Mutluluklarım, kahkahalarım

Çocukluğum, masumiyetim

Oyunlar oynadığımız sokaklarımızda

Hep orada, geçmişte kalmış

Belki de evlerimizde Şimdi yabancı insanlar var

Sokaklarda artık onlar dolaşıyor

Artık kimse beni hatırlamıyor

Hatırlayacak kimse de kalmadı zaten

Ölmez denilen kimler ölmüş

Unutulmaz denilen kimler unutulmuş

Ben ölsem de kimin umurunda olur?

Zaten kimse beni tanımıyor, beklemiyor, özlemiyor

Üzölüp gözyaşı dökmüyor, kimsesizim

Cam gibi kırıldım, parçalandım

Cam kırıkları nasıl eski haline dönmezse

Ben de dönemem Papatyam!

Sorunlarımın içinde kalıp altında eziliyorum

Yok, burada da bir çıkış yolu yok

Ve ben hiç iyi değilim

Ayrıca bir derdi, bir pişmanlığı olan sadece sen misin?

Bak Şu etrafındaki insanlara, onların hiç mi derdi yok?

Ya pişmanlığı?

Kalabalıklar içinde yalnız olmak nedir bilir misin?

Bir sor bakalım sana ne diyecekler?

Benim yok mu sanıyorsun, hem kimin yok ki?

Korkunun, acının üstüne gitmelisin yoksa ezilirsin

Bulutlar taşıyamadığı yükü, yağmur olarak nasıl boşaltırsa

Sen de omuzlarındaki yükü boşalt!

Boşalt ki rahatlayasın

Bu aşkın günahını sadece bana yükleme!

Yoksa vicdan azabı bırakmaz yakarı

Gece uykularına kâbus olur, yemeğine de zehir

Tanrı, merhametini benden neden esirgedi?

Ben bu halde olmak ister miyim?

Artık anla beni, çaresizim, sensizim

Benim derdimin senden başka dermanı da yoktur

Dünyaya, kaderime kahrettim, içime kapandım

Artık ben sadece uyurken değil her gün kâbus görüyorum

Anlayacağın bittim, öldüm sensizlikten...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559037/her-sey-sentepe-de-kaldi.html>

YOKSA VAZ MI GEÇTİN?

Söyle Papatyam!
Bu şehirden vaz mı geçtin?
Sahil kenarında martıları çağırmaktan
Türkülerle bensizliğe ağlamaktan
Çıkardın mı boynundan
Sevdamız kokan, o papatya desenli kolyeyi?
Yoksa vaz mı geçtin geceler boyu sabahı ayartmaktan?
Uyur musun örtünce yorganı?
Kaçak firari zamanlardaki sevişmelerimizden
Usandın mı yoksa sana dokunan ellerimden?
Oysa çıplak bedenim, terim, sen kokardı
Yoksa ağır mı geldi korkusu?
Vaz mı geçtin benden, ya da kendinden?
Baharda zerdali çiçeğinden
Yağmurda toprak kokusundan
Fal baktığımız papatyalardan
Hüznüne meze ettiğim rakıdan
Biz sustuğumuzda aşkımıza söz olan sarhoş türkülerden
Vefasızlıktan, umuda yoldaş olmamış sevdamızdan
Yoksa vaz mı geçtin?
Geçtiysen söyle, hadi söyle!
Mısralarıma da geçsin artık sevmiyor diye...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559039/yoksa-vaz-mi-gectin.html>

PAPATYAM!

Papatya kokulu sevdiğim!
Sensizlik yağmurları başladı yine
Toprağa bile kokun sinmiş
Her taraf buram buram papatya kokuyor
Yoksa sen mi geldin?
Sen gideli sene mi oldu, yoksa asır?
Şimdi her taraf buram buram sen
Ayrılık hasreti kokuyor
Şimşekler çakıyor
Gürültüsü de yanımda sen yoksun diye
Özlemim boyun bükmüş, biçare bedenim
Yağan özlem yağmurlarında
Bensiz gezdiğin sokaklarda
Sen de ıslanıyor musun?
Unutmadın değil mi?
Okul yolunda ısladığımız yağmurlarda
Her damlasında gizlediğimiz sırlar
İçimizde büyüttüğümüz sevgi vardı
Ayrılık yok demiş, ahitleşmiştik hani?
Şimdi de ayrılık, belki de ölüm var
Affet papatyam!
Elimde olmayan bir ayrılıktı bu
Ayrılığın, ecelin kıskançlığı
Ben olmasam da sen kendine çok iyi bak!
Soğuk gecelerde üstünü ört!
Yemeklerini zamanında ye, aç yatma sakın!
Arada bir deniz kenarına git!
Biliyorum ki gideceksin
İyot kokularını doldur avuçlarına
Saçlarına ilişsin meltemler
Aklına gelsin sevdamız
Yaşadıklarımız aklına gelince sakın ağlama!
O güzel gözlerin buğulanmasın, yaş akmasın!
Gülmek sana çok yakışır, hep gül!
Masamıza otur, iki çay söyle!
Her zaman yaptığımız gibi
Unutma, biri şekersiz
Martıları besle gevrekle
Uzun uzun ufka bakacak gözlerin
Dalıp gidecek biliyorum
Türkülerimiz dudaklarında ağlayacak
Ayrılığımıza, yokluğa
Hayat sana da tatsız, tuzsuz gelecek
Ama sen kendini bırakıp gevşeme!
Topla kendini, görmesin kimse
İçine akıt, tutamadığın gözyaşlarını
İlkbaharlarda da unutma beni!
Kırlara koş, papatyalar topla
Ben öremem ama tacını sen ör benim için
Ben takmışım gibi de tak başına
Ve sakın unutma!
Ara sıra mektuplar yaz bana
Getir başucuma bırak!
Uzun uzun anlat kendini
Hissederim geldiğini, bilirim yazdıklarını
Ne olur, senden habersiz bırakma beni!
Yağmurlar yine başladı
Ant içmiştik ya beraber olmak için
Ben hala sözümdeyim ve seni bekliyorum

Sanma ki ölüm beni senden ayırdı
Toprağıma, bedenine düşen her yağmur damlasında
Uzat ellerini korkma, yine beni bulacaksın...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559160/papatyam.html>

BOŞ YERE ZULÜM ETMEYELİM NEFESLERE

Papatyam!
İdam mahkûmuyum gönlümün zindanında
Sensiz zamanlar çığ gibi düştü omuzlarıma
Sicilime işlenmiş suçlu gözlerin
Fayda etmedi barış güvercinleri
Sus halleri iyi değil bu gece
Yanardağlar, lavlar hazır patlamaya
Yer yerinden oynuyor Yusuf'un kuyusunda
Kardeşin kardeşe hasretleri savaşıyor
Her birimizin kuyusunda yaftaların
Yitip gidecek o ise
Kalıcı değil bu gönül bahçeleri
O halde kimedir sevdan senin?
Kimedir nazın, niyazın?
Kimedir yıllarca süren bu kinden duvarlar, ayrılıklar?
Kalk ayağa, ey şerefli ruh!
Söndür bu ateşten meşaleyi!
Aşksa aşk, mutluluksa mutluluk
Boş yere zulüm etmeyelim nefeslere...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559161/bos-yere-zulum-etmeyelim-nefeslere.html>

GİDERİM

Papatyam!
Gittiğim yollar sensiz, sana çıkmaz bilirim
Ama yine de boynumu büker giderim
Sorma niye gidersin diye
Yollarım puslu, ellerim boş, dilim olsa da lal
Kara sevdadır der, mecnun olur yine giderim
Gönül bahçem tarumar olmuş
Ne gül açar, ne de bülbül öter
Dağlarıma ise bahar gelmez
Sen diye sevdiğim papatyalar açmaz
Sözlerim bu gece yük oldu gönlüme
Hasret türküleri ağıtlara döndü gidişinle
Bir ömür verdim, tek gülüşüne
Vuslat der dururum başka gelişine
Gezdiğimiz yerler, benim gibi mahzun
Gelecek günler, asırlar kadar uzun
Dayanılmaz acılar, yaşanmışlıklarım biçare
Elleri kınalı deyişin kaldı belleğimde
Ceylan bakışların uzaklara dalar öylece
Dilimde hep adın, her an okunur her kelime, her hece de
Günlerim sensizlikle oluyor gece
Gönlüm gurbet ellerini sevmedi
Günleri saya saya bitiremedi
Sanki bir bilinmeyen denklem, bir bilmece
Aslında sendin her şey
Gitme, kal diyordun yanı başımda
Tadın, huzurun olsun yemeğinde, aşında
Sensizlik bir kâbus gibi çöktü başıma
İnan giderken kan akıyor gözümün yaşında
Yeminim var, ömürlük, ölümsüz aşkına
Öldüğümde seni çok sevdiğimi yazsınlar mezar taşıma...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559162/giderim.html>

İKİ MEZAR KAZ, MEZARCI!

Papatyam!
Geçmişime, insanlara kırgınım
Bir o kadar da küskünüm hayata
Çünkü değerim bilinmemiş
Kırılıp dökülmüş bir hayatım var
Yaşadıklarım, gördüğüm rüyalar şiddetle perdelenmiş
Artık geleceğe dair hayallerim de yok
Çünkü gerçekler, zihnimde kâbusa dönüşmüş
Şentepe'deki çiçeklerimin
Kokuları gelmiyor artık
Son defa dokunduğumla kalmışlar
İnsan bazen iş işten geçtikten sonra anlıyor
Bazı şeylerin değerini, en çokta aşkın
Sonra pişmanlık ama nafîle, giden gitmiş
Artık sana söylemem lazım, hem de şimdi
Çok zamanım da yok biliyorum
Yaşarken ölümü düşünmüyoruz ama ölüm de gerçek
Aramızda ise ince bir duvar
Aramıza çok uzak mesafeler koysak bile yok
Ben olmasam da dünya dönmeye devam edecek
Yaşadıklarım kafamın içini kemirip duruyor
Beynim karıncalanıyor, çok karamsarım
Kim bilir ne kadar zordur ölüm zamanı?
Kimse kendisine konduramıyordur ölümü
Ama uzak değil işte
Ahiret yolcusu yola çıktı mı yolundan dönmez
Bu yolun sonu da yok
Çünkü giden geri gelmiyor
İşte ben de gidiyorum, sakın beni bekleme!
Oysa bir kuş olup, seni de yanıma alıp uçmak isterdim
Bulutlara ulaşmak ve içinde kaybolmak
Bazen gitmek istemiyorum ama burada da durmak
Daha fazla acı da çekmek istemiyorum
Artık dayanacak gücüm de kalmadı
Bana yardım et!
Sanki Araf'ta gibiyim, ne bu dünyada ne de ahiretteyim
Ayrıca Allah çağırınca kim gitmek istemez?
Hem bu davete kim, hangi güç karşı koyabilir ki?
Beni de çağırıyor, halime baksana!
Yalan dünya işte geldim, gidiyorum
Artık güzel rüyalar göreceğim
Çünkü yanımda sen varsın, bana umut olan, el veren
İki mezar kaz mezarci!
Biri sevdiğime, biri de onunla ölen bana
Kaz mezarci, benim acılarımın çaresi yoktur, kaz!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559165/iki-mezar-kaz-mezarci.html>

GEÇMİŞ ZAMAN OLUR Kİ

Papatyam!

Bir ömür geldi geçti arkasına bakmadan
Görkemli sanıyordum oysa
Şimdi tuz buz oldu, o görkemli dağlarım
Teselli olmuyor ki duvardaki solgun resmin
Ne ayağım yürüyor ne de sana duyulur sesim
Yüreğimde bin bir özlem, aşar durur maziye
Felek münasip görmüş, bana bu kara yazıyı
Bundan sonra basmaz ki çimene ayaklarım
Açsa da gelmez papatya kokun
Çekilen çileleri, özlemimi yüreğimde saklarım
Yorgunum, kolum kanadım kırık
Kalbim ise buruk
Seni görmedi ya gözlerim
Şimdi bir kenara çekilir ağlamak için...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559167/gecmis-zaman-olur-ki.html>

GÜN ARTMIŞTI CEBİMDE

Papatyam!

Gün artmıştı cebimde, belki de fazlaydı
Tüm aşklar yaşanmış, tüketircesine söylenmişti bütün sözler
Yazılmıştı sevdaya, memleketten gurbete şiirler
Yokluğunda, harflerini kaybetti sözler
Üzüldü, soldu sayfalar, kurudu mısralar
Bu sevdaya düşmeden önce gökte bulutlara çıkıp
Özgür düşleri, gözlerinde sürgünlere gitmeliydi
Senin sevdana vurunca pusatsız
Hasretin teninde yeşerince
Hoyrat ellerinde çırpındı yüreğim
Yokluğunla yaşlandım uyuyan günde
Sevdamı, serseri bir kurşun vurdu gecede
Hem de orta yerinden zalimce
Gözlerinde aşk ateşiyle kavruldu
Deli bir rüzgârla yâd ellere savruldu
Halkıma benzerdi gülüşün
Tutkundun, ateşliydi, bir o kadar da mağrur
Tatmadan zamanın kalanını, solmadı hayat
Söyle, sensiz gece biter uyanır mıydı ansızın?
Türküler yazılır mıydı yeniden?
Dedim ya, sevmeden önce seni
Tüm aşklar yaşanmış, söylenmişti bütün sözler
Yazılmıştı sevdaya, gurbete, memlekete, yalnızlığa şiirler
Sevmeseydim seni, keder ekedim güne
Şimdi isyanım, sensiz doğmuş şafağa
Kırılmaz inadım, yıkılmaz kavgam barikatlarda
Bekleme, bu hasretin şiirini yazmaz elimdeki kalem
Bulamam ayrılığa dair sözleri, yazamam
Ben seni sevdim, memleketim gibi
Memleketimi de sen gibi
Sil yüzündeki kederi
Papatya gibi gülüşler tak o gül yüzüne, solmayan
Papatyam!
Seni sevmeden önce, tüm aşklar yaşanmış
Söylenmiş sanırdım aşka dair sözler
Seni düşünürken, gün artmıştı cebimde, belki de fazlaydı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559169/gun-artmisti-cebimde.html>

ÇOK MU ZORDU?

Papatyam!
Hadi söyle neyinim ben?
Oysa bir umut oldun bana
Evet, bir umut oldun aşağılandığım, ezildiğim
Kokmuş bir et parçası gibi çöplüğe atıldığım dünyada
Köpekler bile kokmuş eti yemez be!
Acizim şimdi
Elimden tutup ayağa kaldırmak
Sahiplenmek, korumak belki de sevmek
Bunu yapmak çok mu zordu?
Kirlenmeyi, bu hayatı ben mi istedim?
Benim de hayallerim vardı
Okumak, iş güç sahibi olmak
Beyaz gelinlik giydirerek sevdiğim kadınla evlenmek
Hatta çocuklarım olsun istedim
Biri oğlan, biri kız
Çok mu şey istemişim?
Bazı şeyleri söylemek, istemek kolay ama yapmak zordur
Gel de benim yerime sen yap, yapabiliyorsan?
Bu kaderi anlıma ben mi yazdım?
Ben bu hayatta hiç kazanmadım
İlk defa seni kazandım derken de yine kaybetmişim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559171/cok-mu-zordu.html>

SENSİZLİKTEN ÖLÜYORUM

Papatyam!
Dünyada ne kadar güzellik varsa
Seninle paylaşmak isterdim
Doyasıya, sevinci ve acıyı
Seninle birlikte yaşamak
El ele verdikten sonra hiçbir güç beni yıldıramaz
Hiçbir şey beni yıkamazdı
Ama şimdi yıkıldım, çünkü sen yoksun
Çok sevdiyse bir insanın
Sevdiğini unutmaması çok zor, biliyorum
Çünkü ben de unutamadım, seni
Sadece yapabildiğim seni sevmek
Sevmeye de devam etmek olacak
Hiçbir zaman da vazgeçmeyecek
Ve son nefesime kadar da seveceğim
Çünkü dünyanın en güzel yeri de olsa
Sen olmadan yaşayamayacağımı anladım
Sensizlik bana gerçekten zor
Bunu sana nasıl anlatsam ki?
Sen varken her şeye farklı bakıyordum
Çünkü umut doluydum
Hiçbir şey beni yıldıramazdı
Ama şimdi bitkinim ve yorgun
Artık takatim de tükendi
Gel ellerimden tut ve kaldır beni!
Birlikte mutluluğa yürüyelim, seninle
Hep uzaktan izledim seni
Her hareketini takip ettim
Gülüşünden, mutluluğundan can bulurdum
İnan, sen mutlu oldukça ben de mutlu olurum
Sen mutlusun diye, sen bilmesen de
Bazı şeylerin ne desen de tesellisi yoktur
Hele kaybedilen bir canın ya da bir sevgilinin
Senin yokluğun, benim canımdan can götürür
Geride kalmak, yalnız kalmak zordur
Hep hayal edilir ya
Evlensek ve pembe panjurlu bir evimiz olsa
Bahçesinde de çocuk sesi, diye
Keşke bu sesler, bizim çocuklarımızın sesi olsa
Dünyada tek bir şey iste deseler
İnan ki bir tek seni isterdim, yalnızca seni
Sensiz burada yemeden içmeden kesildim
Ağızma bir lokma koymuyorum
Koyduğum lokmalar da boğazımda kalıyor
Bazen nefes alamıyorum, haykırmak istiyorum
Kelimeler boğazımda düğümleniyor
Ve sesim çıkmıyor
İçimde sessiz çığlıklar atıyorum, duyulmayan
Nefes aldıkça göğsüme bir şeyler batıyor
Daralıyorum ve nefes almakta zorlanıyorum
Bazen zamanı geriye almak istiyorum
Ah alabilsem, ilk başa giderdim önce
Seninle olan her şeyi baştan yaşamak için
Her anı, her saniyeyi
Sana, canım ben geldim, demeyi
Sarılmayı, papatya kokunu içime çekmeyi çok isterdim
Ama biliyor musun?
Seni kaybetmekten hep korktum
Bunu, senle olunca ruhumun huzur bulduğunda anladım

Şimdi ise eski ise dönme imkânım yok
Yaşadığım müddetçe ruhum huzur bulmayacak
Ve bu acıyı son nefesime kadar da çekeceğim
Sanki kendimi, çaresizce
Benim olmayan seni aramaya mahkûm etmişim
Ama sensizlik, tahammül edilmeyecek kadar acı veriyor
Buna ne kadar katlanırım, işte bunu bilmiyorum
Kendime katlanmak için de bir sebep bulamıyorum
Sana olan hasretim nasıl bitecek?
Yokluğuna nasıl dayanacağım, inan bilmiyorum
Burada sensiz geçen her gece zehirdir içime
Yavaş yavaş zehirleyen ve öldüren
Çünkü huzur vermiyor kafamdaki sana dair düşünceler
Yıldızlardan ismini yazıyorum gökyüzüne
Ama sana olan aşkı anlatmaya, göstermeye yetmiyor
Bulutlar gözyaşım olup yağıyor
Toprakla buluşuyor Toprağın susuzluğu geçse de
Benim sana olan susuzluğum geçmiyor
Allah'tan seni istiyor, seni diliyorum
Ben senle bir olmuşum
Ölüm de dirim de senle, aldığım nefes bile
Gel beni sensiz, nefessiz bırakma!
Bir çıkmaz da dipsiz bir kuyudayım
Ne olur bir el ver çıkayım!
Yoksa üstüme bir kâbus çöküyor
Bazen kabulleniyorum yokluğunu
Eskisi gibi parçalamıyorum kendimi
Koşmuyor ve bekliyorum
Çünkü ayaklarımın dermanı kesilmiş
Seni bir daha göremeyecek olmam
Bana verilecek en büyük ceza, derdim
Ve ben bu cezamı çekiyorum
Keşkeler insanı yer bitirir
Benim keşkelerim de bir ağaç kurdu gibi içimi kemiriyor
Ve kurutuyor
Bir insan öldü mü arkasında nefesini
Bedenini ve sevdiklerini bırakır
Bir bilinmeyene, bir meçhule gitmek
Yaşamdan kopmak insanı korkutur
Ben bunları, burada istemesem de her gün yaşıyorum
Çünkü Papatyam!
Ben sana karşı güçsüz oldum, hep korktum
Evet, seni kaybetme korkusu beni güçsüz yapmıştı
Karşına dikilip açıkça, seni seviyorum, diyemedim
Her gün bir umut bekledim acı çekerek
Yalnızlık, sensizlik içimde öyle büyümüş ki
Sevilmeyi beklerken beklemeyi
Beklerken de yavaş yavaş ölmeyi seçmişim
Aşk, masum, güzel kalplerde doğar çiçek gibi açar
Etrafına bir güzellik bir koku saçar
Bu aşkın güzelliği ve kokusudur seveni mest eden
Ayaklarını yerden kesen, gözlerinde ışıltılar saçan
İşte benim için o, sensin
Işık, nur olup içimi aydınlatan
Ara sıra okul yıllarında çekilen fotoğraflarımıza bakıyorum
Fazla değil üç beş tane
Bir tanesi seninle çekilmiş ama fulü
Hiç yoktan iyidir, diyorum
Ne de olsa resimde sen varsın
İnsan unutulmamak
Ya da unutmamak için mi fotoğraf çekilir?
Aslında hatıra olsun diye çekilmiştik
Ben, eski ben değilim, ben eksikim
Evet, eksikim, çünkü yanımda sen yoksun
Seni düşünüyorum, zaten hep aklımdasın
Gerçek değil hayal olduğunu biliyorum

Ama ne bileyim, hep yanimdasın gibi geliyor
İlk görüşte aşk, ne kadar saçma değil mi?
Bir insan görüyorsun ve âşık oluyorsun
Karşılıklı olmayınca da
Bir ömür boyu acı çekiyorsun benim gibi
Aşk nedir, adını duyduğum da neden kalbim sıkışır?
Bir gün hayatıma gelip girdin
Ve ben, senden vaz geçemiyorum
İlk başlarda sana dair içimde bir şeyler vardı
Adını koyamadığım ama bildiğim bir şey
Ne zaman seni düşünsem yüreğim yangın yeriydi
Ve her şey de sen vardın, aldığım nefeste bile
Sana ilk olarak, âşık oldum biliyor musun, dediğimde
Gülerek, bizim bildiğimiz gibi mi, diye sormuştun ya
Ben seninle konuşurken içten konuşmuştum
Ama sen alay eder gibi gülmüştün
İşte ilk o an, yıkılmıştım
Hâlbuki kendimi güçlü hisseder, yıkılmam derdim
Karşında ne kadar da güçsüz olduğumu işte o an, anladım
Çok sonra seviyorum, dedin
Ben de daha çok sevdim seni
Papatyalar verdim sana, sen seviyorsun diye
Sabahtan akşama hayatımda sen vardın, her şey de sen
Çok sevdim, sevdiğim içimde açtığın yara da derinleşti
Bir türlü kabuk bağlamadı, iyileşmedi
Bir şarkıya takıldım sen diye Şarkı bitti, tekrar tekrar çaldım
Ama her seferinde sonu geldi
Anladım ki hiçbir şey sonsuz değilmiş
Her şeyin bir sonu var insan hayatı gibi
Yalnız doğar ve yalnız ölürsün
Mücadele ettim kendimce ama yetmedi
Sonuçta ben sıradan bir insanım ve elimden gelen de bu
Biliyor musun, yaptığım hataları telafi edebilmek için
Her şeye yeni baştan başlamak isterdim seninle
Ama sana dair anılar, hatta eşyalar bile ölmüş
Burada günler uzayan geceler gibi
Vicdanı rahat bir şekilde ölmek istiyorum
Kış, tabiata, dünyaya ölümü getirirse de
Bahar da yaşamı getirir
Biliyor musun, benim hayatımda bahar olmadı
Çünkü sen yoktun, olmadın da
Yine bana uzaksın, bana yine sürgün aşk
Akşam oldu yine, ömürden bir gün daha gitti
Sabaha çıkar mıyım, bilmiyorum, Allah bilir
Ne kadar yaşarsan yaşa bazen yaşayana yük olur yaşam
İnsan yaşadığına pişman olur
Ölsem de kurtulayım, dersin ama yaşarsın
Geçen günler ömrümden ömür alıyor
Alırken seni de alıp benden uzağa götürüyor
Gecelerim sensiz, bedenim nefessiz
Uykular haram oldu gözlerime
Lanet ediyorum sensizliğe
Sensiz geçen her ana bir sigara yakıyorum
Dumanında hayal de olsa sen
Karşımda öylece bakıyorsun
El vermiyorsun dermansız bedenime
Öyle de olsa her anım, her dakikam senle
Bazen keşke sevmeseydim diyorum, kendi kendime
Gönül ferman dinlemez, diye boşuna dememişler
Bir taraftan da gerekirse öl diyor, yoluna
Zaten sensiz ölüyüm, farkı yok
Mevsimlerden sonbahar ama ben kışı yaşıyorum
Oysa baharlar sen gibi kokardı
İçim titrerdi sana bakarken
Yüreğimde mavi benekli kelebekler uçardı
Sessiz çılgınlık atardım yokluğunda

Kimse bilmezdi varlığını
Şiirler de yazardım seni, papatya diye
Ömrü az olurdu bahar gibi
Bir mezarım olsun senin bildiğin ve geldiğin
Çiçek getirme gelirken
Zaten sen çiçek gibi kokarsın
Ara sıra bir su serp toprağıma
Serinlik gelsin, sensizlikten yanan tenime
Üstümde bir kefen var elbise diye
Bazen de bir hilal eşlik eder gecelerin karanlığına
Bir meçhule giden beni sor kendine
Bu adamı sevdim mi, diye
Oysa ben seni çok sevmiştim
Ağır gelmedi sevgin yüreğıme
Taşdım, yüreğimde kanayan yara olsa da
Her şeye rağmen, kendime inat
Hayat bana adil olmadı ama boş ver
Sen yeter ki beni sev!
Ben seni, bu ten toprak olana
Son nefes bu candan çıkana kadar severim
İnsan sevdiklerini yüreğinde taşır
Gece uyumayan insanların gündüze sığmayan acıları vardır
Bunu çok iyi bilirim
Benim gördüğüm ve yaşadıklarımı her beden kaldıramaz
Sensiz ruhum daralıyor, uyku bana haram
Şimdi sana o kadar muhtacım ki ama yoksun
Unutma, hayatın tekrarı yok
Olsa da ben yine bu hayatımı, seni isterdim
Sensiz bir hayat zaten yaşanmamış gibi
Yine akşam oldu ve ömrümden bir gün daha gitti
Karanlık çöktü, her tarafta karanlık içim gibi
Arkamdan ağlamayı istemem
İçine kor ateşler düşerse bir gün
Gözlerinden yaş akarsa sevdiğin için
İşte o gün beni hatırla
İşte ben de senin arkandan öyle ağladım ve yandım
Ben yanımdayken, senin kıymetini bilemedim
En çok da buna yanarım
Kalbime dokunmuşsun oysa
Sen gözlerini kaçırırsan da aşktan kaçamazsın
Gözlerini kapatsan da beni görürsün rüyalarında
Hayat beni küstürdü, her şeyden vazgeçtim
İssiz bir ada gibi içim de dışım da
Kalabalıklarda kaybolmuşum
Ama yolumu aramıyorum
Aramızda onca mesafe var, kapanmayacak
Bir yol var önümde yürüyorum
Bu yol kaderimin yolu sonunda sen olmasan da
Adeta sokaklarda gezen serseriler gibi
Başboş geziyorum bu dağlarda
Belki sana rastlarım diye
Oysa gitmek istemeyen adımlar atıyorum
Ve kimseye de soramıyorum seni
Çünkü bilsinler istemiyorum benden gittiğini
Papatyam sen gittin ya
Seninle ben de benden gittim, aklım gitti
Geride, dağlanmış bir yüreğim
Çıkmamış bir canım kaldı
Sana dair kelimeler ağzımdan çıkmaz, içimi boğar
Benim bu dünyada ki imtihanım da senmişsin
Gözümde akan her damla yaş sana vebaldir
Ahirette hesabı illaki de sorulacaktır
Ben bazı şeyleri, seni, Allah'a havale ettim
Ben bu aşkın çile çekeniyim
Şimdi ne söylesem de boş
Çünkü hiçbir kelime çektiğim acıları anlatamaz

Aşk ateşi, insan istemese de içine düşüp yakarmış
Hem de kül edercesine
Yüzüm gülse de yüreğim hiç gülmedi, kan ağladı
Ne gözümdeki yaşı
Ne de içime akıtığım yaşları kimse görmedi
Ve sen yoksun, ben ise sensizlikten ölüyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559174/sensizlikten-oluyorum.html>

ŒİR GİBİ BAK BANA!

Gölüşleri öpülesi Papatyam!
Yanaklarına kuru dal değse gül olur
Bulaşıyor gülüşlerin ellerime
Dokunsam kaleme Œiir oluyor
Sadece bakmalısın Papatyam!
Gözlerin değmeli tüm sözcüklere
Akmalısın ılık ılık yüreğime
Gözlerin gözlerimde olsun yeter bana
Ne de olsa akıp gelir ne kadar aşk sözcükleri varsa
Dilimden dökülür, Œiir olur
Akar gözlerine sevda misali
Sen bana bak yeter, bahar gibi ışıltılı gözlerinle
Tüm güzellikler serpilir gönlüme
Aşkı duyar, soluk olur bedenime
Kavuşmuş gibi sen olurum
Akarım sana doğru, sevgi dolu
Œiir gibi bak bana Papatyam!
Tadayım sendeki sevdayı, usanmamacasına
Hiç görmediğim, tanımadığım gibi
Ben de sevdana karışır, Œiir olurum sana
Aşk bakışlı Papatyam, Œiir gibi bak bana...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559175/siir-gibi-bak-bana.html>

BU GECE BENİ DÜŞÜN!

Papatyam diye sevdiğim yar!
Gel uyut beni yüreğinde
Tut ellerimi hiç bırakma!
Tut ki kapatayım gözlerimi
Korkusuzca tut ellerimi!
Can özüm, papatya kokulum
Nefesim sonsuza kadar emanetin olsun
Gökyüzü zifiri karanlık
Dışarıda öyle bir fırtına var ki anlatmak kifayetsiz
Ve sen her yağmurlu günde aklıma düşüyorsun
Sen de bu gece beni düşün!
Aldanma öyle sus pus hallerime
İlle de sen diye fırtınalar kopar yüreğimde
Bir sana dolar, bir sana yağarım özleminle
Gizliden gizleye bekleyişim
Bu gece beni düşün!
Ey uzakları yakın, yakınları uzak ettiğim
Gecesine ruhumu çarşaf misali serdiğim
Dokunmadan kokusunu, sıcaklığını hissettiğim
Yüreğimi uzaklara sürgün edişim
Bu gece beni düşün!
Sanma ki yenilirim mesafelere
Sanma ki üşürüm yalnız gecelerde
Ruhum iman eder varlığını şükrüne
Yıldızlara dilekler yükleyişim
Bu gece beni düşün beklentisiz
Varsın akmasın teninde nefesim
Ellerim sönmessin ruhunla
Senli gecelerin koynunda hayalinle seviştiğim
Bu gece beni düşün!
Yüreğimi koydum senli gecelerin üstüne
Sağ elimi koydum yüreğimin sol yanına
Eyvallah demişim senden gelen acılara
Ne olur, bu gece beni düşün!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559176/bu-gece-beni-dusun.html>

AZAT ET YÜREĞİNİ!

Papatyam!

Seni anlatıyorum bu aralar şiirlerimde çokça
En çok da yüreğimi delercesine bakan gözlerini yazıyorum
Sevgi harmanında savrulmuş bencil bir sevgide
Toraman edilmiş yüreğini de biraz
Dokunuşunu yüreğime, bakışlarını gözlerime
Ve severken taparcasına gibi seni
Hiç sebepsiz korkarak, kaçarak
Harlayarak yüreğimdeki ateşi
Unutalım diyerek terk edişini
Benden gidişini yazıyorum bu aralar
Yazıyorum işte, pek bir şeye benzemese de
Yüreğimden geçen, dile getirilemeyen şeyleri
Yokluğunda soluksuz, nefessiz kalışımı
Gecelere, kan uykularından uyanışımı
Hasretinle yürek dağlayışımı
Aklımdan geçenleri, yapamadıklarımı
Kimselere anlatamadıkları yazıyorum
Yani seni sana anlatıyorum bu aralar
Şimdi azat et yüreğini
Bırak delicesine sevsin beni!
Haydi, azat et sendeki güneşimi!
Eritsin sevdamin buzlarını
Azat et bulutlarımı!
Yaksın harında yanmış hayatıma
Azat et rüzgârlarımı!
Bırak essin ateş düşmüş sineme, sönsün yangınlarım
Azat et gökkuşağımı!
Süzülsün rengârenk yüreklerimize
Filizlensin aşkımızın tohumları
Azat et ki hür olsun zulanda saklanan kelebekler
Uçsun, coştursun baharları
Umut olsun kalp atışlarımıza
Özgür bırakalım sevdanın yarınlarına
Birlikte değiştirelim kaderin yazgısını
Bırakalım yakacaksa aşk yaksın gönlümüzün narını...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559178/azat-et-yuregini.html>

GONCALANIYORUM MAVİNİN GÜLCESİNDE

Harmanladınız mı hiç
İçinizdeki yeşile maviyi?
Buldunuz mu huzuru
Görkemli bir ulu çınar gölgesinde?
Gördünüz mü bulutlara uzanırken
Görkeminde ki heybeti?
Bir çocuk gibi attınız mı
Sahile çiğliklerinizi?
Oysa bulutların tepesinde ben doldurabilirdim gönlüne
O eşsiz orman yeşilinde güveni, aşkı ve sevgiyi
Taktım parmak uçlarıma eteklerim zil çalarken
Açtım yüreğimin sevda köşesine
Engin renklerini denizin
Sardım sineme yükseldi düşlerim
Sardım umutlarımı gökyüzüne
Martı çiğlikleriyle okşadı
Ulaştı ruhumun en güzel yerine
Ve şimdi yeşillenirken gönlüm Kaf da
Goncalanıyorum mavinin gülcesinde...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559181/goncalanıyorum-mavinin-gulcesinde.html>

PİŞMAN OLACAKSIN!

Papatyam!
Karanlığın bağrında, yalancı kollarda
Gecelerine düşeceğim, uykularını böleceğim
Hasretim buram buram yakacak seni
Her tarafın sesim olacak
Baktığın her yerde beni görecek
Hatırlayacak, beni arayacaksın
Anılarda boğulup kalacaksın
Nefesine ahlaram konacak
Vicdanın yakana yapışacak
Ve çok pişman olacaksın
Duyguların o zaman seni terk edecek
Yapayalnız bir başına kalacaksın
Pişmanlıkların saracak her tarafını
Tek dostun keşkelerin olacak
Yapayalnız bir başına gözyaşlarında yalnızlık yaşayacaksın
Bir silenin olmayacak, beni arayacaksın o an
Aklın da seni terk edecek
Delice hayalime yalvaracaksın ardından
Beni yıktığın güne lanetler yağdıracaksın
Arayacaksın bir merhabalarımı bile
Bir başına yaşayacaksın, dermansız, yapayalnız
Yalnızlığınla kavrulup yanacaksın
Yandıkça har içinde beni anacaksın
Andıkça kor olacağım yüreğinde alev alev
Yalan aşkında olacak suçun
Ve çok pişman olacak
Affedilmek için de beni arayacaksın...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559183/pisman-olacaksin.html>

ANKARA SOKAKLARINDA

Papatyam!

Ben seni çok sevdim, hem de çok
Sevdikçe de yandım kor olup küle döndüm
Sevdalar da bazen ayrılıklar olur
Geride kalanı ya da gideni yakıp yıkar
Ben şu an yıkıldım, içim ise yangın yeri
Söylesene, ben bir elimde kalem
Bir elimde dert ortağım olan bu deftere
Yaşadıklarımı ve seni, niye anlatıp yazıyorum?
Bugün yine içime bir karanlık çöktü
Akşam yine sensiz sabahlayacağım
Şafağı görecek miyim, bilmiyorum
Şimdiden soğuk iliklerime kadar işledi, yine üşüdüm
Sırtımı yalnızlığıma dayadım
Keşke şimdi yanımda sen olsaydın
Sen olsaydın da sırtımı sana dayasaydım
Ne yorgunluğum kalırdı ne de üşümüşlüğü
Farzet ki yine sen karşımdasın
Ve elini tutmama ramak kalmış
Yüzümde çocuksu bir gülümseme ile sana sırnaşıyorum
Ve sen de bana elini uzatıyorsun
Ama biliyorum ki ellerimiz kavuşmuyor
Gitmek, cesaret mi ister, yoksa çaresizlik midir gitmek?
Ben buralara çaresizlikten geldim ama şimdi korkuyorum
Korkum ölümden değil sana kavuşamamaktan
Bazen sana kavuşamayacağımı düşünüyorum ve içime bir acı çöküyor
Araflarda, girdaplarda boğuluyorum
Soğuk soğuk terliyor, titriyorum
Ne olur, duy sesimi!
Sesim çıktığına bağıriyorum
Dağlara çarpan sesim tekrar bana geliyor
Ve bir tokat gibi yüzüme çarpıyor
Yine de şuursuzca haykırıyorum sesim kesilene kadar
Ama senden yine bir cevap yok
Her uyku bir anlamda ölüm ise
Her uykudan uyanışta bir doğuş
Yeni güne merhaba demektir
Yine bir karamsar geceden sonra güneş doğdu
Gün doğumuyla birlikte yeni güne ben de merhaba, dedim
Bir gün Ankara sokaklarında
Seninle uzun bir aradan sonra
Yan yana gezerken eline dokundum
Dokunduğumda bir soğukluk hissettim ve gözlerine bakarak
Ellerin ne kadar da soğuk, dedim
Sen de düşünmeden ve tereddüt etmeden
O öpülesi ellerini bana uzattın
Önce utanıp elimi çeksem de sonra sımsıkıya tuttum
Soğuk, dediğim ellerini tutmamla birlikte içim de ısınmıştı
Hâlbuki ellerin soğuktu
Sen de başını öne eğdin
Sonra da sevgi ve tebessüm dolu bir bakış baktın
Gözlerindeki ışıltıyı, sıcaklığı
Sevgi dolu o bakışları hâlâ içimde hisseder, saklarım
Bir süre sessizce yürüdükten sonra tereddüt ederek
Özledin değil mi, diye sordun
Özlemiştim tabi, nasıl özlemem?
Aslında sana sarılmamak için de kendimi zor tutuyordum
Ve dudaklarım da titriyordu, cesaretim de yoktu
Sonuçta; ne gibi, diye

Aptalca soruna soruyla karşılık verdim
Ama sen yine de sormaya devam ettin
Sen de bir sıkıntı var, anlat istersen, diye
Sustum, sonra da
Neden sordun, sıkıntılı bir halim mi var, diye
Aptallık yapmaya da devam ettim
Anlayacağın, seni seviyorum
Bile diyemediğim bir insanın elini tutup
Sıcaklığını hissediyordum ama susuyordum
Belki de sana açılmam ve aşkıma ikrar etmem için
Bulunmaz bir fırsat elime geçmişti
Belki sen de bunu istiyordun ama ben yapamadım
Sen de daha fazla ısrarcı olmadın ve elimi bıraktın
Hadi bakalım, yolumuz daha uzun
Dedikten sonra da bana döndün
Ve titrek bir ses tonuyla
Dönelim mi, diye sordun
Bilmem, deyince o buğulu gözlerinle beni süzdün
Her zamanki gibi gözlerimi senden kaçırdım
Çünkü gözlerinin içine bakamıyordum
Her baktığımda gözlerinde kendimi hapsolmuş buluyor
Ve sana yakalanıyordum
Her seferinde de sanki suç işlemiş bir insan gibi de
Kendimi mahcup hissediyordum
Oysa bakarken gözlerinin içi gülüyordu
Belki de kalbimi kırmamak için
Masumane bir şekilde yalan söylüyordun
Boynunu bükmüştün, gözlerinden de yaş süzülürdü
Al yanaklarına
Başka, dedikten sonra da sustun
İçinde başka birisi mi vardı?
O başkası ben miydim?
Ne olur yalvarırım söyle, diye de soramadım
Korktum çünkü
Bunları okuyunca, gülerek
Sahi mi, dediğini görebiliyorum
Belki de bilmem, anlamadım, dersin
Dönelim, desen de seninle bir süre
El ele Ankara sokaklarında dolaştık
Belki de ben böyle istiyordum
Çünkü seninle çok mutluydum, hem de çok
Bir süre sonra bana dönerek
Yoruldu, dedin
Önümüzde, ağaçların altında bir bank vardı
İstersen şuraya oturalım, hem de dinlenirsin, dedim
Olur, dedin
Oturduk, bir süre sessizlik oldu
Oturduğum yerden sana sokularak
Bir şey söyleyeyim mi, dedim
Sen bilirsin, dedin
Hani bir film sahnesindeki gibi
Adam sevdiğini görünce ellerini açıp sevdiğine koşar
Ve hasretle sarılır ya
Ben de seni görünce sana doğru koşmasam da
Sevinçten ellerimi yüzüme götürdüm
Yanlış anlama, utanmadım
Sadece uykuda olmadığımı
Hayal görmediğimi anlamak için gözlerimi ovuşturuyordum
Ama sen gerçektin ve karşımda duruyordun
Sevinç içerisinde
Çok şükür, evet çok şükür, sonunda geldi, dedim
Kaşlarını çatarak meraklı gözlerle baktın
Anlamadım, dedin
Seni gördüğümde hissettiklerimi anlatmak istedim, dedim
Ya! Öyle mi, diye sordun
Evet, dedim

Sonra da seni ilk defa görüyor
Ve tetkik ediyormuş gibi süzdüm
Yüzümde ise bir mutluluk gülüşü yayılıyordu
Mutluluktan parlayan gözlerimi indirdim
Ama tekrar tekrar sana bakıyordum
Ne de olsa karşımda beni benden alan kahverengi gözler
Göz kapaklarına ayrı bir güzellik veren kirpikler
Kalın kalem kaşlar, koyu kumral saçlar
Hep öpmek istediğim inci tanesi dişlerini kapatan
Ve aşk ateşiyle yanan biraz dolgun al dudaklar
Yanaklarında açan gamzeler
Geniş alınlı ve oval çeneni yüzündeki
Masumlukla birleştiren bir ifade
Gözlerimin önünden hiç gitmemişti
Ben seni yıllardır tanıyordum, sen de beni
Ara sıra okuldaki gibi sana kaçamak bakışlar atıyordum
Aslında seni böyle dikizlemekten dolayı
Kendimi hep suçlu hissediyordum
Ama ne yapayım?
Gözlerimi senden alamıyordum
Evet, baktığımı anlamandan
Ya da rahatsız olmandan çekiniyordum
İnanır mısın?
Gözlerinden ayak bileklerine kadar dikkat ediyordum
Yine başka bir yerde buluşuyoruz, seninle
Yanına geldiğimde sana sarılmamak için
Kendimi zor tutuyordum
Sen de başını çevirerek etrafa bakındın, sonra da
Sessiz bir yerde oturalım, dedin
Şaşkın bir şekilde sana bakıyordum
Niye şaşırdın, korkma sadece konuşacağız, dedin
Senden niye korkacaktım ki?
Bilakis varlığında mutlu olmuş ayaklarım yerden kesilmişti
Ama bunu sen bilmiyordun
Ayrıca bana bunları söylemene de gerek yoktu
Sonra da devam ettin
Nereden bileceksin, daha yeni tanışıyoruz
Belki de seni yerim, dedikten sonra tebessüm ettin
Gözlerinin içi parlıyor
Dudaklarının arasından inci gibi dişlerin gözücüyordu
Sonra da ihtiyatlı olmak lazım, hem benim tecrübem yok, dedin ama anlamadım
Ortalıkta benim anlamadığım garip bir hal vardı
Çünkü benden daha çok sen konuşuyordun
Belki de ben öyle istiyordum
Konuştukça düşüncelerimizin
Ne kadar da benzediğini gördük
Seni konuşurken izlemek
Bana garip bir haz veriyordu
Kısaca mutluydum
Ayrıca sen konuştukça
Belli etmeden için için seviniyordum
Hâlbuki bunu dışa vurmam lazımdı
Fakat sever gibi olmak istemiyordum
Bir yandan da seni kaybetmeye
Senden uzaklaşmaya tahammül edemeyeceğimi biliyordum
Sözlerime güvenme, dedin
Şaşırmıştım
Niye? Yalan mı söylüyorsun, diye sordum
Yok, beni yanlış anlama, dedin şaşkınlığının karşısında
Kahverengi gözlerin ile dudaklarının kenarında bir tebessüm
Ve yüzünde oluşan bir merakla bana bakıyordun
Tekrar yüzüne baktığım zaman kalın kaşlarını çattın
Yanlış anlama, şeklinde elinle işaret ediyordun
Bu arada bir kaç yağmur damlası yüzüne düştü
Elini götürüp sildin, sonra da hava bozdu
Baksana bulutlara sanki sağanak geliyor, dedin

Olsun, seninle islanmak bana güzel, dedim
Gülerek, hasta oluruz ama dedin
Hasta olmadığımı nereden biliyorsun?
Belki de hastayım, dediğimde
Ciddi misin, dedikten sonra elinle anlıma dokundun
Sonra da hâlbuki ateşin de yok, dedin
Evet, ateşim yoktu ama bir bilsen
Aşkımdan içim fokur fokur kaynıyor, yanıyordum
Hayatım boyunca hep seni aramış, seni beklemiştim
Hâlbuki şimdi her şey değişmişti
Ve sen, şimdi dokunabileceğim kadar yakındın
Hayatımdaki gibi ruhumda da
Seni daha çok yaşadığımı hissediyordum
Çünkü her günüm, her saatim, her saniyem
Hatta uyuduğum zamanlar bile seninle dopdoluydu
Ankara'ya her geldiğimde
Süratli adımlarla okulun yolunu tutuyordum
Bitkin bir halde olsam da
Yoluma devam ediyordum
Gözlerimde hep senin hayalin vardı
Sanki her yerde seni arıyordum
Fakat bunları sen bilmiyorsun
Bu arada dalmışım
Kendi kendime bir şeyler mırıldanıyorum
Ama sana dair hayaller kurduğumu
Güzel sözlerle hitap ettiğimi bilesin
Sen ise halime bakıp kahkahalar atıyorsun
Ne de olsa şimdi gönlün rahat
Gülüşünle kendime gelip yüzüne bakıyorum
Bir süre devam eden bakışlardan sonra tekrar güldün
Bu gülüşle içimi tatlı bir hal aldı
Ben, sana dair içimdeki şüphelerden dolayı huzursuzum
Şüphe; beni sevmemen
Bu hususta haklı olmak istemiyorum
Sen de beni sev istiyorum
Elimde olmadan, evet, var, senin yüzünden hastayım
Sözleri dudaklarımdan döküldü
Bir an duraksadın
Sonra garip garip yüzüme baktın
Sonra da ne demek istiyorsun, diye sordun
Yüzüne baktım, gözlerinde bir ışıltı vardı
Benden bir cevap bekliyordun
Seni, dedim ve sustum
Şaşırmıştın ama ne demek istediğimi de anlamıştın
Anlamaz gibi yaparak
Nasıl, beni, öyle mi, diye peş peşe sordun
Sorarken de muzipçe gülüyordun
Artık kaçış yolum kalmamıştı
Zorda olsa dudaklarımdan
Evet, seni seviyorum, sözleri döküldü
Gözlerinin içi parlıyordu, meraklı bir şekilde
Bu iş nasıl olacak, diye sordun
Bu sorunun cevabı ben de yoktu
Çünkü sonunu hiç düşünmemiştim
Sadece seni hesapsız kitapsız sevmiştim
Ama seni şimdi daha iyi anlıyorum
Çünkü hepimizde bir gelecek kaygısı
Çevre baskısı, insanlar ne diyecek korkusu vardı
Bazı şeylerde, özellikle de aşk ve sevmeye konusunda
Kız erkek fark etmez herkes bu sıkıntıları yaşıyordu
Gecekondu da imkânsızlıklar içinde büyümek
Hayata tutunmak kolay değildi
İş güç sahibi olmak lazımdı
Belki de gelecek için bunları şimdiden konuşmak erkendi
En azından benim için erkendi
Bu yüzden etrafımdan daha çok kaçtım

Daha çok saklandım, belki senden de kaçtım
Birden hafif bir kahkaha attın
Gayet serbest kendimden emin bir halde
Nasılsın, diye sordun
Sorunla, kendime geldim, sonra da
Ben ne saçmalıyorum, dedim
Bilmem, saçmalayan sensin
Diyerek bacaklarını üst üste atmış
Kahkaha atarak gülmeye devam ediyordun
Bu arada mavi eteğin
Diz kapaklarına kadar açılmıştı
Yüzüme baktın ve ayağını indirdin
Elinle çekerek eteğini diz kapaklarının üstüne getirmeye
Bacaklarını kapatmaya çalışıyordun
Belli ki utanmıştın
Ama ben sana belli etmesem de
Bu durumdan cinsellik dolu bir haz almıştım
Konuşmaya devam ettik
Bacakların vücut diliyle konuşmana bağlı olarak
İstem dışı arada bir açılıyordu
Rahatsız olmaman için gözlerimi
Gözlerinden ayırmıyordum
Sen ise gözlerini kaçırın
Bazen yere diken bir utangaçlık ifadesinde olsan da
Gözlerinle gizlice beni süzdüğünü hissediyor
Ben de arsızlık yapmış gibi utanıyordum
Başını birden bire bana çevirerek
Neden bu kadar dikkatli bakıyorsun, diye sordun
Suç işlemiş gibi utandım
Ve başımı öne eğdim ve sustum
Beni böyle suspus görünce bir kahkaha daha attın
Ben ise şaşırtmıştım
Ne oldu, utandın mı, diye sordun
Yok, dedim kekeleyerek
Derin bir oh çektin ve sonra bana dönerek
Hadi gidelim o zaman, dedin ve ayağa kalktın
Elini ise bana uzatmıştın
Çekinerek uzattım elimi sana
Sen ise gayet rahat bir şekilde
Sanki yıllardır ellerimim tutuyor gibiydin
Kalktım ve Ankara sokaklarında el ele yürümeye başladık
Hayal de olsa...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559189/ankara-sokaklarinda.html>

SENSİZLİK SABAHLARI

Papatyam!
Bu sensiz kaçınıcı sabah?
Kim bilir, sensiz kaç sabah daha geçecek
Sensizlik sabahlarında?
Bulutları bekledim hep, sen yağdırsın diye
Kalbimdeki renklerden gökkuşağı çizdim yollarına
Bilsen ne kadar özledim seni
Artık resimlerimiz de sarardı
Hayallerim de yıprandı
Umutlarım da bitti sana dair
Yüreğimdeki yaran o kadar derin ki
Dikiş tutmuyor artık
Uykularım da talan oluyor
Yüreğimde seni düşlerken
Olur olmaz ağlıyorum
Sensiz sabahı sabah ederken
Gecemin düşü, gündüzümün güneşi
Yüzümün gülüşü ol da gel!
Sensizlikle üşüyen ellerimi tut!
Ellerinin sıcaklığında ısınayım
Koy başını omuzuma, öyle kalalım
Kalbimin, sen diye atışlarını duy!
Yüreğimdeki deprem, hasretim bitsin
Biliyor musun Papatyam?
Şimdi sensiz sabahın kaççı?
Ya da sensizlik sabahları nasıl anlatır?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559200/sensizlik-sabahlari.html>

HADI KÖYÜMÜZE GİDELİM!

Papatyam!
Gel sevgilim, gel benimle!
Hadi köyüme gidelim seninle!
Ben seni götürürüm bizim köye
Oralarda hayat var, yeter ki sen iste
Köy yoluna dökerim seni
Dedemin kağnısının arkasına oturursun
Tek elinle kağnının direğinden tutarsın
Ağzında bir türkü gel ha gönül havaları
Sesin, yanık buğday tarlalarından duyulur
Engin ol, engin ol derken
Köyün çobanının kaval sesi duyulur yanık, yanık
Koca öküzler gıcırdatırken tahtadan tekerleri
Eşlik eder nameler sana
Sen alnına bağladığın yazmanın çiçekli deseni
Ahenkle yüzüne düşerken saygı duruşuna geçer bu can
Hu çeker bülbüller
Güle kavuşan bülbüllere karşı
Köyden bir ses yükselir
Huma kuşu yükseklerden seslenir
Arkasından bir ağıt duyulur
Bilinir ki bu can gitmiştir
Dağlar taşlar onunla ağlar
Kavuşmamıştır sevdiğine
O gün bugündür deli gezer derler benim için
Eskiden bilenler...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559201/hadi-koyumuze-gidelim.html>

NAZLI GELİN GİDERKEN

Nazlı gelin ata binmiş, ya nasip demiş
Düğün biter, gidecektir evinden
Nazlı gelini son kez çıkarırlar baba evinden
Gelinlikle çıkan kefenle girer artık
Kadınlar hazırlıyordu sevdiğini
Heyecanla bekliyordu
Elini cebine atıp köstekli saatine baktı
Daha var, dedi, sesli
Tabakasını çıkarıp bir sigara sardı
Yaktıktan sonra çakmağını cebine koydu
Yeşil çınar ağacına yaslandı
Bir of çekti arkasından
Bir duman sardı yaylayı
Öte dağdan bir ses geldi yanık, yanık
Nazlı gelin de indirilir yaylaya
Nazlı gelin sürmeli
Saçını boncuklarla örmüş
Allı yeşilli süslendikleri
Fesini kafasına yerleştirirken
Rengârenk çiçekler, paralar sarkar bileklerinin üstüne
Adı üstünde kırk beliktir
Üç etekle de çok yakışmıştır
Altın kemerini kardeşi bağlarken
Ne de olsa ağa kızıdır, zengindir Nazlı gelin
Sevdiği ise garipti, üstüne bir de yetim
Bir an düşündü sevdiği, dudaklarından
Garipler gülmezmiş sevdiğim, sözleri döküldü
Sevdiğine bakıp acısını içini çekti
Bir ara gözlerini gördü, yayla dumanının içinde
Sanki diyordu ki
Tası tarağı toplasak,
Buralardan hiç kimsenin bilmediği bir yerlere gitsek
Çaresizlikten dizlerinin üstüne çöküp kaldı garip
Sevdiği gelin olup giderken...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559203/nazli-gelin-giderken.html>

KİMSE BİLMESİN

Akan gözyaşları, içindeki alevi söndürmeye yetmedi
Feryadını, haykırışlarını kalbinin kuytu köşelerinde sakladı
Kimse bilsin, duysun istemedi hep
Buğulanan gözlerinden damlaların dökülmesini önlemek için
Dişleriyle kalın dudaklarını ısırıldı
Kan ağlayan yüreğinden çıkmak isteyen feryatlara
Dudaklarını sıkarak engel olmaya çalıştı bir süre
Gökyüzündeki aya baktı
Dolunaydı ve ışıl ışıl parlıyordu
Aynı gökyüzünün altında
Aynı yıldız ve aya bakan milyarlarca insan, ne düşünürdü?
Kendisi ise işlemekte olduğu günaha şahitlik ettiğini
Düşündü bir an
Kim bilir, gökteki yıldızlar ve ay
Dünya üzerinde karanlıkta kalan
Ve faillerinden başka kimsenin bilmediği
Ne günahlara şahitlik etmişti
Şu an kendisinin işlediği günah gibi
Nefesleri birbirine karışıyordu
Çok geçmemden de aralarında dayanılmaz bir haz
Ve çekim başladı
Yıllardır bunu hissetmeyen ve heyecandan titreyen bedeni de
Artık kaçınılmaz bir teslimiyeti yaşıyordu
Gözlerini kapatıp kokusunu içine çekti
Dudaklarına tereddüt etmeden yumuldu
Ateşli bir şekilde öpmeye başladı günah
Gözlerindeki utancı saklamak için başını hafifçe yere eğdi
Kaşlarını, gözlerini saklamaya çalışır gibi büktü
Kırpiklerini de siper etti yabancı bakışlarına
Yüreğini parça parça eden acılarla sertleşen
Ve donuklaşan bir bakışla, tekrar baktı
Adeta kendisine bu bakışla karşı koymaya çalıştı
Ama yapamadı
Çünkü bedeni de istiyordu ve aklına direniyordu
Yatağın kenarına bir suçlu gibi oturdu
Artık gözlerinde teslim olmaya hazır bir kurbanın
Feraseti ve cesareti vardı
İnfazını bekliyordu ve cezasına razıydı
Diyeti bu şekilde bedenine ödetti
Ama bedeninin suçu neydi?
Buna kendini zorlayan aklı değil miydi?
İçinde fırtınalar kopuyordu
Aslında verdiği mücadeleyi kaybetmek istemiyordu
Sessizdi, içindeydi attığı çığlıklar
Duymadı üzerine abanan ve hevesini köreltmeye çalışan...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559205/kimse-bilmesin.html>

SENLİ KOKULAR SOLUDUM SENSİZ

Papatyam!
Cennet kokuları bir gölgenin etrafında
Yetim sevgilerin etrafını sarmış
Üç buçuk savruldu gönlüm
İçli bir ah çektim kahverengi gözlerinde
Etrafıma şaşkın şaşkın bakındım
Gözlerim uykuya asılı kaldı
Odamızda uykusuzluğun demini çektim
Senli kokular soludum, sensiz
Oysa cennetim saymıştım seni
Bağrımdaki hayatın ismini seninle dokumuştum
Bedenimdeki ruh ikizim olmuşsun
Geçmişin hatıralarını sevgimize yükleyip
Sancılı hükümler giydirmiş
Ve seni minicik yüreğimde
Koskocaman bir sevgiyle büyütmişüm
Ama sen yoktun odamızda
Ve ben senli kokular soludum, sensiz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559206/senli-kokular-soludum-sensiz.html>

ELVEDA PAPATYAM!

Gün batarken bir akşamüstü
Yüreğimdeki sevgi
Kalbimdeki sızı ve yokluğunun verdiği acıyla
Bir geceye daha yine sensiz girdim be Papatyam!
Şimdi yine sensiz ve arkada bıraktığın
Eserini gel de gör!
Gel de gör ki o sevdiğin insan ne hale düşmüş?
Yüreği yaralı, gönlü kırık, hayata küsmüş
Biçare deli bir âşık
Sevginin esiri ve hasretinin verdiği acı
Beni diri diri mezara gömmüş be Papatyam!
Tek suçum seni sevmek değil miydi?
Oysa ne kadar da mutluyduk ikimiz
Ama şimdi, şimdi gel de gör beni Papatyam!
Yaşayan bir ölü kaldı senden geriye
Onun da sana son sözü
Elveda sana, elveda ömrüm olsun
Yok ki başka çare, anlasana!
Tükendi tüm umutlar, ağlasan da yansan da
Bitti be Papatyam, bitti be gül yüzlüm, bitti
Elveda sana, elveda aşkımıza Papatyam!
Desem de inanma bana, sakın inanma!
Çünkü çaresizlik sözleri, sensizlik feryatları bunlar...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559208/elveda-papatyam.html>

GÖR BENİ!

Papatyam!
Seni İshak Paşa Sarayında otururken
Malabadi Köprüsünden yürürken
Ayasofya da resim çekerken
Çukurova da güneşin altında terleyen işçilerle
Oturup yemek yerken düşünüyorum
Nemrut Dağında sabah güneşini izlerken
Balıklı Göl de balıkları yemlerken
Şeb-i Aruz da semah dönerken
Hacı Bektaş Veli de lokma yerken
Düşünüyorum seni
Gece yatmadan önce seni
Sabah uyanır uyanmaz yine seni düşünüyorum
Ve seni işte böylesine çok seviyorum
Oysa biliyorum ki orada, karşı yakada
Sen de beni özlüyorsan
Gel, bir köprü mesafesi aramız
Gece kuşu olsam kanatlısam
Hangi ışıklı penceredesin?
Hangi semtte, yedi tepenin hangisinde?
Seni özlediğim her gece
Denizde yakamoz, ağda balık ve şişede rakı
Sen gecelerde gör beni!
Hele bir niyet et, geliyorum diye çık yola
Isıt hele bir yüreğimi
İşte sen o zaman gör beni!
Öyle herkes tanımaz
Dertlilere, âşıklara, sevenlere sor!
Onlar iyi tanırlar beni
Ben severken Allah'ına kadar severim
Bilirler beni
Sen bir de severken gör beni!
Sevdaya kapalı yüreğimin paslanan zincirlerini kırdım
Azat ettim gönlümü sana
Hele bir de gel, gel de sevda da gör beni!
Seni gece yatmadan önce
Sabah uyanır uyanmaz yine seni düşünüyorum
İşte seni böylesine çok seviyorum
Yüreğim sen de biliyorum
Gözlerini gördüğümde beri de seni seviyorum
Sen esas yüreğimle severken gör beni!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559209/gor-beni.html>

KELEBEK

Rengârenk kanatlarıyla uçan bir kelebek
Süzülerek camın kenarına kondu
Dikkatlice baktı adam
Gülümsedi, yanaklarında gamze açarak
İçini rahatlatmıştı, nedense
Bugün bir mucize mi olacaktı?
Bu kelebek onun habercisi miydi?
Birden hareketlendi ve uçarak gözden kayboldu kelebek
Gitme, demek geldi içinden
Ne kadar da az olurdu ömürleri
Birden aklına sevdiği, Papatyası geldi
Karşılıksız aşkı kelebeğin ömrü kadar kısa mı olacaktı?
Vücudu da ruhu gibi küçülmüştü
Oysa içinde biriktirdiği, o kadar çok şey vardı ki
Haykırmak ve aşkını itiraf etmek istiyordu sevdiğine
Bu karşılıksız aşkta pişman mıydı?
Evet, pişmandı
Ama son pişmanlık fayda etmezdi
Çünkü bazı yolların dönüşü
Aşktan kaçışı ise yoktu
Ve kelebek gibi aşkının ateşinde yanacaktı
Yandı da...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559210/kelebek.html>

ÇOK ŞEYDEN VAZGEÇTİM

Papatyam!
Ben çok şeyden vazgeçtim
Sen, benim gibi vazgeçme sakın
Ve hayata hep gülümse!
Senin yüreğin benim ki gibi kararmasın
İçini hüznü kaplamasın
Çünkü hayatın mazereti, bahanesi ve ötesi yok
Çözüm aramayan başarılı olamazmış
Sen karamsarlığa düşme
Ve hayallerinin peşinden koş!
Ben koşmıyorum
Şu an ayağымda prangalar var
Çünkü ben, bu unutulmuş dağın tepesinde hapsolmuşum
Ne benim için, ne de başkaları için asla hayatını erteleme!
Çünkü hayat bu değil
Fedakârlık yapmak, beklemek ise nereye kadar?
Gerçek mutluluk paylaşmadan olmazmış
Az da olsa paylaşmak gerek
Sevgin kalbimde yeşerdi
Ama sende de kurudu, çöl oldu
Olur da ölürsem, bir daha görüşemezsek
Bil ki ben seni çok sevdim
Beni ve bu yazdıklarımı unutma!
Aklımda çok soru var kendimle çelişen
Yazdıklarım da aynı biliyorum
Hepsini kendime sözlü sınavdaymışım gibi
Bir bir soruyorum
Ama okuldaki sınavlar gibi zaman tahdidim yok
Burada düşünmek ve soru sormak için çok zamanım var
Aslında sana da soracaklarım vardı
Ama sen yoksun ve soramıyorum
Anlayacağın kendim sorup, kendim cevaplıyorum
Bazen yaşadıklarını, çektiklerini anlatmak istersin
Ama kimseye söyleyemez ve anlatamazsın
Tüm bunları ve acılarını içine sığdırmak istersin
Ama sığmaz, üzülürsün, kırılırsın
Geride ise sadece yıkılmışlıkların izi kalır...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559212/cok-seyden-vazgectim.html>

İDAM MAHKUMU

Papatyam!
Rüzgâr eser yüzüme vurur, özgürce
Kendime mi getirir, yoksa götürür?
Bilmiyorum!
Rüzgârlar bile özgür ama ben değil
Aslında gökyüzü herkesindir, gökyüzü özgürlüktür
Bu sonsuzlukta uçmak, sana gelmek isterdim
Kanadım yok, belki de kırık
Sanki ayaklarında da prangalar var
Beni buraya hapsedmiş, istesem de uçamıyorum
İçimde de anlatılmaz kırıklıklar var
Sen neredesin, ben neredeyim?
Ben sana mahkûmum, bilmez misin?
Kalemim kırılmış, fermanım verilmiş
İdam sehpa bile çoktan kurulmuş
İdam mahkûmuna son isteği sorulur
Ama burada soran yok, gel de kurtar beni!
Hayat, yaşamak her şeye rağmen güzel
Çünkü insan yaşamak, hayatta kalmak için mücadele ediyor
Yemek, içmek, ölmek, hatta öldürmek için
Bu dağ başında gece gündüz aynı
Çok zaman olmadı ama direnmeye de gücüm kalmadı
Sen hariç her şeye küstüm
Boynum bükük mevzide bekliyorum
Yalnızlığımın baş başa
Her yer ıssız, tık yok, toprak soğuk
Ve ben her gün şuursuzca beklemekten yoruldum
Belki birazdan bir patlama
Ya da bir silah sesiyle ortalık cehenneme dönecek
Azrail birileri için, belki de benim için gelecek
Şu katran geceler bir bitse ama bitmiyor
Her gün karşı dağlardan üzerimize taciz ateşi geliyor
Ama biliyorum ki bir gece
Mevzilerimize o taciz ateşini açanlar da gelecek
İşte o zaman olacakları, düşünmek bile istemiyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559213/idam-mahkumu.html>

YILLARIN ARDINDAN

Papatyam!
Yılların ardından, yıl olmuş 2023
Aylardan mayıs, yine düştüm yollara
Sürgün mü yedim, göç mü ettim?
Bir türlü akıl erdiremedim
Bakınca sırtımda bir yük olarak biriktirdiğim anılara
Gençlik infazımdan yaşlılık ömrüme kadar
Yeniden dirilişime şiirler yazıyorum hala
Sevinçlerimle hüznülerim giriyor zindanlara
Bazen de yer değiştiriyorlar kıştan yazaya
Daha kaç yıl sürecek bu hallerim?
İlle de alışacak mıyım, alışamadıklarımaya?
Alkış mı tutacağım, inanamadıklarımaya?
Gerekçesi olmayan sorularımaya?
Öldürsem diyorum, suallerimi bir çırpıda
Sensizliğe, zifiri karanlıklara
Belki alışırdım, alışamadıklarımaya
Trenlerin vagonları gibi uzayıp gidiyor sorular
Sıkıyorlar canımı, peş peşe takılmışlar
Alıp resmine bakınca unutuyorum her şeyi
Bir sevdiğim varmış diyorum içimden
Yutkunuyorum defalarca
Tam da unutmak istediğim yerden vuruyor sancılar
Aklımda ise çocukluğumun şehri Ankara
Bir de sen varsın Papatyam!
Oysa burası yaşadığım
Ve sensiz yıllarımı eksilttiğim şehir
İsyanla öfke arası geriyor beni
Göç mü, sürgün mü?
Nedir en hakikati, bilmiyorum
Ya da hangisi bendim?
Yılların yüzü yok ki görebilsin ayrıntılar
Ayna tutsan da geçmişime
Çeksin resmini bu upuzun yılların...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559214/yillarin-ardindan.html>

UÇURUM KENARINDA BİR KADIN

Bir uçurum kenarındaydı kadın
Bir kayanın üstüne çıktı
Yüzüne vurup saçlarını uçuran rüzgâra aldirmeden
Etrafına bakınmaya başladı
Altında uçsuz bucaksız masmavi bir denizin dalgaları
Parçalamak istercesine kayalıklara vuruyor
Üstünde pamuk yığınları gibi
Gittikçe kararan bulutlar uzanıyordu
Gökyüzünde ise bir kaç kuş
Gelmekte olan yağmurdan uzaklaşarak, kayboluyordu
Gözlerini kapatıp dün gece yaşadıklarını düşünmeye başladı
Yüzü kızarmıştı, gözlerinde şimşekler çaktı
Kendi kendine kızıyordu
Ama olan olmuştu ve geri dönüşü olmayan bir yola girmişti
Ne de olsa son pişmanlık para etmiyordu
Esmekte olan rüzgârın uğultusunu kulaklarında hissetti
Esen rüzgârın ardından gelen yağmurun sesi ise
Yüreğine akan gözyaşlarına eşlik ediyordu
Çok geçmeden kararan bulutlar
Sağanak bir yağmur olup üzerine boşaldı
Kaçmadı kadın
Sanki vücuduna değen her yağmur tanesiyle
Ruhunu temizliyor, kirlerinden arınıyordu
Gökyüzündeki yağmur bulutları dağılmış
Ve güneş, büyük beyaz bulutların arasından
Gösteriyordu kendini
Güneş ışıklarından kamaşan gözlerini kapattı kadın
Etrafındaki ağaçların yaprakları
Hafifçe esen rüzgârın esintisiyle dans ediyordu
Kendisi de bir süre bu dansa eşlik etti
Sevdiğine sarıldığını sanarak...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559216/ucurum-kenarinda-bir-kadin.html>

ÇİZ YÜREĞİMDEKİ RESMİNİ!

Papatyam!
Biliyorum, artık güzel şiirler yazamıyorum
Hüzün kokulu gecelerde
Yüzündeki ışığı seyrettim
Şiir yüreğine aşkın ateşini dökerken
Beni koynuna alarak
Bu gece yüreğime konmuş olursun
İçime mihlanan acı rüzgârın
Cennet kokularında şarkısı olursun
Çözebilir misin yüreğimdeki
Eskimiş ama eksilmemiş beni?
Yüzündeki her çizgiye ödediğim
Onlarca bedeli ama gözlerimin henüz sönmemiş ferî
Ya da uzansam bir şiirin satır aralarına
Sen çözerken ıssızlığımı bulabilir misin?
Bedenimin yer çekimine yenik gizlerinde
Saklı sevinçleri, aşkın tükenmişliği
Ya da anneliği, kadınlığı, sevgisine sadık
Kendine savurgan onlarca yaşı
Onlarca yılı çözebilir misin?
İzleri, ak saçları karışmış geçmişin tüm hoyratlığını
Görebilir misin morları mı, kırmızılığını mı?
Ya da o lacivert sevdayı
Mavi de, yeşil de, sarı da
Tüm sararmışlıkları ve cesaretimi
Ya senin yüreğindeki beni
Söyle çözebilir misin?
Tüm cesaretle söyle hadi!
Hadi çiz yüreğimdeki resmini...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559217/ciz-yuregimdeki-resmini.html>

UNUTTUM SENİ

Papatyam!

Ben seni yüreğime bir ömür farz kılmışken

Sen bir dilenciye sadaka verir gibi sevdin beni

Oysa ben sana elimi değil kalbimi açmıştım

Ama bilmedin

Senden sonra keskin bir bıçak gibi

Çapraz sevdalara sırt vermişim

Her birinin izi, daha dün gibi acı veriyor canıma

Yanmaktan köze dönmüş yüreğim

Dayanacak gücüm kalmadı gitmelere

Zamansız ağardı saçlarım tel tel

Tez kırıldı kolum kanadım

Ne zamandır bir dosttan mektup almadım

Telefonum çalmaz oldu ne zamandır

Biliyor musun?

Ne zamandır gece ile gündüzün de bir farkı yok benim için

Saksıdaki papatyayı da sevmedim nicedir

Kırmızı bir gülün dikenleri batmadı elime

Ya ben sevmesini bilemedim

Ya da sevdiklerim değerimi bilmedi

Neden hep terk edilen ben oldum?

Anlayamadım şimdi

Yalnızlar Mahallesi, Hasret Sokak, Hüzün Apartmanında oturuyorum

Ara sıra da özlemler sahiline gezmeye gidiyorum

İnan ki çayıma tat veren şeker gibi özledim seni

Sanki doğduğum günden beri sensizim

Bazı geceler rüyamda bana geliyor gibisin

Yüzünü hayal ediyorum, sadece biçimlendiriyorum

Sesinin tonunu hatırlayamıyorum

Sahi sen esmer mi, kumral mıydın?

Adın ne idi senin?

Sevda mı, Canan mı?

İnan bana sevgili, inan bana unuttum seni...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559219/unuttum-seni.html>

İŞTE GİDİYORUM!

Papatyam!
İçimdeki karanlığa, sensizliğe
Küfürlü sözler çıkıyor dudaklarımdan
Boynu bükük bütün hüznlerim kanıyor yokluğuna
Her gün beni, olanları az bir düşün!
Ve ben sevdalım, belalım işte gidiyorum!
Öyküsü küflenmiş hasretler demliyorum
Puslu bir baharda
Fakat azalmıyor ağrılar, aksine ölüyor her hücrem
Seni kaybettiğim vakitlerde
Kimsesiz ucube gülüşlere saklıyorum
İcat edilmemiş yalnızlıklara
Somurtkan suretlerin, kirli yüzlerinden
Üşüyor kimsesizliğim, yasaklı sevdamız
Sımsıcak anılarımı, o merhametli dualarımı
İpeklere sarıp saklıyorum
Dağ evinin ibadetsiz sensizliğini
Rensiz gölgeler sarıyor şimdi
Ve söküle söküle kayboluyor
Senden geriye kalanlar
Aklımın karanlık dolambaçlarında
Yasa dışı sevinçlerimizin, sevişmelerimizin
Acılarıyla üşüyorum
İşgal olmuş hayallerimi
Cebinden çıkardığım bir düşe veriyorum
Sarkaçlar altına tünemiş masum bir aşkın
Kırık dökük, incinmiş koynuna
Lal bakışı geceye ziyan türküleri
Hoşça kal diyerek göçüyorum uzaklara
Bu ölüm gülüşüne giden bir yolculuk
Zıvanadan çıkmış benliğimin isyanı
Kokuna sinmiş papatyaların topraklarıyla
Şimdi giderken senden
Dudaklarının kıyısında hisset beni!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559221/iste-gidiyorum.html>

PAPATYALAR AÇARKEN

Papatyam!

Ben senden sevmeyi, seilmeyi öğrendim

Şimdi içimde ki hasret ve yalnızlık

Bu katran geceler, beni lime lime etmekte, bitirmekte

Bir gün bırakıp gidersen beni

Bil ki; ben bin bir parça olacağım

Benliğim yok olup gidecek, solacak

Beni bırakıp, bir yerlere gitme!

Beni o kahverengi gözlerine hasret bırakma!

Beni papatyalara düşman etme!

Ben papatyayı senle sevdim

Papatya kokulu sevdiğim, Papatyam!

Senden önce sadece papatyaların yapraklarını

Fal bakmak için

Seviyor ya da sevmiyor diye, bir bir yoldım

Nedense bana hep sevmiyor çıkardı, kızardım

Senin gönlüne hep bahar gelsin

O çok sevdiğin papatyalar bir de gönlünde açsın

Hatırlar mısın?

Bir gün okuldan arkadaşlarla pikniğe gitmiştik

Şimdi oralar da bina dolmuş

O zaman nasıl da çocuklar gibi şendik

Şakalaşmalar, koşuşturmacalar

Sonra da seninle kırdaki bulduğumuz papatyalardan

Geleceğimize dair fal bakmıştık

Biliyor musun?

Senden sonra papatyalara kızmıyor ve fal da bakmıyorum

Çünkü yapraklarını, sen diye koparmaya kıyamıyorum

Burayı bilen arkadaşlarımla anlattığına göre

Buralarda baharla birlikte papatyalar açar

İçindeki gelinciklerle birlikte renk cümbüşü olurmuş

Ben de baharı görürsem

Bu dağlarda açan papatyaları sen diye seveceğim

Sen diye koklayacak

Hepsini içimde aşkın gibi büyütüp soldurmayacağım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559222/papatyalar-acarken.html>

SENİN BİLDİĞİN GİBİ DEĞİL

Papatyam!
Bugün yine kaçacak bir yer arıyorum
Buradaki her şeyden sıkıldım, yorgunum
Her gün aynı şeyleri yemekten, içmekten usandım
Katran gecelerde beklemekten
Her gün ölümü ensemde hissetmekten
Güneşin doğuşunu beklemekten
Ölümden de artık korkmuyorum
Tek korkum sana kavuşmamamak
Seni bir daha görememek
Gel Azrail, gel!
Bir canım var, onu da sen al!
İnsan sevdiğinden değil sevdiğini kaybetmekten korkar
Ben de seni kaybetmekten korktum, sustum
Bunun için de sana sevdiğimi söyleyemedim
Seni hep uzaktan sevdim
Sevenin değil sevmeyenin bahanesi olur
Aşk gözde okunur, dilden dökülür sevdiğine
Diken gibi batan sözler vardır insana
Mesela sevdiğinin
Seni sevmiyorum, ben seni arkadaş gibi sevdim gibi
O, bu sözleri çok rahat bir şekilde söyler
Bilmez ki her sözü bırak diken
Hançer gibi sevgi dolu yüreğine saplanır
Ve seni hayattan, yaşamdan koparır
Bazen iki arkadaş oturur konuşursun
Sohbet bir anda aşka, sevgiye gelir
Arkadaşın sorar sana
Hiç sevdin mi, diye
Sonra da meraktan çatlar bir şekilde
Sorusunun cevabını bekler
Seninse dilinin ucuna gelir ama söyleyemezsin
Zor da olsa kekeleyerek
Evet, sevdim, dersin
Sonra tekrar sorar
Nasıl, diye
Senin bildiğin gibi değil, diye cevap verirsin
Şaşırır ve şaşkınlık içerisinde tekrar sorar
Nasıl yani?
Benim bilmediğim ama senin bildiğin sevmek
Nasıl bir şeymiş, diye
Cevap verirsin tekrar
Ben bir gün gidecek güzellik için değil
Sevdiğimin, beni benden alan gözlerindeki bakışı
Ruhundaki güzelliği sevdim
Her şey bir gün toprak olacak belki de unutulacak
Ama o ben de kalacak, ruhuma eşlik edecek, diye
Evet Papatyam!
Ben, senin bir gün gidecek güzelliğini sevmedim
Ben gözlerindeki bakışı, ruhundaki güzelliği sevdim
Bedenen olmasa da biliyorum ki
Ruhundaki güzellik, ruhuma eşlik edecek...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559224/senin-bildigin-gibi-degil.html>

AGORANIN MERDİVENLERİ

Ah Papatyam!
Vuruldu yokluğunun karanlık avlusunda
Mevsim can çekişiyor hazanların çarmıhında
Bir umut bırakmadılar bana, gelecek bahane
Kötürüm oldu aşk mahkûmlarına
Tertemiz duygularım
Agoranın sarhoş merdivenlerinde kaldı
Zamana yenik düşen hatıralar
Ve yaşadıklarımız bir sır gibi
Adımlarım hep sertti
İsyan edercesine yarım kalan aşklara
Yine düşlerim yarım kaldı
Son mevsimlerin kulvarında
Kan revan oldu yüreğim
Yarama çare bulamadı hekimin neşteri
Küle döndü içimdeki yangının ateşi
Mevsim can çekişirken hazanların koynunda
Bir umut bırakmadılar bana, gelecek bahane
Agoranın sarhoş merdivenlerinde
Kayboldu geçmiş, elimde ne varsa hatıra
Gece tan yelinin çeyreğinde zifiri ile kucaklaşırken
Şafağın kuytularında derin uykuda
Partal ceketli kimsesiz bir adam
Akşamdan kalma keyifli bir yorgunluğun kollarında
Sanki haykırıyor
Dokunmayın bana, bulaşmayın
Zorlamayın acı nefesini
Islak kaldırımların nemli taşları
Tatlı bir enstrüman
Yorgun bedenime kilitledi geçmişten ne varsa hatıra
Sahilin yosun tutmuş sırlarına
Ve hepsini gömdü, gölgeler düşen
Yalnızlar rıhtımının soğuk sularında...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559226/agoranin-merdivenleri.html>

KOCA KADIN

Olmamıştı, olmamıştı daha önce böyle bir şey
Her şeye rağmen seni seviyorum, dememiştin
Ben yalnız sen de dudaklarından bal arzularken
Kor ateş eriten mey
Hiç kimseyi böyle delice sevmemiştim
Oysa biriciktin sen
Sarmamıştım kendime birinin ellerini
Hiçbir gözün gönüllü fırçası olmamıştım
Olmamıştım tiryakisi yaban hoyrat ellerine
Beni benden alır mısın diye sarmamıştım
Sevdim seni mavi denizlerin çılgın reisi
Ben her şeye rağmen sevdim seni
Sen ile ben bir olduk ya, yok olsun gerisi
Teknenin pruvası dalgalarla, kıcı köpüklerle şaşkın
Sancak iskele ardımızda çılgınca gülüşüyoruz
Deniz tutması değil sarhoşluğundayız tarifsiz aşkın
Denizle kepez seninle ben bıkmadan öpüşüyoruz
Vargeliş çalarken baygın baygın
Bir de martıların çığılığı sonsuzluğa uzanırken
Mavinin bizimle koca kadın
Bir sarmaşık yakamoz hikâyesi
Yeni bir eftalya hıçkırığı
Sahi şimdi hangi limanda geziniyor teknemiz koca kadın?
Biliyorum, beni karşılamayacaksın
O küçük otogarda, girişte
Ah be biriciğim!
Ah şimdi çok mu mutlusun bensiz savrulurak?
Dadaloğlu aşyanız ve sensiz
Yaşamak denirse yaşıyor, yaşıyoruz işte
Biricik müptelası yılgın yağmur
Kahrolarak yağıyor deli mavi biriciksiz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559227/koca-kadin.html>

YILLARCA SENİ BEKLEDİM

Papatyam!
Sana ilk görüşte âşık olmuştum
Gözlerindeki ışıltı bile güneşi kışkandıracak parlaklıktaydı
Kalbimi, ruhumu aydınlatıyordu bakışların
Her gün evinizin önündeki yolda seni beklerdim
Kar kış, yağmur çamur, soğuk iliklerime kadar işlerdi
Ama ben yine de seni beklerdim
Bir bakış için saatlerce beklemek nedir, bilir misin sen?
Her gün sen görmeden de ben seni selamlardım
Her gün bir bahane arardım seninle konuşmak için
Ama bulamazdım
İsterdim ki beni gör ve bir selam ver diye
Belki bir gülüş, bir bakış
İnan bunlar için neler vermezdim
Sense beni hiç görmedin
Oysa ben, gözlerine bakınca içinde kaybolur giderdim
Ama sen beni görmez
Benim sana baktığım gibi bakmazdın
Yıllarca bugünü hayal ettim
Sana her gün bir şeyler söyledim, sen duymasın da
Bazı şeyler, söylenmek için dile gelse de söylenmez
Belki de başkasını seviyordun, ben ise çaresizdim
Sevgimi kalbime gömdüm
Seni yıllarca içimde sensiz yaşadım
Ben, insanlarda sevgisizliği yaşadım
İtilip kakıldım ama asla yılmadım
Belki yaralarım iyileşti
Ama yüreğimde aşkının açtığı yara hala iyileşmedi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559228/yillarca-seni-bekledim.html>

UMUDUNU ASLA KESME!

Hayattan sakın vazgeçme Papatyam!
Çünkü vazgeçtiğin an, her şeyini kaybedersin
Yaşamda mutluluk kadar
Maalesef üzüntü ve acı da var
Doğum ve ölüm gibi
Güneş battığında karanlık olur ama yıldızlar çıkar
Ve geceyi aydınlatır
Kutup yıldızı sana yol gösterir
Güneşin doğacağını bilirsin
Güneşin doğup, etrafı aydınlatıp ısıttığı gibi
Güzel günler, bir gün bizim için de gelecek
Umutunu asla kesme!
Ben kesmedim ve beni bıraktığın yerde
Gelmeyeceğini bile bile hala seni bekliyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559229/umudunu-asla-kesme.html>

SUSKUNUM

Papatyam!
Sen gidince kurudu hayat damarlarım, hecelerim
Yüreğim çığlıkta olsa da sustu, lal oldu dilim
Gözyaşlarımda boğulan hıçkırığımla
Şimdi her şeye inat tutunuyorum, vuslata dek hayata
Hüznüm karışır sessizliğimin uğultusuna
Yıprandı kirpiklerim, kurudu göz pınarlarım
Tebessümlerimin yitikliğı yansırken geceye
İçimde kalakaldı yorgun yüreğimin solgun bakışları
Ayrılığın hüznü ile çürüdü gurbetinde
Ben tükenirken usulca pörsüdü her yanı yüreğimin
Özlemin yağmur misali sağanağa tuttu beni
Yandı her damla da içim
Belki suskunluğun bedelini ödetiyor aynalar
Onlara her baktığımda vuslatımız vuku bulana dek
İçimde bu iflah olmaz alev terk etmeyecek benliğimi
Sen diye yanan şu yüreğimin sancısı artar her an
Ve ben sancıların konakladığı yer olurum
Şimdi suskunluğumun son nefesinde kaldı
Yüreğimdeki heceler
Benliğim, ruhum, bedenim, damarlarım kanar
Yüreğim bu can da sızı içinde kahrolur
Erir yavaş yavaş ömrüm
Ama biliyorum insafsız bırakmayacak beni
Sarıvermişken dört yandan
Duygularım siyah bakışında kalacak güzelim
Ve gurbetimin yanıp çığlığı ile son bulacak sensizliğim
Biliyorum, gecenin zifirisine karışacak
Senin ismini soluyan nefesim
Dokunacak belki geceye titreyen sesi yüreğimin
Yorgunum, anlatmaktan değil susmaktan
Yaşamamaktan da o kadar çok yorgunum ki anlatamam
Biliyorum, suskunluğumla suskun olacak bu gece...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559231/suskunum.html>

ANLAYAMAZSIN!

Papatyam!
Seni anlıyorum deme bana
Anlayamazsın!
Sen bir papatyanın tek yaprağına
Ümit bağlayamazsın!
Nefesin yetmez gecelerin ayazına
Parmakların buz tutar ağlayamazsın!
Neler geçer o son vagona
Sen bu çilekeş yıllara dayanamazsın!
Kızıl volkandan bir ateş avuçlarımda
Sıkıyorum dişlerimi hırsımdan
Dudaklarıma kan oturmuş
Upuzun yollarda öksüz gidişlerim
Yağmurla gözyaşlarımla ıslanıyor kirpiklerim
Yolumu aydınlatan sokak lambaları tek arkadaşım
Onlara anlatıyorum her gece gönül masallarımı
Başka kimsem yok ki anlayamazsın!
Sen benim rüyalarımı yorumlayamazsın!
Sabahın köründe kuşlar düşüyor yollara
Her birinin kanatlarına bağladım hasret mektuplarımı
Trenler küsmüş vedasız gidenlere
Vurgunum, sürgünüm gönlümün bahçelerinde
Umudum yok artık papatya fallarında
Güz eriminde donup kalmış bakışlarım
Sen bu çileye katlanamazsın!
Var git, kurtar kendini bu dolambaçlardan
Başka bir rüyada mutlu ol!
Benim rüyalarım kayıp, uykusuz hep gecelerim
Anlıyorum deme bana!
Beni yaşamadan anlayamazsın...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559233/anlayamazsin.html>

SAHİLDE BİR KADIN

Araçtan indikten sonra hemen sahile koştu kadın
Kollarını açarak deniz havasını ciğerlerine çekti
Ciğerleri deniz havasıyla dolarken
Eliyle başörtüsünü açıp saçlarına parmaklarını geçirdi
Sonra da siyah saçlarını ensesine doğru bıraktı
Hafif ılık bir şekilde eserek yanaklarını yalayan rüzgâr
Tenine iyi gelmesine rağmen yüzünü buruşturdu
Çünkü içine bir hüznün çökmüş, geçmişine dalıp gitmişti
Bir insan bu kadar mı kolay harcanırdı?
Kabullenemedi yapılanları, terk edilişleri
Ağıza alınmayacak küfürler ederek sahil boyu yürüdü
Bir süre sonra ayakları taşımadı bedenini
Olduğu yere yığılıp kaldı
Çok geçmeden de başını ellerinin arasına alıp
Hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladı
Hırsını alamayıp saçını başını yoldu
Takati tükenene kadar da
Yumruk yaptığı elleriyle başına vurdu
Sanki cinnet geçiriyordu
Bu hayal kırıklığına nasıl dayanacaktı
Onca çektiği acıdan sonra?
Onca sahtekârın, vicdansız, yalancının içinde
Tek başına ayakta kalmayı nasıl başaracaktı?
Umutları da bedeni gibi tükenmişti artık
Kararmakta olan gün, solmakta olan güneş gibi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559234/sahilde-bir-kadin.html>

CANIM YANIYOR, CANIM!

Papatyam, canım yanıyor, canım!
Bu ruh bu bedene sığmıyor artık
Öyle canım yanıyor ki anlatmak ne mümkün
Yüreğim yanıyor, bıçak kemiğe dayandı
Öyle canım yanıyor ki
Kalbimi parçalasan da duymuyorum
Yüreğimde kan çiçekleri açıyor
Acı bir yalnızlığa bürünüyor her yer
Gökyüzü mavi değil gri, yıldızlar sönmüş
Sanki dünya karanlığa bürünmüş
Bir tek sen, hayalin terk etmiyor beni
Ruhuma sızın karışıyor
Bu sensizlik korkutuyor beni
Sanki kalbim boşlukta hissediyorum
Yokluğunun acısı tetikliyor
Şu garip ben, aklım firar beni terk ediyor
Kalbim geceleri daha çok acıyor
Damarlarımdan kanım çekiliyor
Düşündükçe seni, hasretin gözümde tütüyor
Benliğime hüznün bulaşıyor
Hazan rüzgârları bırakmıyor yakamı
Bu beden beni terk ediyor, ruhum ölüyor
Olmuyor sensiz, ya sen gel ya da ben geleyim
Sözlerin takıldı aklıma, canım acıyor
Nefesim tükeniyor bu hayatın yalanlarında, ihanetlerinde
Ölümüne tutuklu yalan aşklarında
Yüreğime sıkılan son kurşunda
Canım yanıyor, canım!
Nefes alamıyorum, aşk kırıkları batıyor canıma
Sensizim, sessizim ve sesim çıkmıyor
Bağırsam da kimse beni duymuyor
Bu şiir de sana, duy sesimi Papatyam!
Yüreğime açtığın yara hiç kapanmayacak
Ve canım yanıyor, canım!
Ne seni yaşatmak ne de kendim
Olmayacak bir duaya âmin demekten vazgeçtim
Yıllardan beri sensiz geçen her an, canımı acıtıyor
Çaresizim, kimsesizim sensiz
Bana gözyaşı döktüren sen miydin?
Sen miydin beni karanlıklara sürükleyen?
Haram olsun bu can bu bedene öyleyse eğer
Ve ben artık susuyorum, canım yansa da...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559235/canim-yaniyor-canim.html>

MEMLEKETİM

Bir suya vurdu beni hasret kokan yaramdan
Oysa dağlarını sevmiştim memleketin
Kekiğini, ebem gümecini
Bir de papatya kokan, beni benden alan seni
Hasret adımlarmış kentleri
Kangal da mor dikenini
Biz ki yoksulluğumuzda bölmüşüz yüreği
Ah ölmeyi ne çok öğrendik
Öğrendikçe de daha çok öldük
Yoksul damlarımız yıkıldı artçılarla
Boğulduk çığ da ve yakar bedenimizi yoksulluk
Duyuramadıysak sesimizi hala
Üşüyorsak yalnızlıkla
Mavisine vurgun renklerin, cividine sevdalı göğün
Bayrağın kızılına, ayına yıldızına
Alın terine, rızıkımıza, buğdayın kokusuna
Biz ki umudun neferiydik
Taze bir hançer olsa da sırtımızda
Ama yetinmedik umudun insanına
Emeği tırnak tırnak, yaşadık özlemi kucak kucak
Düştü yüreğimize kışlar, titredik ama üşümedik
Her ananın gözyaşında ağıtlara yazdıysa mısralar
Sonra türkülerimiz oldu sazlarda çalınmamış
Biz ki şiirde mısraaydık
Çılgılık dostun dudağında bölünmüş lokma tadında
Korkmadık kavgadan, korkmadığımız kadar hainden
Sevdaya iman ettik bir bir biçilirken
O sevdadan da elbet sözümüz oldu
Söylenecek bu mısralarda...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559237/memleketim.html>

DELİ SAÇMASI

Papatyam!
Gecenin sancısı çökerken şehre
İçimde sensizliğim depreşir ince ince
Gözlerim dalar uzaklara
Bir başıma dolaşırım boş sokaklarda
Yalnızlığımın pişmanlığı ile
Sensizliğin kokusunu doldururum içime
Bu kaçınıcı kara gecedir bilmiyorum
Sabah olsun istemediğim kaçınıcı yokluğun?
Sensizliğimin kaçınıcı gecesi?
Ağır aksak yürüyorum ıslak kaldırımlarda
Akşam yağın yağmur bile soğutmadı yüreğimdeki ateşi
Mevsimine kapıldığım sevda rüzgârı fırtınaya döndü içimde
Sen yoksun sahilde, bir başıma yine yalnız ben
Kayaların üstünden seyre daldım denizdeki dalgaları
Ne çok severdim bilirsin denizi
Yokluğunda uykusuz gözlerime söz geçmiyor
Tükenmişliğim alarm veriyor yüreğimde
Aslında özlemek değil, ölümü becermemek benim ki
Bunca hasrete bu yürek nasıl dayanıyor diye
Şu kâğıtla sarılı şişe bile şaşkın
Yine saat sabahın beşini geçti
Yağmur da ufaktan çiselemeye başladı
Hani radyo İstanbul'da kar var demişti
En iyisi ufaktan eve süzölmek
Konyak bu, bakarsın şişede durduğu gibi de durmaz
Ne olur ne olmaz değil mi?
Sen aldırma böyle şeyler yazdığımıza
Sıkıntı yalnızlık, unutamamakmış
Deli saçması bunlar de geç!
Aslında bir şeyim yok iyiyim ben
Yokluğun da eskisi kadar acıtmıyor canımı
Ben iyiyim iyi, sen kendine iyi bak!
Sen iyiyisen ben daha da iyi olurum iyi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559397/deli-sacmasi.html>

PAVYON

Beyoğlu'nun arka sokaklarında
Tıka basa ağzına kadar dolu olan bir pavyon
Sahnedeki erkek sanatçı
Elindeki sazın teline ustaca vururken
Sesi çok derinden ve kederli geliyor
Arada da bir kadehinden bir yudum alıyor
Kısaca ortamda her şey adabı usulüne göre
İçeride rengârenk loş ışıkları altında aydınlanan masalar
Masalarda oturan her cinsten insan
Bir yandan buzlu rakılarını yudumlarken
Kimisi işin dalgasında
Kimisi birazdan yatağa atmayı düşündüğü kadını
Gözleriyle çoktan soymuş bile
Kimisi de söylenmekte olan türküye kendini kaptırıp
Başka bir âleme gitmiş
Ne de olsa buralarda
Kolay ve gayrimeşru yoldan kazanılan haram para
Bas bas paraları Leyla'ya, bir daha mı geleceken dünyaya
Denilerek, insanlar gibi kolayca harcanır
Aslında bu loş ışıkların altında kadın eti satılır
Kasap et, koyun can derdinde, misali
Burada konsomatris kadınlar para
Parayı basanlar da kadını nasıl yatağa atarımın derdinde
Olsalar da ısmarlanan içkilerle
Yüklü hesap geçirilen müşteriler
Zil zurna sarhoş olup elleri boş bir şekilde çıkar mekândan
Ya da *ok kokulu otel odalarında
Sidik kokan yataklarda
Hayatında ilk defa gördüğü sarhoşların kollarında
Bozuk para gibi harcanarak sabahlardı, kadınlar
Her zaman da kazanan mekân sahibi olurdu
Ne de olsa burası pavyon
Ve burada kadın eti alınıp satılır...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559399/pavyon.html>

HER MEVSİMDE SEVDALANMIŞIM BEN

Hiç yoktan bir bakış, alır aklımı başımdan
Hiç yoktan bir çift kahverengi göz
Vurdukça vurur sineme hançerini
Mevsim bahar mı, kış mı bilmem
Koşar adım düşerim sevdanın peşinden
Bilsen ne okunmamış mektuplar var zulamda
Nice sevdalardan sürgün olmuşum
Gurur aşkın düşmanıdır demişim
Ve ben, en büyük darbeyi gururumdan yemişim
Sabahı olmayan nice katran karası gecelerim var benim
O zindan gecelerde esmer sevdalara nasıl da iç geçirmişim
Gözüm yolda, kulağım kapıda seni beklemişim
Her mevsimde sevdalanmışım ben
Zemheride terlemiş, yaz sıcağında donmuşum
Meğerse yanlış sevdalara tutulmuşum
Hiçbir yolculuğumda menzile varamadım
Her seferinde yanlış işlere soyunmuşum
Ve tekrardan en başa dönmüşüm
Nice güller kokladım, ayaklar altında şimdi
Gönül bahçemdeki bütün güller tarumar
Seversen sana kır çiçeklerim, adın gibi papatyalarım var
Hele bir de gönül sazımın mızrabı olursan eğer
Aşka dair ne türküler söylerim sana
Açık yürekle söyle sevdiğim!
Hangi mevsime sevdalısın ki sen
Bir hiç yokla hazan mevsimi gibi bir aşka düşürdün beni?
Oysa oynadığım aşk kumarından sonra
Kaybetmelerden usanıp kapatmıştım yüreğime sevdaya
Şimdi durup dururken o davetkâr bakışlarıyla
Yüreğimi tekrar yakma, yaralarımı kanatma ne olur!
Zaten hazan olmuş gönlüm, gelmez bahar
Ne olur, beni kar boran dolu sevdalara atma!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559402/her-mevsimde-sevdalanmisim-ben.html>

ÖKSÜZ KALDI SEVDAMIZ

Şiir makamı sardı yüreğimi hasretin kucağında
Dumanlı dağlarım orman, güllerim mor
Sümbüllerim yedi dağın çiçeği
Ne çok sevmiştik memleketi
Yoksulluktan yıkılan evlerimizi
Diri diri ölmelerimizi
Kaç evin direği yıkıldı, kaç ananın bağı yandı?
Şimdi öksüz kaldı sevdamız
Bakışlarımız boşlukta, direncimiz söndü
Boğulduk yalnızlıkta ve üşüdük
Biz umudun bayrağını taşıdık
Tüm engellere rağmen yitirmedik umudumuzu
Sesimizi korkmadan yükselttik dirençte
Mavinin güzelliğinde, türkünün ezgisinde
Toprağın bağrında titrek bir filiz
Mısra mısra sevdik, şiir şiir baktık
Emeği sevdik, özlemleri yaşadık buram buram
Anaların gözyaşlarına sarıldık
Şiir şiir sardık yüreklere
Bağı yanık türkülerimiz dudaklarda
Lokmaları bölüştük sevgiyle
Sevda ile yoğurduk gönülleri
Şiir olarak yansıdı yaşanmışlıklara sevdanın ışığıyla
Ve ben adına Papatya dedim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559404/oksuz-kaldi-sevdamiz.html>

GEL ARTIK PAPATYAM!

Oy be Papatyam, hasretin, özlemin
Yaktı, yıktı kül etti beni
Sen de kaldı bu gönlüm, sen de kaldı yarınlarım
Öyle bir aşk büyütmüştüm ki içimde
Senden başkasını görmezdi gözüm
Ben üşürdüm, sevdam üşürdü be Papatyam!
Ben ağlarım yüreğim kanar
Ne yaptıysam da geçmedim senden
İnan vazgeçemedim senden
Biçare kalmışım yapayalnız
Acılarla yaşamak kaderim olmuş
Can dedim, gülüm dedim sana
Umuduma umut ekledim bir gün gelirsin diye
Güneşin doğuşuyla bekledim yollarında
Güneş battı ama sen gelmedin be Papatyam!
Bu gidişin yok mu dönüşü?
Dayanacak gücüm kalmadı
Bilesin nasıl kahroluyor, sensizliğinde bu yürek
Bilesin nasıl ağlıyor gözlerim
Ölmeden gitmek var mıydı, nerede kaldı sözümüz?
İnan sensiz olmuyor ne gecem ne de gündüzüm
Sensiz gülmek, yaşamak istemiyorum artık
Yapayalnız elim, çaresiz geceler umutsuz
Umutsuzum, yarınsızım
Gel artık be Papatyam, gel artık!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559406/gel-artik-papatyam.html>

ŒİR OLACAKSIN

Papatyam!
Senin olmadığın bu Œehirde gülüşlerim yalandan ibaret
Tek gerçeğim gizlice ektiğim gözlerimdeki yaşlar
Hele ki senin ağladığın bir dünyada
Benim gülmem mümkün değil be Papatyam, mümkün değil
Hiçbir zaman uğurlamadım seni yüreğimden, bana inan
İçimdeki seni atamadım bir kenara
Olmadı, yapamadım, geçemedim senden ötelere
Atın ikimizi hiç düşünmeden ateşlere
Karlar yağdırdın siyah saçlarıma
Bak şimdi bembeyaz saçlarım
Ben hala bıraktığın, unuttuğun
Güneşin doğduğu o yerdeyim vefasız!
Œiir olmak istiyorsan, önce Œiir seveceksin
Ama öyle böyle değil
Çocuğunu seven bir ana gibi seveceksin
Sarılacaksın, koklayacaksın
Özleyeceksin, buram buram burnuna tütecek
Defalarca dinleyeceksin, ezberleyeceksin
Üzüntünde yalnızlığında yoldaşın olacak
İçini Œiirlere dökeceksin
Her şeyi unutacaksın onları dinlerken
Tesellin, kahrın, mutluluğun olacak
Koynuna alıp doycacaksın ruhuna dokunarak
Teninde kendini bulacaksın
Anlatmak istediklerini anlatacak, sen susacaksın
İçlerinden birine âşık olacaksın
Onsuz olmayacak kadar
Çok seveceksin, hafızana kazıyacaksin her satırını
Çay gibi demlendikçe, tat verecek sana
Bir de Œairi olacak o Œiirlerin
Hayran hayran dinleyecek, tutku ile bağlanacaksın
Sesini, Œiir okuyuşunu seveceksin işte o tutkuyla
Kimseye söylemediklerini yazmaya başlayacaksın
Çıraklıkla başlayıp, yaza sile öğreneceksin
Œair olmak istiyorsan?
Œiir yürekli olacaksın, önce Œiire âşık olacaksın
Aşk ile yazacak, aşkı yaşayacaksın ben gibi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559409/siir-olacaksin.html>

BURALAR BANA DAR GELİYOR

Papatyam!

Ölümden ne kadar kaçarsan kaç

Bir gün gelir ve seni bulur

Burada geçen her günün bir diğerinden farkı yok

Gece gündüzün bile

Çünkü günler birbirine girmiş

Ölümün kol gezdiği, zifiri karanlık geceler ise inan bitmiyor

Her dakika başka bir heyecan içinde yaşanan bir korku

Uyku gözlerime haram olmuş rüyalar ise kâbus

Yine zar zor ulaşılan bir sabah

Soğuk bir hava ve üzerime bile çığ düşmüş

Üşüyorum ve ayazda kalmış gibi titriyorum

Dışlerim birbirine vuruyor

Allah'ım, bu sevdanın vebalini omuzlarıma yükleme

Ben bu yükü kaldıramayacağım

Papatyam!

Çaresizlikten sürekli dağlara boş gözlerle bakıyorum

Dağlar da bana bakıyor

Karşılıklı konuşuyoruz, sessiz de olsa

Zaten her tarafımız dağ

Bu dağlar kan ve ihanet kokuyor

Ayrılık kokuyor, sensizlik kokuyor

Yine bir dağ başındayım

Karşımda da heybetli

Bir o kadar da başı dumanlı

Ve insana geçit vermeyen karlı dağlar var

Havada bir yağmur çiselemekte

Yüzüme tanecikleri vuruyor esen rüzgârlarla donan

Dondukça da yüzümü buz kestiren

Ve ben boğuluyorum sensiz

Çünkü buralar bana dar geliyor

Bir tepenin üzerindeyim

Ayaklarımda pranga var gibi

Bir o yana, bir bu yana volta atıp duruyorum

Kabul edilir bir çaresizlik içindeyim

Kabul etmesem de öyle

Hem etmesem ne olacak ki?

Burada elimde olmayan bir teslimiyet yaşıyorum

İnsanlar, şehirler bana uzak

Büyük bir yalnızlık içerisindeyim

Sohbet edecek

Sana dair düşüncelerimi anlatıp dertleşecek kimsem yok

Burada sadece insan ve şehirler değil her şey bana uzak

Belki de ben uzağım, evet, ben uzağım

Çünkü ıssız bir dağ başındayım

İt bağlasan durmaz derler ya, aynen öyle bir yerdeyim

Ne gölgesine sığınacağım bir ağaç

Ne de hayatta kalmak için içebileceğim su var

Ne kadar zararlı haşerat varsa hepsi burada

Bazen aç kalan yaban hayvanları gelir çöplüğe

Bazen de bize

Dedikleri gibi burada çiçekler açmaz

Çünkü buraları kan ve barut kokar

Sadece ara sıra uzaktan uzağa süzülüp giden

Göçmen kuşlarını görüyorum

Onların bile gideceği bir yer var, benim ise yok

Geceler burada ihanete gebe

İhanet katran gecelerde beklenmedik bir anda

Ansızın ve kalleşçe geliyor

Bazen yıldızlar kayar gökyüzünde
Bazen de onlar gibi kayıp gelen izli mermiler
Hedefi ise yirmili yaşlardaki Mehmetler
İllaki alacak bu dünyadan, koparacak sevdiklerinden
Burada günler geçmiyor
Gün saymakla da teskere gelmiyor
Herkesin düşüncesi, hayalleri farklı
Aslında güzel şeyler düşünüyorlar olmayacağını bile bile
Ben de sana dair hayaller kuruyorum, onlar gibi
Ölüm düşüncesi, düşünmek istemesek de hepimizde var
İnsan hayatı pamuk ipliğine bağlı olursa
Galiba bu normal geliyor, insana
Burada beyaz kefen giymeye bu kadar istekli
Ya da ağzından düşürmeyen kimse yok gibi
Biliyorum, bu seslenişim sana acı verecek
Ama yazdıklarım ve hissettiklerim bu
Ne yazık ki de gerçek
Başka türlü yaşadıklarımı
Düşündüklerimi sana nasıl anlatabilirim
Demekte istemiyorum
Belki de her şey yalan, sen, ben ve yaşadıklarımız
Burası belki de benim için son durak
Çünkü dönüşü yok gibi bu yolun
Sonuçta ölüm
Dünyaya dönüşü olmayan bir yolculuk değil mi?
Biletini de Azrail'in kestiği
Ben de bir bilet istiyorum dönüşü olmayan
Şimdi gidiyorum senden ve bu da son gidişim olacak
Dediğim gibi dönüşü yok bu yolun
İstersen bir helalleşme de biz yapalım seninle
Sen de hakkını helal et!
Şimdi bu da nereden çıktı, deme, sorma sakın!
Çünkü yanımda sen yoksun
Sen yoksan da zaten boş ver
Yanımda, kimse de olmasın
Ayrıca hiç kimse de sen değil
Derdime çare ise hiç değil
Gözlerine, kirpiğine yaş değmesin
Göz bebeklerin yine güzel baksın
Hep gülsün sevdanın şafağı
Burada sökmeyen şafaklar gibi uzayıp gidiyor sensizlik
Giderken de beni, benden alıp götürüyor
Bir meçhuledir bu yolculuk, biliyorum
Gidenlerin gelmediği ve ben artık gidiyorum
Evet Papatyam, buralar bana dar geliyor
Ve ben sensizlikte
Sen diye silahıma sarılıp bir meçhule gidiyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559412/buralar-bana-dar-geliyor.html>

YAZ KALEMİM!

Yine seninle baş başayız bu akşam
Çileli kalemime sözler söyler denizde yakamozlar
İçelim seninle yalnızlığı yudum yudum
Geçmişin anılarıyla üç beş dörtlük yazılır bu akşam
Saklama duygularını dök kâğıda usul usul
Olan olmuş, elden bir şey gelmez velhasıl
Radyoda çalıyor dertli bir fasıl
Benim de akortum bozuk bu akşam
Aşka heves etme, bir gün sen de kırılırsın
Sensizliğe mahkûm olur kaderine darılırsın
Anılar sana gülmeyi unutturur kederlere sarılırsın
Uykusuz gecelerin ufkunda gezilir bu akşam
Sevgi de nasibini almamış bizi terk eder
Dinle bak hala kan damlıyor o dilden
Mısralarda namerde yazsan da her telden
Hüzzamdayım kalemim küskün
Bu akşam yaz be çileli kalemim
Yaz ayrılık eserini iki damla gözyaşınla
Al mazideki yerini, sen de vefa var
Ben bilirim senin değerini
Yalnızlık şarabı baş başa içilir bu akşam...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559415/yaz-kalemim.html>

ON DÖRT ŞUBAT

Sevgililer günü var, on dört şubat
Sen yine geldin ama benim sevilecek yanım kalmadı
Ne bir sevenim var ne de sevgilim
Bu sene yüreğim virane kalmış
Eskidendi bensiz duramayanlar
Şimdi vefasızdır aramayanlar
Sensiz olmaz deyip o ağlayanlar
Meğer başka kollarda sabahlarmış
Aşkta, sevda da sevmek yetersizdir
Şimdi günlük sevmek moda
Diller yalan söyler eller uçkurda
Arılar çiçekten balı toplarmış
Var mıdır çıkarsız sevdalı kalan?
Ya da yıllarını verip, hep bağlı kalan?
Şimdi ne zenginim ne de gencim, ah ulan ah!
Kırktan sonra insan avuç yalarmış
Aklıma geliyor ilk tanışmamız
Heyecan dorukta, yürekler temiz
Şimdi sen akıllı ben de keriz
Aklında yüz tilki kol kola vermiş yaşar
Böyle bir ev bulacağım, bir de sevgili...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559417/on-dort-subat.html>

YAĞMUR

Papatyam!
Dışarıda bir yağmur var inceden inceye
Dört duvar karanlığındaki odamın camlarına vurur taneleri
Seni getiri mi bilmem
Ama zaman benden çok şeyleri alıp götürür
Hem de bir daha gelmemecesine
Şimdi buğulan gözlerimde özlemin yaş olur dökülür
Çaresizlik bedenimi kor ateşi gibi yakarken
Yastığımı basarım göğsüme sen diye
Haykırırım, isyan ederim ama nafiye
Ne sesimi duyan olur ne de kulak veren
Ne sen gelirsin ne de geçen zaman
Eşlik eder dışarıdaki yağmura sen diye akan gözyaşlarım
Ve ben, Papatyam der
Sensizliğe, kaderime isyan eder, susarım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559418/yagmur.html>

DOKUNMA!

Papatyam!
Seni son defa uğurladı kalbim
Dokunma sakın, dokunma kalsın yerinde!
Mahzun mahzun bakan ışıltılı gözlerin
Dokunma sakın, dokunma kalsın gözlerimde!
Neşe ile gülen sesin
Dokunma sakın, dokunma kalsın kulağımda!
Kalsın sakın elleme içimde sana olan sevgim!
Dokunma kalsın kalbimde yerin!
Dokunma kalsın yağmur gözlerin!
Demıştim ya ben sana hani
Almaya senin bile gücün yetmez bende ki seni
Zaten yapma, yapma giderken sakın yapma bunu!
Seni benden, hayallerimden alma!
Bu sefer olmaz, sakın bana kızma!
Çünkü bağışlamaz seni, ne ağlayan gözlerim
Ne de senin için Araf'ta kalan gönlüm
Dokunma dayanmam, sana olan sevgime dokunma!
Ben seni varlığında, yokluğunda
Ben seni iyiliğinde, kötülüğünde sevdim
Sakın sevgime karışma!
Senin için döktüğüm gözyaşlarıma
Senin için çektiğim ıstıraba sakın dokunma!
Ben seni, sen olduğun için sevdim
Ama sensizliğe alışamadım be gülüm!
Bu sefer olmaz, sakın bana kızma!
Bağışlamaz sana ağlayan gözlerim
Ne de senin için Araf'ta kalan gönlüm
Çünkü seni son defa uğurladı sensizlikten duran kalbim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559420/dokunma.html>

UNUTULUP GİTMEK

Kimi dilden kimi de gönülden düşer
Unutulup gitmek denir buna
Ve biz bu yaban ellerde unutulsa da
Papatya kokulu sevdiğim, sen beni unutma!
Bir gün benden gönlün gider
Dilinden de ismim giderse
İşte o zaman, benim de nefesim gider
Nefesi gitmek, ölmektir ya
Bil ki ben de ölmüşüm, senden gitmişimdir
Papatya kokulu sevdiğim!
Sen beni ölsem de unutma!
Papatyam, şu an yalnızım
Ne bir eksik ne de bir fazla
Fazlam yoktur ama eksliğim çoktur, en çok da sen
Evet, en önemlisi de sen yoksun
İnsanlar aynı olsa da her gönle düşen aynı olmuyor
İnsanın yüreğini bir başka yakıyor
Hele bir de ayrılık, unutulmak varsa
Papatya kokulu sevdiğim!
Sen beni ayrılırsa da unutma!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559422/unutulup-gitmek.html>

KIZ KULESİ

Gel, diyordu kadın
Telefonda sesi titrek titrek ağlamaklı
Kara kış ayazında kalmış belli
Bense ayrılıklar başlamadan unutulmuş
Daha ölmeden de kovulmuşum
Şimdi bağışlama bağışlamazsan
Başlamadan son saltanatım
İlk ve son musalla taşında
Ve henüz selam okunmadan
Gel, gel ki kavuşsun ezel ebede
Gel bırakma ele, el âleme!
Bilirim bir tek sen bilirsin
Senden ayrı ne demektir
Yine ben bilirim yalnızlığımı
Üşüyor kalbim haydi gel!
Sıgmasza sıgmasın sıgdığı kadar
Badem kabuğuna sıgarsa sığar
Canı yürekle cana yettiği kadar
Taşırma doldur, aldığı kadar
Doldur getir bütün mazileri
Doldur da gel yaka cebine
Ve sanki sarılacaksın, sarıldığın kadar
Sarıl da gel sıcak sevgini
Sıcak yüreğini getir sevdiğin kadar
Sana ne, sana neler olmuş?
Ne yağarsa yağsın bakma aldırma yağana
Yağmur çiseliyordur, ıslak bir kadın ve ıslak bir adam
Önce Harem sonra iskele, simitçi Mükremin
Ve feribot, Salepçi Selim derken
Yani işte ıslanmışken ve bütün liman, güverte
Hayırsız olmayan vapur ve iki aynı dağdan
iki dal İki can olmuşken bir bütün
Nedeni sanki geceden
Ve gözler yansıyorken kadının gözlerinde
Yine unutulmuş martılar
Simit yerine eti krakerle idare ederken
Ve el yordamı kadar yakınken Kız Kulesi
Üstelik gizemli ışıklar kadının gözlerinde yanarken
Kahpe civan pare bütün lambaları
Ve mütevazı mağrur Kız Kulesi
Yağmur yıkıyorken işte orada
Pişmanlık acılarından, sancılarında öte kadının
Lepiska ipek saçlarını sırf hırçın esen yellere inat
Sergüzeşt adamın vefakâr parmakları şevkle tariyorken
Tepeden tırnağa ıslanmıştı kadın
Ve lakin birleşmişti elleri
Prangalı kollara asi
Yeni yeniden iki dünya
Tek bir beden sarıldı sanki Hıdırellez muştusu
Saklar tulum deride köknar külleri kururken
Kuru meşe hüznündeki buseler
Ve tüm sözlerden arınmış kulaklardaki
Bir bilinmeyen senfoninin, aşk şarkısının
Dudakta süzülüp gamzeden akışı çoktan unutulmuşken
Hiç unutanlardan olmadım
Unutamadım o gün doğmalarında
O yürek ferahlığında uslanmaz fetbaz gülücükler hissi
Kör değillerdi, evet onlar da tanık oluyorlardı
Ancak belki yine yeniden şimdi

Ve bin kere daha böyle büyük bir sevdaya
Yandan çarklı değil
Hani o simitçi, Harem İskelesi, Salepçi Selim bilir
Lakin yine nihayet tükenmiş bir vapur ve Kız Kulesi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559423/kiz-kulesi.html>

UÇURUMLARIN KIYISINDAYIM

Papatyam!
Şimdi çok uzaklarda kaldım
Sen dolu baharlarım gidince
Mevsimlerin hepsi bir birisine karıştı
Hayallerde kaldı tüm yaşanmışlıklar
Sen gidince közü kaldı yüreğimde aşk ateşinin
Sorma hiç, şimdi neredeyim, ne haldeyim diye
Bil ki uçurumların kıyısında
Gecenin zifiri karanlığında
Kırk beşliğin namlusunda
Ufacık bir tetiğe bağlı hayatım
Koca bir ölüm yalnızlığında
Susuyorum, ne var ne yok içime attım
Göz kapaklarında oluşan iki damla yetim yaştayım
Olmadık işkenceler ediyor
Kendi kendime kızıyorum
Demlice bir çay koyun üstüne
Aç çocuk gibi besleyin sobayı
Nasıl tütüyorsan gözlerimde öylece tutsun baharı
Uzunca serin yatağımı boyunca uzansın ayağım
El aman deyince gece, usulca kıvrılır yatarım
Can canım canlansın hazır mı koynundaki yer?
Gün olur gecikmiş çocuk gibi bağıra çağıra gelir
Bir can gördüm bakışlar mahzun, gözleri durgun
Konuşması gelir, yürekler durgun
Sesinin şiddeti ahenge uygun
Biraz ürkek, bir o kadar da canlı
Yükseldikçe sesi fırtına gibi
Girdaba girmiş gibi kaptırıyor insan kendini
Kasırgaya yakalanmış bir kuş gibi
Savruldukça savrulur, yüreği vurdukça vuruyor
Sarsıyor insanı, kalmamış acıması
Okyanusta fırtınaya yakalanmış sanki bir gemi
Kaptan bir çare dümen çıkmış elinden başıboş gidiyor
Sanki serseri bir mayın gibi derler hani
Dünyanın ayı çektiği gibi çekiyor, halt etmiş mıknatıs
Benliğimi geçirmiş eline, kurtul kurtulabilirsen
Can derdine düştüm adeta
Ben bir can dedim, o can beni benden aldı
Kaynayan dünya kazanı da kaynattı
Kavurdukça da kavurdu bu canı candan etti
Bir hiç yokla da beni yok etti
Şimdi ömür boyu esiririm, sevginle nar oldum
Bir daha can diyecek, can mı kaldı bu bedende?
Gel de can ver, verebilirsen?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559430/ucurumlarin-kiyisindayim.html>

BABALARIN YÜKÜ

Papatyam!
Beni benden alan, o bakışların yok mu?
Şimdi sen, bensiz ne yapıyorsun?
Ya ben, sensiz ne yapıyorum?
Anlatılmaz acılar yaşarken
Gözlerine, tenine, nefesine hasretim
Biliyor musun?
İnsan kendi kaderine çocuklarını ortak eder
Kendi hayatındaki eksiklikleri
Yaşayamadıklarını, olamadıklarını onlardan
Çocuklarından ister
Babam da bana bunu yapmıştı
Bunu yaparken benim ne istediğime
Ne düşündüğüme bakmadı
Kendi setlerini bana da kendi elleriyle çekti
Bazen de babalar, çocuklarının hayatlarını zindan eder
Omuzlarına kaldıramayacağı sorumluluklar yükler
Yapacaklarına engel olur
İşte bu yüzden insan, istemediği günü ve geceyi yaşar
Herkesin karanlığı ve aydınlığı ayrıdır
Herkesin gecesi kendisine karanlık
Benim gecelerim ise katran karası
Benim gecelerim de şafaklar sökmez
Sökse de gündüzlerimi aydınlatmaz
Çünkü sen yoksun
Benim ışığım, nurum sensin
Eğer sen yoksan, bil ki ben hep karanlıklardayım, yokum
Her şeyi zamana bıraktım ama biliyorum ki yaşam kısa
Bir an geleceksin diye umutlanıp sevinsem de
Sen gelir misin, ya da ben görür müyüm?
İşte bunu bilmiyorum
Şimdi bu gurbet ellerinde kalmışım
Gittiğim, yürüdüğüm yollar sana çıkmaz olmuş
Çünkü burada yollar, aşka, sevgiye ve sana çıkmıyor
Burada yollar ölüme çıkıyor
İnsan burada yürümeye korkuyor
Dağ yamaçları hep sis, pus ve kahpe pusulara gebe
Vatan hainleri vurmak için bekliyor insanı
Burada geceler ölüm koksa
Türlü türlü ihanetlere gebe olsa da
Ben gecenin karanlığını seviyorum
Niye mi?
Yüzümdeki hüznü, gözlerimden akan yaşları
Arkadaşlarım görmüyor
Onlarla polyannacılık oynuyor
Güçlü bir adam profili çiziyorum, olmayan...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559432/babalarin-yuku.html>

BİR KERE SEVDAYA TUTULMAYA GÖR

Papatyam!
Gamlı bir akşamüstü
Yine hasret ekiyorum geceye
Üflüyorum zamana
Binlerce mum dikili yalnızlığıma
Kalbimde kimsesiz bir ağrı
Sensizliğime susuyorum
Oysa konuşunca, hüznü ve yaralı bir şiir oluyorum
Aslında şiir yazmak
İnsanın kalbine eğilip, bakması gibi bir şey
Anlamak için de bakmak lazım
Bana ve geçmişte yazdıklarına
Şiirlerimin yarası kalbimde
Yarısı da sen de saklı
Nereye dönsem tutulduğum sevdan çıkar karşıma
Bir kere aşka tutulmaya gör
Ne bastığın yer yere
Ne de baktığın sema semaya benzer
Yakar geçer içini sevda güneşi
Ne dereler, ne de ırmaklar söndürmez yürek yangınını
Bir kere sevdaya tutulmaya gör
Baktığın her güzellikte
Gözlerinde canlanan tüm hayallerde
Sevda olur, can olur bedende...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559433/bir-kere-sevdaya-tutulmaya-gor.html>

ÇOCUKLUĞUMA DÖNEYİM

Papatyam!
Yapraklarıma sonbahar düşmüş
Gönlümden yaralıyım, dallarım kırık
Sevinebildiğim tek şey, hayal yaşıyor olmak
Bir yanımlı kokunu özlüyor
Bir yanımlı rüzgârlarda savruluyor
Kaygı dolu sözler düşüyor dudaklarımdan
Biraz kırgın, biraz da umutsuz
Yorgun düştüm bugünlerde
Göğüs kafesimden taşacak gibi kalbim
Bedenimdeki ağırlık gözlerimden düşüyor
Gurbet mi zor, alışmak mı zor bilemedim
İçim yanarken üşürüm
Hırçın dalgalar gibi burkuluyor içim
Gelgitler oluyor, beni senden alıp götüren
Ve sensizlik girdaplarında boğuluyorum
Bir müzik parçasına takılıp salınıyorum
Gizemli dünyam, meftunum diyor içimde
Sanki hüznler beni boğmak için üst üste yığılmış
Bütün şiddetiyle hırpalıyorlar beni yarım kalmışlıklar
Katkısız unutulmuşluklar geliyor aklıma
Gerçekler teğet geçiyor yanımdan
En iyisi hiç büyümeyeyim
Çocukluğuma döneyim ben...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559434/cocukluguma-doneyim.html>

BİR GÜN GELECEKSİN!

Papatyam!
Serin bir bahar akşamında
Biliyorum çıkıp geleceksin
Saçların ağarmış, sesin kırık dökük
Gözlerinde buruk ama sevdalı o bakış
Başka baharda kalmış heveslerin
Olsun varsın kim kusursuz ki bu hayatta?
Bilirsin, yorgun ve suskundur yüzündeki çizgilerin
Gitmemek üzere elinde bir valizle
Biliyorum bir gün çıkıp geleceksin
Henüz açmamış olacak hanımeli
Ne begonya, ne de portakal çiçekleri
Kokun dağılacak önce bahçeye
İçimde kadınlar neşeyle susacak, tıpkı o şarkıdaki gibi
Biliyorum bir gün çıkıp geleceksin
Bekleme ayrılık şarkılarını
Gidersem bir gün yüreğinden
Ardıma bakamam, sadece ağıtlarıma katarım
Ve gidişine yanarım senin
Kahrıma giden hançer yarasına silersem geçmiş
Bir daha hatırlamam kırarsam elimdeki kalemi
Bir daha yazamam Papatyam!
Bil ki bir daha yazamam bekleme beni boşuna!
O mahzun bakışları geriye götürsen
Götürsen yılların ötesine
Gövdesine çizdiğimiz kalbi taşıyan ağacın
Gölgesinde bekleme beni artık!
Şarkıları kıskandıran kuşların sesini
Ve bekleme boşuna yüreğimin feryadını!
Dilimden düşürmediğim hecelerimdeki adını
O bakışlardan şefkat dilemem vedaları ağlatan
Havada efsunlu bir telaş olacak
Biraz ben kokacak tenin
İşte o zaman gözlerine, dudaklarına ben sar!
Biliyorum ki bir gün geleceksin
Evet, bir gün mutlaka geleceksin
Arkasında duracaksın çitlerin
Ve ben asla ölmeyeceğim
Sana, hoş geldin Papatyam, demek için
O tatlı sözlerin, hepsi aynı artık istemem
Bir sabah görürsen yok olduğumu
Sol elimde yırtık eski bavulumu
Ve kolumun kanadımın kırıldığını
Sakın veda etme, adım son kez dilinde heceleyerek
Sonra da bul bulabilirsen beni
Benim artık buralardan gitmem gerek...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559436/bir-gun-geleceksin.html>

BÖYLE KADERE LANET EDİYORUM!

Lanet olsun, boğazımda düğüm düğüm paramparça
Bir yürek ağlarken, çaresizlik sarmış benliğimi
Bir girdap içinde hapsolmuş, çaresizim
Çıkmak istesem de çıkamıyorum
Sol yanımdan kanlar akarken
Gözlerimden yaşlar akar
Umudumu yitirmiş gibiyim senden
Nereye baksam hayalin
Nereye baksam mutsuzluk
Kalabalıklar içinde sessiz bir yalnızlık
İçinde kaybetmenin verdiği bir korku ile çığlıklar yankılanır
Kâbus gören gözler, feryat figan içinde açılır
Bağrımda patlayan volkanlar
Cehennemin ateşi gibi tüm bedenime yayılır
Ne yapsam olmadı
Ekmeğimi yaşla yoğurdum ve hep arkadan vuruldum
Kötülüğün temeline mutsuzlukla çanak tutanlara
Ve ben böyle kadere lanet ediyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559437/boyle-kadere-lanet-ediyorum.html>

ÜŞÜYORUM SENSİZLİKTEN

Papatyam!
Gecenin bir yarısı yine uykular firarda
Mümkün mü uyumak?
Dışarıda zifiri karanlık aklımda sen
Sol yanımda keskin bir acı
Nefesim kesiliyor derken
Hıçkırıklarım sesimi duyuruyor
Savruluyorum gecenin bir yarısı
Sonbaharda sararan yapraklar gibi
Ve içimdeki kara kışta üşüyorum sensizlikten
Çoğu zaman keskin bir bıçak saplanır sol yanıma
Uyanırım kan ter içinde
Alnımdan ter damlaları akar
Acıya bulanır gözlerim, döner rüyalarım kabusa
Uyandığında ne gökyüzü yerinde ne de aydınlık
Doğar pencereme kapkara bir karanlık
Tatlı rüyalarım hıçkırıkla son bulur
Genç delikanlı olurum kimi zaman seven
Sandığıma nakış nakış bir sevgi dizen
Aşkın yarasını umutla sarar karşı durup tüm engellere
Gül beyazlı damatlık giyinirim bedenime
Babayım artık endişe katarları dizilir sıra sıra
Bir yanım sevinç deryası
Diğer yanım boşluk ve hiçlik, hıçkırık
Kaybolur tüm çocuklarım ve geçmiş
Yüreğim zindan karası artık
Gözlerim bulut yumağı
Göz yaşlarım ise köz yangını
Evrenin rengi griye döndü
O yüreği yangın anam, gülüşü kasvet babam
Oy ölümüne öldüğüm masum bebek
Söyle ben nasıl uyurum
Bu zalim puşt ve acımasız dünyada
İçimdeki kara kışta sensizlikten üşürken?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559438/usuyorum-sensizlikten.html>

İYİ DEĞİLİM!

Papatya kokulu sevdiğim!
Kokunu ararım bu dağlarda ama kokun gelmez
Çünkü bu dağlar, kan, barut ve ihanet kokuyor
Bilirim ki yıllarca sevdan yüreğimde
Kendime bile sır oldu
Sevginin sıcaklığı içimi yaktı, kül etti
Ah bir gelsen Papatya kokulu sevdiğim!
Sarıp sarmalasam, öpüp, koklasam
Son bir kez daha görsem dünya gözüyle seni
İnan, bir ömre değer, içimdeki acın biterdi
Biliyor musun, ben sana hayatımı verdim
Al, bu bedende kalan can da senin olsun!
Biliyorum, bu hayatta benim, her şeyim yarım oldu
Çocukluğum, gençliğim ve hayallerim
Şimdi de sen
İçim buruk, hayata kırgınım, hem de çok
Burada iyiyim demek
Bugün de ölmedim demek içimden gelmiyor
Çünkü iyi değilim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559440/iyi-degilim.html>

BENİ KÖYÜME GÖTÜRÜN!

Papatyam!

Buralardan her gün gencecik fidanlar
Bayrağa sarılarak, memleketlerine, sevdiklerine
Arkadaşlarının gözyaşları eşliğinde
Asker selamı verilerek gönderiliyor
Ya gittikleri yerde yaşanacaklar?
İşte bunlar daha da acı
Feryat, figanlar, saçını başını yolan analar, babalar
Kardeşler, nişanlılar ya da eşler
Olur da bir gün, buradan gidenlere yakılan ağıtlar gibi
Sen de benim için ağlar mısın?
Ağıtlar yakar mısın, arkamdan?
Ama bil ki ben istemem
Senin, o kahverengi gözlerinden yaş gelmesin
O gözlerin, yüzün hep gülsün
Ben sana kıyamam, seni kırıp üzemem
Çünkü sen papatyasın
Bilirim ki narinsin, boynunu büker solar gidersin
Sen ne sol, ne de git Papatyam!
Belki bir gün yaraların kabuk bağlar ve beni unutursun
İşte o zaman bu dünyada ne ismim ne de cismim kalır
Bir insan nasıl doğduysa, vakti gelince de ölür
Er ya da geç, ecel derler buna
Şu dünya, bir bana zalim oldu
Herkesi içine sığdırdı da bir beni sığdıramadı
İstediklerimi, en önemlisi de seni vermedi
Herkes yaptığı hataların bedelini öder
Ben de yaptığım hatanın bedelini ödüyorum, ödetmiyorum
Herkesin içinde bir cehennem ve bir hapishanesi vardır
İnsan, kendisini oraya hapseder
Ya da cehennem ateşine atar kendini cezalandırır
Vicdan muhasebesidir bu
Bana sadece, seni sevdim, de!
De ki ben ömrümün sonuna
Son nefesime kadar seni bekleyeyim
Eğer bir gün sensiz ölürsem
Beni doğduğum topraklarıma götürün, orada yatayım
Bu dağlar soğuk, kan kokuyor burada yatmayayım
Papatyam, sana değil bana soğuk buralar
Her şey üstüme geliyor, beni boğuyor
Son kez köyümü, doğup yaşadığım, dağlarında koştuğum
Soğuk sularından içtiğim köyüme gideyim
Ve havasını soluyayım
Ben hiçbir zaman evlenemeyeceğim
Çünkü sen yoksun Papatyam!
İnsanın içinde hiçbir kimseye anlatamadığı şeyler vardır
Hatta kendine bile
Bunlar insana yük olur ve bir ömür boyu taşınır
Sen bunları takma kafana, bir şey olacaksa olur
Çünkü sen ne yaparsan yap gerisi boştur
Şimdi sen yanımda olsan, ben daha güçlü olurum
Her zorluğa göğüs gererdim
Hatta dünyaya meydan okurdum
Merhamet;
Bazen insana yapmaması gereken şeyleri yaptırır
Sen de buna, iyilikten maraz doğar, dersin
Bugün, benim gibi gökyüzü de hüzünlenmiş
Bulutlar kararır ağlamakta
Akıttığı gözyaşları

Geçit vermeyen bu zalim dağları ıslatmakta
Islatırken özlem, hasret yağdırmakta taşına, toprağına
Sensizlikten biçare yanan bedenime
Sonra bir güneş açar gözlerimi kamaştıran
Işıklarında seni görürüm
Isıtırsın içimi bakışınla, sıcaklığıyla
O sıcaklık hiç bitmesin, ya da köyüme götürün
Köyümün kara toprağı sarsın beni...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559441/beni-koyume-goturun.html>

PARAMPARÇA

Papatyam!
Ellerimizle yok ettik geçmişi
Geldi buldu ayrılık illeti
Sen orada ben burada
Kaybettik birbirimizi
şimdi anılar paramparça
Sağanak başladı avularımaya
Gözlerim ise paramparça
Öfkem nefretim kendime
İsyanım ise anlımaya yazılana
Ne de olsa çaresizlik düşmüş bahtımaye
Duygularım paramparça
Unutmak istiyorum seni
Desem de nafile bırakmıyor anılar peşimi
Yaşıyoruz zorla geçmişi
Ruhumun aklımaye eziyeti
Kaybettim neyim varsa sen dâhil
Bile bile sevmeyeceğim artık
Unutmak için topladım tüm resimlerini
Bir bir yırttım ellerimle
Onlar gibi ben de oldum paramparça...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559442/paramparca.html>

BİLMEK İSTERİM

Papatyam!

Karanlık gecemde bülbül ötmez
Çaresiz dertlerim başımdan gitmez
Nefesim yorulur halsizce gider
Derdimin devası yazılmaz benim
Kanayan gönlümün ateşi sönmez
Derdimin çaresi nedir bilinmez
Hayatın çilesi bitmez
Yürekteki yaram sarılmaz benim
Yüreğim sevginle dolsun isterim
Vücudum huzura doysun isterim
Dertlerim göklere uçsun isterim
Alnımdaki yazı verem mi kanser mi
Yoksa aşk mı bilmek isterim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559443/bilmek-isterim.html>

AÇ KOLLARINI BEN GELİRİM!

Papatyam!
Sen aç kollarını ben gelirim
Yedi kat yerin dibinde
Cehennemin en yangın ateşinde
Kavrulmuş mülteci çocuklar gibi
Kapı eşiğinde ağlaya ağlaya
Gözyaşımı içe içe gelirim
Yeter ki sen aç kollarını ben gelirim
Kutup ayazında oltaya takılan balık
Başında titreyen Eskimo
Amerika da katledilen Kızılderili
Almanya da fırına verilen Yahudiler gibi
Urfa da ateşe atılan İbrahim
Mekke de taşlanan Muhammed'e
Muson yağmurunda kalan umut
Olsam da gelirim Hindistan'dan
Türk Dağının kırlarında aslan pençesiyim
Şahin gagasında parçalanmış tavşan
Ak suyun şelalesinde uçurumdan düşen su damlası
Olsam da gelirim
Kar altında kalsam da buz tutsa iliğim
Cehennemi mesken tutsam
Cayır cayır yanıp kül olsam
Dicle'nin sularında hırçın hırçın aksam
Kızıl Denizde tuzlu gözyaşı ve Ak Denizde tutsak
Atlas Okyanusunda dolaşsam da yine gelirim
Özgürlüğe ihanet eden
Esarete teslim olup kollarında
Son nefesimi, ecelim sen olsan da sunmaya gelirim
Yeter ki sen aç kollarını, ben sana gelirim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559444/ac-kollarini-ben-gelirim.html>

SEN YOKSUN PAPATYAM!

Papatyayı dalında adam gibi seveceksin
Koklayacaksın, kırmadan, koparmadan
Üzerine titreyeceksin, sadece seveceksin
Oysa ben hastaydım, ilacım ise sen
Ve sen yoksun Papatyam!
Hiç bir zaman da kapanmayacak içimdeki yaram
Tek umudum ise yine eskisi gibi olmak
Aklım gelip gidiyor bu aralar
Ama sendeyken iyiyim, ruhum rahatlıyor
Desem de koca bir yalan
Çünkü ayrılığın diken gibi batmakta yüreğime
Sağa dönsem batar, sola dönsem batar
Kanatır içime akar, akar da akar
Çünkü sen yosun Papatyam!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559445/sen-yoksun-papatyam.html>

BAHARI BEKLİYORUM

Papatyam!
Benim arkamda duranım olmadı
İlk rüzgârda yıkılıp savruldu
Şimdi bana nasılın diye sorma!
Bugün yine garip bir hüzün var içimde
Seninle olan her şeyi özledim
Alev alev yüreğim yanıyor
Galiba biraz da hırçınım
Ben seni çok özledim Papatyam!
Sensiz kaç ay, kaç gün geçti?
Artık sayamaz oldum
Bil ki sensiz bir gün, bir saat bile geçmiyor
Hangi yöne dönsem karşımda sen varsın
Gece, gündüz bile geçit vermeyen
Şu zalim dağlarda bir ses duysam
Sen sanıyorum, kulak kabartıyorum ama yok
Sen değilsin gelen sesin sahibi
Ya soğuk bir rüzgâr
Ya da beni senden alacak bir kör kurşunun sesi
Çaresizce baharı, papatyaların açmasını bekliyorum
Sen diye koklamak için
Evet, baharda açacak papatyalara
Sen diye sarılıp koklayacağım
Onlara, seni ne kadar çok sevdiğimi
Ve sana dair hayallerimi anlatacağım
Biliyor musun, en son gördüğüm papatyayı koparıp
Günlüğümün içine koydum
O da benim gibi kurudu
Hasretinin dayanılmaz olduğu anlar da
Ona sen diye bakıp, kokluyorum
Sesim güzel değil biliyorum
Ama bazen yanık ve hasret kokan bir türküyle
Sana olan özlemimi dağlara söylüyorum
Sanki sesimi duyacaksın diye
Yoksa sesimi duyar mısın Papatyam?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559447/bahari-bekliyorum.html>

AĞLAMA GİT YANINA!

Papatyam!
Hiçbir şairin dilinde eskimemiş
Tüm aşkları anlatacak bir söz
Bir cümleyle sevmek istiyorum seni
Bütün sevdalara atılıp iç çekecek bir yürekle
Fakirin son ekmeği gibi
Çaresizlik içinde deli dolu
Yağmura şükrederek
Bu dünyaya bunu için gelmiş gibi
Seni sevgili yaratılmış her şey huzurunda
İlk ve son defa sonsuz bir hareketlilik içinde
Birleşik bir eylem gibi
Sonsuza dek sevmek isterim seni
Şimdi ise senin aşkını, sevgini aldım gidiyorum
Sustum ve gidiyorum küf kokan odamı
Ayrılık hasretini buram buram sana bırakıp gidiyorum
Yaşanmışlıkları unutup tenime kefen sarıp
İzbe yollarda kaybolup bir meçhule gidiyorum
Gecenin karanlığında adım adım kaybolurken
Beni bulmak istersen, ayak izlerimi takip et
Ya da teninde kalan kokumu
Hayat bir aşk oyunu kimileri mesut mutlu
Kimileri de hüzün dolu gönül heybemde
Öldüğüm gün tabutum yürüyünce
Bu dünyada derdi vardı diye
Arkamdan ağlayıp da vah vah, deme hiç
Vah vah, dediğinde şeytanın tuzağındasın
Cenazemde sakın bana ağlama!
Aslında Rabbimle buluşmam o zamandır
Cenazem mezara indirildiğinde
Kesinlikle, elveda deme bana!
Zannetme mezar bana hapistir
O an canın hapisten kurtuluşudur
Güneş akşam vakti batır, ay ise gece doğar
Bu dünyada ölüm batma gibi görünse de
Yeniden doğandır, bir parlamadır aslında
Bence ağlama git yanına!
Git, yazıktır sana da bana da...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559448/aglama-git-yanina.html>

BAHARLARDA GÖRDÜM GÜLÜŞÜNÜ

Papatyam!
Ben çok geceler ağladım sessiz sessiz
Çok şiirler yazdım yine sensiz
Hiç okumadım ezberim yok
Şimdi hepsi kaldı yetim ve öksüz
Sen hiç görmedin yazdıklarımı
Ben bile unuttum sayılarını
Bir gün rastlarsam hatırlarım
Çünkü satır aralarında sen varsın
Ben mevsimleri hiç saymadım
Senin olmadığın her mevsim soğuk, kara kıştır bana
Hep o gülüşüne takıldım
İçinde baharda açan papatyaların olduğu
Belki de o gülüşüne âşık oldum
Hiç tutmadım ellerini, omuzuna yaslanamadım
Gözyaşlarını silemedim
El ele tutuşup koşamadık mutluluğa
Biliyorum, hiç olmayacak bunlar
Ama kızma bana olur mu?
Ben seni, sen yokken sevdim
Baharlarda gördüm gülüşünü
Satır aralarındaki acılarını
En çokta çocuk yüreğini
Belki sen bilmezsın, sevdim işte
Kendimce sevdim hesapsız kitapsız
Bir çocuğun annesini sevdiği gibi sevdim
Belki seni papatyalarda gördüm
Belki de seni sensiz sevdim işte...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559449/baharlarda-gordum-gulusunu.html>

O SENSİN

Papatyam!
İçimde suskun aşk heceleri
Yine kış kıyamet sarmış bedenimi
Gözlerimin etrafı bir yaş sanki
Buz sarmalarına dolanmış
Gönlümün kara sevda dağlarına
Zifiri bir yalnızlık sarmış dolaşır ayaklarıma
Duygularım boşluğuna dolaşmış sanki
Kör kütük kayıplardayım
Oysa hiç bu kadar bende kalmadım
Her yeni bir dolunay akşamı
Bembeyaz nefesimin dumanına geceler sokulur da
İçliğim bir tek gönlünün al yanı
Koptum kopacak kadar kendimden
Saklasam da kendimi bilinmeyen bir yere
Sırılsıklam içimdesin kurumaz ruhum
Her vakit bir damla olup dökülürken tenimde
Uçurum olursun ben ise bir kötürüm
Öldü ölecek kadar cansızım
Ay gökyüzünün karanlık sesi
Konuştuğu uğultunun neresindeyim?
Duy bir kere gözlerinden sesimi
Sözlerimde yangın geceler
İçimde suskun aşk heceleri
Gökyüzünün mavisi iken
Neden şimdi zifiri karanlıklardayım?
Kimdi bu hayatın faili, meçhul katili?
Beni el diline düşüren
Sevda tomurcuklarımı soldurup ezip giden, bil ki sensin!
Ve dilim yüreğime susuyor
Gözlerimden yaşlar süzülüyor
Figanım sustu, yorgun bedenim, sebebi ise yine sen!
Gözlerim yollarda kalakaldım
Bedenimi tarifsiz acılar sardı
Bir yaprak misali
Oradan oraya savruluyorum
Yüzler hep gülerken ben neden isyanlardayım?
Yine gözyaşlarımla kalmışken baş başa
Bilirim ki geceler bitap olmuş haramdır bana
Her sabaha yalnız uyanırken bedenim
Takvim yaprakları gibi bir bir biter
Ve zaman da su gibi akıp giderken
Ben sensiz, sevgisiz ölüyorum şu an...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559450/o-sensin.html>

ANNE

Burada geçen günlerin birbirinden farkı yok
Geçen her gün benden de bir Şeyler alıp götürüyor
Hafta sonu gelmiş kimsenin umurunda değil
Çünkü gidecek bir yer yok
El kadar düzlükte dolanıp
Kader mahkmları gibi volta atıyoruz
Zaman acımasız olsa da
Kendi kendime, geçer diyorum
Ama biliyorum ki geçen zaman değil bizmiŐiz
Evet, bizmiŐiz geçen
Bazen kendinden bazen de her Şeyden çekip gidersin
Çünkü kalmanın hiçbir anlamı kalmamıŐtır
Ama dünyadan gitmek
Bu geçen bedenlerin en son istediği Şey olsa da
Belki bugün, belki de yarın ölebilirim düşüncesi
Herkesin hatta benim de aklımda
Burada düşünmeye çok vaktim var
Ama her geçen zaman canımdan can alıyor, içimi yakıyor
Bir de korku
Evet, ölümden burada çok korktum, hem de çok
Çünkü çok ölüm gördüm
Gencecik fidanlar düştü, toprak oldu ĩnsan doğar ve ölür
Belki de bilinaltımıza girmiş lm
İki metrelik toprağa girmek
Musalla taşına konmak
Ya mayına basıp parçalanmak
Ya da bir mermi yiyip boylu boyuna uzanmak
Bir de senden ebedi kopup gitmek
Bunun düşünmek bile çok zor
Bazen kendime soruyorum
Beni bu hayatta, gerçek anlamda kim sevmiŐti, diye
Cevap çok basit, sadece annem sevmiŐti
Çünkü annem dıŐındakiler Şimdi bana yalan geliyor
Hani derler ya, ana gibi yar olmaz, diye
Bunu kim söylemiŐse doğru söylemiş
Yollarımıza kahpe pusular kurulmuş
Buralarda canlar alınıp verilmekte
Can pazarındayım anne!
Kr kurşun adres sormaz derler ya
Çocuklara, kundaktaki ağzı süt kokan bebeklere
Burada da kurŐunlar sıkılmakta anne!
Buralarda rüzgârlar sert eser
Rüzgârlar bedenimi savurur bir lemden bir âleme
Kar, pus, tipi, gece ayazında Ődm, dondum anne!
A kollarını ben geldim, sar beni anne!
A ki kollarında ısınayım anne!
Artık uyku uyuyamıyorum
Yüzüm gülümsemeyi unuttu
Yusuf gibi bir kr kuyunun dibindeyim
Ve Azrail başımda beklemekte
Araf'tayım, el ver de çıkayım anne!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559598/anne.html>

YEMİNİMİ BOZDUM DA SEVDİM SENİ

Papatyam!
Ben seni örselenmiş bir yürekle sevdim
Kendime dönmüş ve yalnızlığımı yüceltirken
Acıyı katacakken bedenime
Ve de tövbeliyken aşka
İncinmiş duygularımı atıp bir kenara
Vebali boynuma dedim
Yeminimi bozdum da sevdim seni
Ben seni, korkuların canı cehenneme deyip
Yine kırılmayı göze aldım da sevdim
Oluru yokken, imkânsızken
Bildik inadıyla sonsuz aşka inandım da sevdim seni
Ah sevgili bilmiyordum
Şu yalan dünyaya, yalan aşklara inat
İnan ben seni çok sevdim Papatyam, hem de çok...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559599/yeminimi-bozdum-da-sevdim-seni.html>

NEFES ALAMIYORUM!

Papatyam!
İçimde sana karşı biriktirdiğim özlemler
Hep bir pişmanlık, yarım kalmışlık
Yalnız bir kopukluk var
Geldiğim dünya ile burası apayrı, aynı değil
Burada hayatlar, yaşamlar ziyan ediliyor
Bu dağlarda yaşam çok zor
Mevsim yaz mevsimi olsa da
Sanki her gece zemherideyim, içim üşüyor
Ben hiçbir zaman bu kadar üşümedim
Anlam veremediğim bir boşluktayım
Belki de burada her şey anlamsız, ondandır
Burada hepimiz yorgunuz
Bedenden ziyade, zihnen
Bir hiçlik, yokluk, bilinmezlik içindeyiz
Çektiklerimizi bir biz biliyoruz
Bir de yol gözleyenlerimiz
Bu şekilde de bir gün dünyadan çekip gideceğiz
Sadece, şehit diyecekler arkamızdan
Yaşadıklarımızı, çektiklerimizi bilmeden
Ben giderken seni de götüreceğim yanımda
Sana dair bende ne varsa
Ama sen bunları bilmeyeceksin
İçimdeki büyük aşkı, sana dair hayallerimi
Seni çok özleyorum
Her kelimemde, her cümlemde sen varsın
Belki de sana kavuşmak benim için hayal oldu
Çünkü karşımda duran zalim dağları aşamadım
Her zirveye varıp, tamam dediğimde
Hep aşağıya yuvarlandım
Un ufak oldum, canım yandı
Biliyor musun?
Seni en çok geceleri özleyiyor ve düşünüyorum
Geceler artık yârim, sen oldun
Gecenin karanlığına sen diye de sarılıp uyuyorum
Ama gece soğuk, üşüyorum
Geceler sen gibi sessiz
Geceler yalnız ve karanlık
Bazen göğsüm sıkışıyor nefes almakta zorlanıyorum
Dağ havası insana iyi gelir derler
Ama ben buralarda sensiz nefes alamıyorum
Anladım ki sen, benim hayat kaynağım, nefesimmişsin...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559601/nefes-alamiyorum.html>

İŞTE O BENİM!

Papatyam!
Sırtımda kambur, yüzümde çizgiler, titreyen ellerimle
Beni ben beğenmezken aynalar neylesin?
Pusuya düşmüş ömrüm, yüreğime çığ düşmüş
Buz kesmiş kalbim, suç senin değil benim
Kalbim susmuş, kurumuş göz pınarlarım
Sazımın bam teli, yazamaz olmuş kalemim
Şimdi suç kalemin mi?
Yoksa kömürle yazılmış kara kaderim mi?
Dil lal olmuş, susmuş
Son kez merhaba der mi bilmem
Belki de çıkmaz bu can sabaha
Ya dört duvar zindana
Ya da koyun beni kara toprağa
Ölüm baki ise ben hazırım
Bir kez gülmeyince yüzüm
Ben sana değil kaderime küstüm
İşte bu da kısaca benim ömrüm
Issız gecelerde yıldızları saydım
Güneşte yandım kavruldu
Bir dilim ekmekle avundum
Yokluk ömrüme böyle işlemiş
Sana, ona, buna, hepimize
Varsa hakkım helal olsun!
Bir garip çıktı ölüm yoluna
Dönerse sağ, sarmalayıp bir sigara yakıp verin
Sonra da susup dinleyin, işte o benim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559602/iste-o-benim.html>

FAİLİ MEÇHUL OLMUŞUM!

Bulunmuş sabaha karşı cesedim
Üstüm başım hasret ıslaklığı
Tırnak diplerimde kırgın şiirler
Dudaklarımda yarım kalmış bir tebessüm
Kim bulmuş, nerede, neden bulmuş bilinmez
Belki de bulan vurmuştur beni
Acile kaldırılmışım önce, nabzım ise işgal altında
Yağmalanmış hücrelerim tansiyonum binlerde
Ya da başka yürekten alıyormuş, ölçülememiş atışım
Kül tozuna sarmışlar sedyede
Önce yoğun bakım sonra morga taşımışlar
Otopsi raporum istenmiş
Önce bir bakış kıvılcıma neden olmuş
Sonra yangın başlamış yürekten
Atımı hızlandıracak nabzım
Kalbe zarar veren sevdanın maktulü olmuş ihtimal
Ya da sevilendir, maktulün katili...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559604/faili-mechul-olmusum.html>

AFFETME BENİ!

Papatyam!
Bir insan yirmi yaşında ölür mü?
Bu genç beden, toprağa gömülür mü?
Toprak kıyıp bu genç bedeni içine alır mı?
Ama buralarda yirmili yaşlarda insanlar ölüyor
Dün komşu birlikten genç bir fidan daha gitti
Kimsenin umurunda değil
Kuru bir, Allah rahmet eylesin!
Hepsi bu kadar
Burada herkes kendi canının derdinde, bense senin
Nasıl anlatsam sana, bendeki seni
Uzaklardan yazıyorum, bu satırları
Rüyalarımda, hayallerimdeki
Daima kalbimde yaşayan seni, aşkıımı
Niye diye sorma bana!
Eğer bir gün olursam umurunda
Çok uzaklarda arama beni
Aynaya, aynadaki gözlerine bak!
İşte, tüm suç onlarda
Umurunda değilim, biliyorum
Olsun, seni tanımak bile güzeldi
En günahsız şekilde seven bir kalbi
Bir insanı yüzüstü bırakmanın af edilmeyeceğini biliyorum
Bırakırsam, sen de affetme beni!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559606/affetme-beni.html>

YALAN SÖYLÜYORSUN!

Papatyam!
Özlemiyorum diyormuşsun beni
Yalan söylüyorsun!
Mutlu olmak varken benimle
Neden karanlıkta boğulan kuytu köşelerde
Hıçkırıklara boğulup ağlıyorsun?
Neden sevgimizden kaçılıyorsun?
Sözler varsın şaha kalksın
Bırak kalbini aşkım sansın
Yarına bırakma ne yaşanacaksa bugün yaşansın
Ne de olsa bugün var, yarın yokuz
İkimiz bir damla gibiyiz
Gel sevgimizle coşup sel olalım!
Ne set, ne bent dursun sevgimizin önünde
Bu can, bu kalpler, ben sensiz sen bensiz olamaz
Kır gel ayaklarındaki prangayı
Tut ellerimden bak gözlerime!
Eşsiz ufuklarda kaybolalım
Aşkımızı ölene kadar yaşayalım
Şunu bil, seni benden kimse alamaz
Çünkü ben seni, senden bile çok sevdim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559607/yalan-soyluyorsun.html>

GEL ARTIK PAPATYAM, ÇOK ÖZLEDİM SENİ!

Gözlerine mahzun mahzun bakarak
Bazen de gözlerimde yaş dolarak
Mutlu değildi o, umut saçarak
Sevdiğim kadınla bir gün dertleştim
Dedi gülmedim, güldürür müsün beni?
Yüreğini bana sevdirebilir misin?
Çok acı çektim yar, bilir misin?
Yüzüne bakınca gözü dolardı
Uzaktan uzağa beni severdi
Yüreğine baktım kendimi gördüm
Seven sevdiğine koşmalı dedim
Sadece ölüm ayırsın bizi
Bir tanem ben seni zaten çok sevdim
Gel artık Papatyam, çok özledim seni...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559609/gel-artik-papatyam-cok-ozledim-seni.html>

UNUTMAK MÜMKÜN MÜ?

Bir ezandı kulağımın ilk ninnisi
Ve adı koyuldu hayatımın
Daha ilk rüyamdı ne garip
Çok uzaklarda idi toprak kokusu
Kırkım çıkmamıştı demek ki daha
Unutmak mümkün mü?
Düşe kalka büyüyen çocukluğumun
Dizlerimi salıyordum son defa
Çamur adımlara veda etmiştim
Aklım takılınca saçlarına
Ve başlamıştım her kayan yıldızla dilek tutmaya
Sen ilk limanımsın demirlediğim hayatın girdabına
Ve son dileğim iki dudak arasına
Gidip gelen bir bilinçle çözmeye çalışıyorum
Sevdanın kör düğümünü
Söyle hangi sabrın selametindesin?
Ey ömür verdiğim Papatyam!
Şimdi soruyorum bu soruyu
Madem ölmeye hazır değildin
Niye aşkı oldun bu yüreğin?
Bak son durağa çeyrek yok
Belki de erken olacak galiba bu veda
Hangi aşk mutlu bitmiş ki?
Bir bilinmeze katıp kendini
Şimdi bir cevap ara, ara bulursun belki
Nasıl bir cehennem ateşidir ki içimde yanan
Yakıp kavurur, kül eder beni
Gel, bir su dök, sönsün bu aşkın ateşi
Bir ömür boyu vuslatı, seni bekledim
Ama sen bıraktın zamanın ahirine
Madem hazır değildin ermek için vuslata, ölüme
Bekle şimdi o sala sesini, bekle ömrümün son nefesini...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559612/unutmak-mumkun-mu.html>

PİŞMAN OLACAKSIN!

Yaz bunu bir kenara Papatyam!
Bir gün senin de canının yanacak
Bensiz uykuların kaçıp karanlıklarda kaldığında
Bensiz yaşamının ne demek olduğunu
Bensiz yaşayarak anlayacaksın
Emin ol çok pişman olacaksın Papatyam!
Her gördüğüne ben miyim diye bakacak
Benden bir şeyler arayacaksın
Çaresiz bir şekilde beni soracaksın
Son nefesinde bile adımları sayılayacaksın
Yaz bunu bir kenara Papatyam!
Bir gün gelecek arayacaksın beni
Lakin bıraktığın yerde bulamayacaksın
Ve emin ol çok pişman olacaksın
Yaz bunu bir kenara, yaz ki unutma Papatyam!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559615/pisman-olacaksin.html>

SENSİZ ÜŞÜYORUM!

Gece olmaya başlamıştı Papatyam!
Bir ışık gördüm, sonra da bir ses duydum
Evela ne olduğunu anlamaya çalıştım
Senden gelen bir ışık, ses gibi mutluluktan gülümseyerek
Hiç düşünmeden belki de ölüme yürüdüm
Tam olarak nereye gittiğimi bilmiyorum
Oturduğum bir yerde başımı arkaya atarak
Gökyüzüne uzun uzadıya baktım
Berrak bir gökyüzü vardı
Mavi bir çarşaf üzerinde yıldızlardan deseni olan
Yıldızlar bana adeta
Gel, der gibi göz kırpmıyor, içine çekiyordu
Gece yarısından sonra çıkan müthiş bir soğukta ise
Kendimi bayağı rahatsız hissettim
Kalktım ve uyurgezer gibi mevziime döndüm
Sabaha kadar mevzi içerisinde dolaştım
Ve hep seni düşündüm
Bu gece tam manası ile anladım ki
Sensizlik bana çok zor
Kriz gibi geldi yokluğun
Oturduğum zaman gece ayazı
Yüzümü ve ayaklarımı donduruyordu
Ama inadına saatlerce oturdum
Vücudumda garip bir uyuşukluk vardı, uyku getiren
Nöbette olmama rağmen uyumak
Ve sana dair yarım kalan rüyama devam etmek istiyorum
Burada donup kalmak, sessiz sedasız ölmek
Rüyasında bile sana aşkını itiraf edemeyen
Her şeyi senden bekleyen zavallı ben
Bir gün, o öpülesi narin ve pamuk ellerinden tutarsam
Bil ki, hiç bırakmayacağım rüyamda da olsa
Evet, rüyamda hava soğuktu
Ama benim içim ellerinin sıcaklığıyla ısınmıştı
Biliyor musun?
Sensiz her yer bana soğuk ve ayaz oldu, üşüyorum
Evet, sensiz buralarda üşüyorum Papatyam!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559617/sensiz-usuyorum.html>

ROMEO VE JULİET

Papatyam!
Defter ve kalemim elimden düşmüyor
Arkadaşlar bana, Romeo demeye başladı
Bazen, Romeo, Juliet'e bugün neler yazdın?
Diye takılıyorlar, bazen de gülerek
Bu dağlarda it ve kopuktan başka kimse gezmez
Juliet gezse görürdük, diyorlar
Haklılar, sen buralarda gezme Papatyam!
Çünkü bu dağlarda gezen her şeyi vuruyorlar
Onlar bana sürekli yazdığım için
Romeo dese de bazen içimden yazmak gelmiyor
Dağlar üstüme üstüme geliyor adeta beni boğuyor
İnsan rüya görür ama uyanınca çoğunu unutur
Hatta hatırlamaz
Ben ise gördüğüm rüyaları unutmuyorum
Çünkü hepsinde sen varsın
Bazen yaşadıklarımla karıştırıyorum
Gerçek mi, hayal mi, bilmiyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559619/romeo-ve-juliet.html>

KIRILGAN BİR ÇOCUĞUM BEN

Papatyam!
Kırılğan bir çocuğum ben
Yüregim cam kırığı
Bütün duygulardan önce öğrendim ayrılığı
Saldırğan diyorlar bana
Oysa kırılğanım ben
Gözyaşlarımda mücevher saklıyorum herkesten
Ürküyorlar gözümdeki ateşten
Ürküyorlar dilimdeki zehirden
Ürküyorlar o dur durak bilmeyen
Gözü kara cesaretimden
Diyorlar ki bir yanı sarp, bir yanı uçurum
Bir yanı çılgın dağ doruğu
Oysa böyle yapmasam ben
Nasıl korurum içimdeki çocuğu?
Bir yanım çılgın nar ağacı
Bir yanım buz sarmalı
Temmuz sıcağında içim kış ayazı
Gün zemheri, puslu güneş
Geceler uzun haydi vur damarına
Keskin bıçağı, vur yareme!
Kanasın oluk oluk, yansın ciğerim
Kırpiklerimde asılıdır sevdan
Bir darbe de ona vur!
Yitirdim benliğimi savruldu çıkamaz sokaklara
Eridim yudum yudum aşkla
Sızlasın tutan eller
Yansın öptüğün dudaklar
Yak ateş gibi yüregimi!
Dökülsün dokunduğün saçlar
Kes sen diyen dilimi, adını anmasın!
Çıkar gözümü görmesin seni!
Yansın bedenim yok olsun
Sensiz ağlarken şiirler
Unutma ezber bozanım unutma!
Kırılğan bir çocuğum ben...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559622/kirilgan-bir-cocugum-ben.html>

AYAZI VURUYOR YÜREĞİME

Papatyam!

Ansızın yüreğimde deli dalgalar coşmakta
Bazen mahzun, bazen de hırçın
Ve ben sana yazıyorum durmaksızın
Uçuyor göçmen kuşları hasret diyarına
Yüreğim garip, yüreğim öyle mahzun
Gözlerimde sağanak gibi bir yağmur
Ve ben sana yazıyorum alabildiğine özlem, hasret
Suskun diller, mahzun yürekler, tutuklu savdalar
Acımasız karanlık geceler belini kırıyor dizelerin
Ve ben hala sana yazıyorum
Güneşi görmeyen çocuklar
Islık çalan deli rüzgârlar
Bu yağmur bu fırtına da dibe vuruyor sevdalar
Gidenin ardından ağlayanlar
Geri dönüşü olmayan yollar
Gülüşlerimiz yarım sensizliğin mehtabında
Ayazı vuruyor yüreğime
Üşüyorum içim bin bir parça
Ve ben sana içimdeki seni yazıyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559624/ayazi-vuruyor-yuregime.html>

DERT DOLUYUM

Papatyam!
Adına yazılı sokaklarıma
Kimseyi davet edemiyorum
Dert dolu içim, dert dolu evim
Evet, duvarlarım dert dolu
Yerleri süpüremiyorum dertlerden
Çerçeveseler dert dolu
Oturacak koltuğum dert dolu
Çağırsam bir dostumu
Aynaya baksa dertlerimi görecek
Belki de konuşmayız, dertler bizi dinleyecek
Salonum, yatak odam, oturma odam
Koltukların altı, evimin çatısı
Hatta merdivenlerimiz
Ve hatta evimin önünden geçen yol bile dert dolu
Televizyonu açsak benim dertlerimi görecek
Yani dört bir yanım dert dolu
Nasıl dostlarımı davet edeyim
Söyle Papatyam, nasıl davet edeyim sen yokken?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559625/dert-doluyum.html>

SUSUYORUM

Papatyam!
Susuyorum, evet susuyorum
Konuşmak çare, bir merhem değil sensizlik yarama
Aşkından yangın yeri olmuş yüreğim
Bir zelzeledeyim, gecem gündüzümle karışık
Kaderim her şeye alışık
Ve ben sana âşık ama gel de söyle
Ne olur sen de aç yüreğini, aşkın dile gelsin
Seni seviyorum desin
Şahit olarak da geceler eşlik etsin
Mecnun Leyla'ya ses versin
Ama bana sen gel!
Ve bana yeter ki seni seviyorum, de!
De ki suskunluğum, sensizliğim bitsin Papatyam!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559628/susuyorum.html>

AŞKLAR DİYE BİR ŞEY YOKTU

Papatyam!

Ne çok yüz sürdüm vuslatı olmayan aşkının hasretine
Aramızda haksız uzaklar olan suskun cümle
Arada küserim, kapanır gönlüm
Nar gibi yanar, sevip de yok gibi yaşarken
Yüreğimin mevsimsiz sevgisinde
Ay, gün, saat başa çıkamıyor ki
Zaman yarışsın içimde
Uzaklar bir kısalır, bir katlanır deli yüreğimde
Gönül kıyımdan katlayan bir özlem
Dudaklarım kuru çölünde
Gözlerim, gözlerini arar
Yüreğim sevgisiz, sevgisinde
Parçalanmış gönüllerin feryatları
Duyan var mı sessiz ağıtları mı?
Hep terk edilmenin ardında
Kahrolan yüreği gören var mı?
Ziyan olan umudun çıplak yankılarını
Çınlayan feryadın hesapsız cevabını
Kahrolası hayatın pahalı sorunlarını
Sorgulamaya cesareti olan var mı?
Bitmek bilmeyen gönül sancılarını
Yoluna kurulan hain tuzakları
Gün görmeyen biçare sevdaları
Zamanın çarkında gören var mı?
Artık yoruldu, yorgundur bedenim
Taşımaz oldu yüreğimi
Geceler bir deprem gibi düştü
Hüzünlerim, çaresizliğim
Yalnızlığın ayak seslerinde ürperdi gözlerim
Artık yoruldu deli yüreğim
Gidişini unutmadım, unutamadım
Ve sen ansızın, öylece çekip gittin
Oysa benim dünyamda aşklar diye bir şey yoktu
Seni sevmekti her şey
Artık bu yorgun yüreğimi taşımaz oldu bedenim
Korktum gecelerin sabahına varamamaktan
Çünkü içimde bir umut, bir sen vardın
Yüreğim seni sevdi ama sen
Beni yalnızlıkla prangalayarak öylece çekip gittin
Her gece gökyüzüne baktım
Ve her defasında bir sigara yaktım
Bir ah çektim her defasında, acıdı canım
Artık yüreğimi taşıyamaz oldu bu beden
Beter ol diyesim var, vurunca şişenin dibine
Sen de ağlarsın belki benim gibi
Kırarsın kadehleri bir bir
Tıpkı kalbimi kırdığın gibi
Nasıl da kızılıyorsun geçen zamana
Beter ol diyesim var ama Allah'ından bul diyorum yine de
Aklına gelsin hep seni ölümüne sevdiğim
Vur kadehleri her gece yerlere
Ne günün belli olsun ne de gecen
Kendini hapsedersin o şehirde
Senin de yansın için hep
Senin gibi vursun arkandan, benden çok sevdiğin...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559634/asklar-diye-bir-sey-yoktu.html>

SEVENLER UNUTULUNCA ÖLÜRMÜŞ

Papatyam!
Bana değil de başkasına bakıyorsa gözlerin
Her baktığın gözde gör beni
Ve bir gün dolarsa gözlerin
Bil ki o gün, seni düşünüp ağladığım gündür
Bir gün bir çınlama duyarsan kulaklarında
Her esen rüzgâr getiriyorsa kokumu sana
Duyarsan sesimi rüzgârın arasında
Bil ki o gün, ismini andığım gündür
Bir gece yarısı titreyerek uyanıyorsan uykundan
Bir sıcaklık duyarsan üşüyen ellerinde
Kalbin çarparsa deli gibi
Bil ki o gün, resmini öptüğüm gündür
Bir gün sebepsiz yaşlar süzülürse o güzel gözlerinden
Bir burukluk kaplarsa yüreğini
Bir acı hissedersen kalbinin derinliklerinde
Bil ki o gün, yokluğunda öldüğüm gündür
Unutma Papatyam!
Sevenler ayrılınca değil, unutulunca ölmüş...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559636/sevenler-unutulunca-olurmus.html>

GÖZLERİNDE YANDIM

Ankara, adı kara, başkent Ankara!
Bir gecekondü semtinde doğduğum
Ve büyüdüğüm Ankara!
Mahallemizin ne eski kokusu ne de tadı kalmış
Cadde ve sokakları artık bana yabancı
Geçmişî hatırlatan pek bir şey kalmamış
Sadece okulumuz
Ona da son gittiğimde uzun süre boş gözlerle baktım
Boş gözlerle derken
Dışardan bakana göre boş göz
Ama gözlerimde hep sen vardın
Okulumuzun yolunda yürüyor
Arkadaşlarınla birlikte kahkahalar atıyordun
Sırada oturuşun geldi aklıma
Sınıftan içeri girer girmez gözlerim sana takılmış
Ve kapının önünde öylece kalakalmıştım
Kendimi toparlayarak yürümeye başladım
En arka sıraya oturdum ama kendimde değildim
İçimde ise tarif edilmez bir sevinç
İlk andan itibaren bilmeme ve aklıma yazmama rağmen
Yıllardır hiç görmediğim çehreni görünce
Adeta ayaklarım yerden kesilmişti
Ders anlatırken gözlerim hep sen de olurdu
Elini çenene dayar gözlerimin içine bakardın
O bakışlar ders dinleme bakışlarıydı
Keşke o bakışlar bana sevgi dolu bakışların olsaydı
Emin ol, öyle olsa anlardım
Çünkü göz göze geldiğimizde
Sen bilmesen de yanmak nedir?
Ben gözlerinde yanmanın ne olduğunu bilirdim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559642/gozlerinde-yandim.html>

KARA KAPLI DEFTER

Papatyam!
Kara kaplı defterimi açtım bugün
Ömür heybeme senin de hesabını yazdım
Kimler gelmiş, kimler geçmiş şu kısacık ömrümden
Kimi yakmış, kimi yıkmış
Kimi de derin izler bırakmış senin gibi
Çocukluğum sisli bir perdenin ardında gülümsüyor artık
Belli belirsiz ilk gençlik yıllarım
Uçuk pembe bir gül naifliğinde
İnce, hassas ve kırılgan
Sevmeye tutkun sevgi kelebeği misali
Kısacık bir ömrün en güzel yerinde
İlk aşka vurgun o masmavi gözlerinde
Hala sebebidir denize olan tutkum
Geçip gitmiş yıllar birbiri ardından
Yakalamaya çabalamadan, tutmadan, kırmadan
Bitmeyecek sandığım ömür
Sabun gibi kayar ellerimden
Bir gün doğmayacak o güneş
Toprağın altından görünmeyecek gözlerim
Kim derdi ki ben de öleceğim
Buruk bir kalp bıraktım dünya sana
İster sarıp sarmalayıp koy bağrına
İstersen al at, at şehrindeki o koskoca ummana
Yalnız asla unutma!
Sen varsın o kalbin içinde, onu yüreğinle yargıla
Gözlerim bulutlarla kaplı
Dayanmaz oldu kirpiklerim
Hasretin kor gibi bağrımda
Ne oldu da unutuldu yüreğim?
Ne oldu sevdiğim de
Beklemenin adı oldu sevgimiz?
Yoruldu diyemem de yandı kor gibi yüreğim
Kapana kısılmış bir aslan gibi
Vurgun yemiş gönlüm
Susma söyle, sona mı erdi bu yürek seli?
Söyle hiç mi sevmedin beni?
Sevseydin, dayanamazdı yüreğin
Bekletmezdin bu kadar beni
Ya gel gülsün yüzüm ya da bitsin sensiz ömrüm...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559645/kara-kapli-defter.html>

SUSMA KONUŞ!

Papatyam!

Bu dağlarda papatya yok, senli kokular yok
Belki baharda açacak ve yaşarsam göreceğim
Şimdilik yalnızım, hem de yapayalnız
Ve yalnızlığımı senin hayalinle dolduruyorum
Gözlerimde hep sen, o tatlı gülüşlerin, kahkaha atmaların
Kahverengi gözlerinde yeniden hayat buluşlarım var
Galiba bu yazma işini iyiden iyiye huy edindim
Her boşlukta da sana yazmaya çalışıyorum
Burada her gün ölsem de
Seninle yeniden dirilip, hayat buluyorum
Bazen insan sevdiğinin yüzüne karşı
Söyleyemediği ve anlatamadığı şeyleri
Bazen şiir, bazen de düz yazı olarak kâğıda döker, rahatlar
Ben de önce karakalem resmini yapmıştım
Hani beğenmediğin
Bir de iki defter dolusu yazdığım
Sana olan aşkı anlatan şiirler
Bazen sana dair hayaller kuruyorum
Adı üstünde hayal
Gerçekleşmeyecek olsa da kurmaktan vazgeçmiyorum
Çünkü hayallerimde sana dair güzellikler var
Hayallerimde seninle konuşuyorum
Bugün canım çok sıkkın
Gözlerimi kapattım ve yine seninle konuşuyorum
İstiyorum ki bana bir şeyler anlat!
Sevgiye aşka dair olsun
Güzel şeyler söyle bana!
İnan buna çok ihtiyacım var
Susma konuş!
Konuş ki nefessiz kalan bedenim hayat bulsun...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559649/susma-konus.html>

SORMA BENİ, SORMA NEREDEYİM DİYE?

Papatyam!
Dipsiz bir kuyunun içinde
Uçsuz bucaksız bir uçurumun kıyısında
Ya da okyanusta bir girdabın ortasında olsam ne çıkar
Aklında ben olmadıktan sonra
Sorma beni, sorma neredeyim diye?
Hem nerede olduğumun ne önemi var?
Belki bir karış toprağın altında
Belki de bir cehennem ateşinin içinde
Ya da gökyüzünde, bulutların üstündeyim
Gönlünde olmadıktan sonra
Sorma beni, sorma neredeyim diye?
Hem nerede olduğumun ne önemi var?
Belki saraylarda yaşıyorum
Belki yıkık bir viranedeyim
Belki de güllük gülistanlık dört bir yanım ne çıkar
Sorma beni, sorma neredeyim diye?
Ben sen de olmadıktan sonra
Nerede olduğumun ne önemi var?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559651/sorma-beni-sorma-neredeyim-diye.html>

SENSİZİM

Sensizim Papatyam, sensizim
Ansızım, yüreksizim, nereden baksam tutanım yok
Çaresizim, kalemsizim
Boynum bükülür alın yazısı kadersizim
Ölü bir ruhla hayat mücadelem
Cansızım, yarınsızım, kader seni sensiz yaşatır
Sensizim, bilmem ömrüm yeter mi seni görmeye
Umutsuzum, sükûta düştü gönlüm dermansızım
Aşk damlıyor her bir hecem de
Gündüzlerim harap oldu
Şavkı solmuş bir aydınlık, gecesizim, aysızım
İçimdeki sitemleri susturdum
Kilit vurdum acılara, ahsızım, ansızım
Bu vedanın, bu seferin dönüşü yok
Adımlarım ürkek, mahzun bir yürek ardımda
Kararsızım seni sevdim seveli
Şimdi ise yarsızım, yarınsızım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559655/sensizim.html>

SENSİZ YAŞANMAZ

Papatyam!

Bir canım var istersen sana verebilirim
İstersen de bir ömür boyu seni sevebilirim
Sevda bize dağ da olsa gelebilirim
Tuza düşmüş buz gibi eriyebilirim
Damarlarım kuruyor kurudu kanım
Sevdan ile sarılmış acır sol yanım
Sensiz yaşanmaz gülüm, öyle bilirim
Derdime derman olmaz gelip gidişin
Uzaklardan uzağa selam verirsin
Ne sana benzeyen var ne de bir tek eşin
Sensiz yaşayamam gülüm, öyle bilirim
Yar ektiğin tohumlar sinemde biter
Kök bağladı kalbime bu bana yeter
Aldı da unuttuğum dertlere itti
Sensiz yaşanmaz, öyle bilirim
Hasta düştüm biçare ölebilirim
Son deminde hayatım diyebilirim
Yanımda olsan belki gülebilirim
Sensiz yaşanmaz Papatyam, öyle bilirim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559656/sensiz-yasanmaz.html>

HAZİN BİR SONBAHARIM BEN

Hazin bir sonbaharım ben
Rengi benzi atıp solmuş
Tüm duaları kurumuş hüzün dergâhında savrulmuş
Hazin bir sonbaharım ben
Bayram bayram ayrılık kokan
Kolu kanadı kırılan
Sevdiklerini göçe yollayan
Bir dirhem mutluluk arayan
Hazin bir sonbaharım ben
Gözleri uzaklara daldığında yaralı kalbinin sızladığı
Kör olsa ayrılık kokularının tüm tabiatı kapladığı
Hazin bir sonbaharım ben
Çıldırır deli dalgalarım, gök yarılır ağlarım
Şimşek olur çakar, tüm dünyayı yakarım
Ne de olsa hazin bir sonbaharım ben...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559657/hazin-bir-sonbaharim-ben.html>

HÜZNÜN KALDI GERİYE

Papatyam!
Hayal olsa da şimdi yanımdasın
Bir papatya tarlasına oturmuşuz
Başına papatyalardan bir taç yapıp takmışsın
Üzerinde bembeyaz bir elbise
Sanki gelinlik gibi ortama da uygun
Yanımda oturuyorsun ama konuşmuyorsun
Susma, konuş benimle!
Öyle boş gözlerle bakma bana!
Gözlerinde aşka dair ışıltılar olsun
O ışıltıları görmek istiyorum
Ve derinliklerinde kaybolmak
Zaten bu ıssız dağlarda kaybolmuşum
Varlığımın ya da yokluğumun bir önemi yok
Sadece dokunmak istiyorum ellerine
Korkma, çekme ellerini ellerimden, incitmem
Gece sabaha, karanlık aydınlığa ulaşmakta
Tan yavaş yavaş ağarmakta
Gökyüzü fulü, havada bir serinlik
İnsanın içine, iliklerine kadar işleyen bir soğuk
Ve ben sensiz, yine üşüyorum
Burada dağlar, hasret, acı kokar
Gözyaşı olur içime akar
Ama ayrılık ateşini söndürmez
Aksine harlar ve yakar, kül eder
Ölüp giderken bedenim, helalleşemedik seninle
Ve onca yaşanmışlıktan, hüznün kaldı geriye...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559659/huznun-kaldi-geriye.html>

ÖLÜMDEN BAŞKA HER ŞEY YALAN

Papatyam!
İnsanın sırtını dayayacağı birileri olmalı hayatta
Ama benim hiç olmadı
Ben hep taşlara dayadım sırtımı
Sonbahar rüzgârında savrulan bir yaprak gibi de
Koptum dalımdan
İnsandan arkada kalan bir mezar taşıdır
Onu da başkası yaptırır
Zaten gerisi de yalandır
Bazen insan hayatta, yapmak istediklerini yapamaz
Bana, her şeyin bir vakti var, dediler
Ama benim, seninle vaktim gelmedi
Belki de hiç gelmeyecek
Doğumdan ölüme bir hayat
Kimisine uzun, kimisine ise kısa
Kimisi fakir, kimisi zengin
Kimisi mutlu, kimisi mutsuz
Kimisi bolluk, rahat ve huzur içinde
Kimisi yoksul, sıkıntı içinde
Kimisi özgür, kimisi ise esir
Burada da birileri ölecek
Vatan, millet yaşasın diye
Niye zenginlerin çocuğu değil de
Hep garibanların çocuğu ölüyor, niye ben?
Aslında hayat boş bir nefesmiş
Aldık, verdik ve gidiyoruz
Olur da bir gün sen bu satırları okuyorsan
Bil ki ben ölmüşüm, bu dünyadan gitmişimdir
Çünkü ölüm ansızın beklemediğin bir anda geliyor
Ölümden öte yer mi var?
Dünya kimisine cennet, kimisine de cehennem
Bence bu kısa hayatta
Sorup sorgulamayacak ve günü yaşayacaksın
Ve karşındakini de olduğu gibi seveceksin
Çünkü bu yalan dünyada
Ölümden başka her şey yalan...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559663/olumden-baska-her-sey-yanan.html>

HASTAYIM

Papatyam!
Hastayım, titriyor her yanımla
Dermansızım ve tükeniyorum
Umutsuzum yarından
Sıcak yüreğinin nağmelerini arıyor bedenim
Dokun pamuk ellerinle tenime!
Şifan olsun beni benden alan bakışların
Dudaklarından dökülen kelimeler
Okşasın yaralı gönlümü
Deniz mavisini tebensümlerinde uzakları yakın et!
Nefesinin aşk kokan ateşinde
Limonlu naneli çayından yudumlasam
Marifetli ellerinin yağurduğu tarhana çorbasından tatsam
Dizlerine başımı koyarak çocuk olsam şefkatli kucağında
Şiirlerinde fısılda pas tutmuş kulaklarıma
İn yüreğinin en derin mavi kuytularına
Dalgalandır durgun sularımı
Uzun zamandır güneş değmeyen yalnızlığımla
Beyaz bir yelkenli ile götür beni buralardan enginlere
Şimdi sensiz, sırat köprüsünden düşmüş gibi
Cehennemde ortasında alev alev yanmaktayım
Ne mavi güllerim kaldı ne de gülistanlığım
Hastayım sensizlikte, gün gün tükeniyor
Kaybediyorum direncimi
Ay bile uzak kaldı gecelerime
Gel bir tanem, gün yüzü görmemiş karanlığıma ışık ol!
Ve ne olur, damarlarımda yaşam çekilmeden sarıl bana!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559665/hastayim.html>

PAZAR GÜNÜ

Her pazar sızı düşer içime daralır yüreğim
Dört duvar arasında hapis olurum
İrtibatım kesiktir dış dünyayla
Gözyaşımı silmekle meşgulüm
Hatıralarımızı andıkça kendimden geçerim
Asırların yükü var sanki bedenimde
Hantal hayattan soğumuştum sen olmayınca
Şimdi dönülmez uzaklardasın
Nikotinimin dumanında
Şarabın eskimiş tadında
Hafiften bir rüzgâr esse de içimde fırtınalar, kasırgalar tutan
Hıçkırıklarım duyulur mu yaban ellerinde?
Her pazar gelişi kahvemi yudumlarken
Yine kaderimle baş başayım
Pembe hayallerimin peşinde, ardından koşarım
Savruk saçlarım dalga dalga
Dudaklarında hatıralarım ışıltılı
Teninde sıcaklığın alev alev ağustos
Beyaz kırmızı begonyalar hala balkonunda açar mı?
Aşk koşturur mu evin bir ucundan bir ucuna?
Anlıyorum suskunluğunu
Ne olur, öylece kal melek yüzlüm!
Doyasıya cennet endamından öpeyim
Hayalinle avunayım gerçeğin gibi
Bak demet demet papatyalar getirdim sana
Susuz sevgisiz bırakma!
Gönül bahçende ömürlük sakla onları
Kokumu hatırla, kokladıkça da öp!
Öp ki onlarda benim gibi solmasın...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559668/pazar-gunu.html>

UNUTMA SEVGİLİ!

Papatyam!
Bu gece hüznüm boynumdan büyük
Sevdan omuzlarımda taşıyamayacağı bir yük
Bu gece bana yine sabah olmayacak
Ama unutma Papatyam!
Bir daha senin de yüreğine güneş doğmayacak
Bu gece korkularım depreşecek
Yüreğim savunmasız bir çocuk misali titreyecek
Bu gece kibritin kavında son umudum da sönecek
Ama unutma Papatyam!
Beni yakan bu ateş seni de yakmak için dönecek
Bu gece cehennem sıcaklığında
Son nefesimi veriyorum ölümün kucığında
Bu gece ayrılıkların en acısı yaşanacak
Ama unutma Papatyam!
Senin de bedeninin bir gün toprakla buluşacak
Bu gece sen diye gireceğim toprağın bağına
Sadece sevdiğini hiç duymadım ya
İşte o gidiyor zoruma
Lakin ben yine de gül bahçesine giren gibiyim
Çünkü biliyorum Papatyam!
Yokluğum sana da acı verecek
Beni arayacaksın ya da geleceksin
Söyle o halde Papatyam!
Madem bir zaman sonra geleceksin
Bu gönül neden ölümden çekinsin?
Ucunda sana kavuşmak olduktan sonra
Söyle, ölüm dediğin bana neden zor gelsin?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559669/unutma-sevgili.html>

BEN, O ESKİ BEN DEĞİLİM

Papatyam!
Bir gün susar elbet, çalmaz olur şarkılar
Duymazsın kalbinde olan biteni
Bitirir içindeki bensizlik seni
Pişman olur da bir gün dönersen bana
Ararsın bendeki hayat veren gülüşleri
Ararsın sevgiyle bakan o gözlerimi
Ararsın seviyorum diyen sesimi
Dönmen değil, döndüğünde ne bulacağın önemli
Çünkü ben, o eski ben değilim Papatyam!
Bıraktığın ben yok artık
Seni beklerken yıllar çok şeyi alıp götürdü benden
Bir umut kırıntısı beklerken yitirdim yıllarımı
Gelip de sakın boynuma sarılma!
Çünkü ben, o eski ben değilim Papatyam!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559670/ben-o-eski-ben-degilim.html>

BUGÜN GÜNLERDEN YİNE PAZAR

Papatyam!
Gir Şu kapıdan içeri bugün
Günlerden yine pazar
Yine mahzun bir köşede
Gözlerim kapıda bekliyorum seni
Belki çıkıp gelirsin diye
Sevdiğin Şarkılar çalıyor plakta
Sustum, bütün hayalleri, umutlarımı sardım üstüne
Üzerimde senin sevdiğin kazağım var
Yine senin sevdiğin gibi hazırladım kahvaltıyı
Ben çay sevmem bilirsin
Çay bile demledim ellerimle
Ne bekliyorsun hala, çıkıp gelsene yanıma!
Bugün günlerden pazar
Ve ben yine çok özledim seni
Özledim o gülümsemeni
Özledim o eski günlerimizi
Birlikte gezdiğimiz o yerleri
Elele dolaştığımız o sokakları
Balkonda içtiğimiz o kahveleri
Özledim işte, özledim ben o günleri
Bugün günlerden yine pazar
Bir sürpriz yap, gir Şu kapıdan içeri!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559672/bugun-gunlerden-yine-pazar.html>

ÖLÜMÜ BEKLERKEN

Papatyam!
Doğduğun aile, ortam ve şartlar kaderindir
Kimisi varlığa, kimisi de yokluğa doğar
Ben de bir gecekondu semtinde doğup büyüdüm
Ve seni orada tanıdım, sevdim
Ama bil ki ben seni kavuşuruz diye sevmedim
Hesapsız ve kitapsız sevdim
Hayatımda çok şey değişse de
Gönlümde değişmeyen tek şey
Sen ve senin içimde yanan aşk ateşin
O da sönmedi zaten
Yaşadığım sürece de sönmeyecek
Aslında sen benden gitmişsin
Giderken de benden çok şeyler götürmüşsün
Anılar, kokun, o gülüşün
Beni benden alan bakışların yok artık
Sensiz bu dünya boş
Tek başıma kalmışım ve yalnızım
Dünyam artık renksiz
Varsa da siyah ve karanlık
Aklıma hep seni ilk görüşüm
İlk elinden tutuşum gelir
Nasıl da ısınmıştı ellerim?
Artık soğuk, yaz sıcakında bile üşüyor
Gezdiğimiz yerler
Oturduğumuz pastane köşesi öylece duruyor
Ama sensiz, artık bir anlamı da yok
Oysa ben adını kalbime yazmıştım
Hem de silinmemecesine
Dünya seninle güzeldi, yaşamak bile
Kendi kendime sessiz sorular soruyorum
Cevabı ise yok, çünkü cevapların hepsi sende
Konuşmaya bile korkuyorum
Acı çekiyorum ve seni özlüyorum
Halimi soranlara, iyiyim diyorum, olmasam da
Gözlerime karanlıklar çökmüş
Yüreğimde sana dair kavuşma umutlarım solmuş
İçimde iyileşmez, kapanmaz bir yarasın sürekli kanayan
Ayrılığın resmini, hasretini
Şu geçit vermez, zalim dağlara çizdim
Gecenin ayazında bakıp bakıp ısınıyorum
Isınırken belki de gecenin en karanlığında
Seni benden koparacak ölümü
Evet, ölümü bekliyorum sensiz
Sen olmadıktan sonra varsın ölüm de gelsin
Gelsin de alsın beni...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559695/olumu-beklerken.html>

HATIRLAMA SENİ SEVDİĞİMİ!

Papatyam!
Artık seninle olmayacağımı biliyorum
Çünkü ben artık eskiden olduğu gibi koşamıyorum
Yürümek bile yoruyor beni
Çok çabuk vazgeçmeye başladım her şeyden, herkesten
Pes etmekten bahsetmiyorum
Ama kalabalık insanlar istemiyorum hayatımda
Bu yüzden de dik yukarıya çıkmak harcam değil
Gençte değilim artık, haliyle iyice yaşlandı yüreğim
Ayrıca iki kişilik olan aşkı tek başına sahiplenecek kadar
Güçlü de hissetmiyorum kendimi
Senden kalanlar benden gidene kadar da bekleyeceğim
Sırf unutsun diye seni
Ben çoktan yaşlılığıma gömülüp
Bir geceyi daha gündüze çevirme derdine düştüm
Sen de unut beni, hatırlama seni sevdiğimi!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559696/hatirlama-seni-sevdigimi.html>

BENİ ARA!

Bir aralık akşamında Papatyam!
Bakarken camları buğulanmış pencereden sokağa
Önce sen, sonra da bir yalnızlık şarkısı düşüyor aklıma
Oysa bir sessizlik hakim etrafta
Ve sulu bir kar yağıyor terk edilmiş sokağa
Rüzgârdan uçmaya hazır küf tutmuş odama
Derin bir hüzün çöker örselenmiş ruhuma
Zemheriye, ayaza, buz kesmiş havaya inat
Atıyorum kendimi sisler bulvarına
Islanıyor kirpiklerim üşüyor gözlerim
Geceye sessizlik, bana sensizlik hakim
Sigaramın ateşi de olmasa neredeyse donacak elim
Anla işte Papatyam!
Yine bir kahır gecesinde, elemeler içindeyim
Bekliyorum gökyüzünü, ay kayıp yıldızlar ise firarda
Dönmeyeceğini bilsem de hani diyorum ki
Güzel günlerimiz hatırla ve beni bir kez olsun ara!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559698/beni-ara.html>

KAYIP KIYILARDA

Ne çetin mevsimler gelip geçti yanımdan
Bazen kasırgalar vurdu acımasızca
Bazen de dalgalar tokat attı bana
Direndim şiddetli fırtınalara
Mavi sulara gezindim durdum öylece
Aşkı tadanlarla aşkla dolaştırdım
Evine üç beş kuruş ekmek parası götürecek
Emekçi balıkçıların yüzünü güldürdüm
O kadar çok yükler bindi ki sırtıma
Of bile demeden delinmiş gövdeme
Meğerse insanoğlu nankörmüş
Anladıklarında yorgun düştüğümü
Atıverdiler beni sahilde bir köşeye
Çilelerine ortak olduğum
Onları sırtında taşıyan sanki ben değildim
Oysa en zor şartlarda kol kanat gerdim
Ulaştırdım rıhtımın kollarına
Nice mutluluklar tattırdım onlara
Yaşlanmaya gör, yorgun düş
İşte böyle atılırsın sakın duygulara
Şimdi yapayalnız hastanelerde
Ne halimi soran var ne de beni anlayan?
Unutulmuşum koca kurt misali
Martılar arada bir gelip sorarlar
Balık var mı, balık diye?
Her şey menfaatse bitmiş yitik çağımız
Bedenen çürümeye terk edilmişim
Ruhem öldürülmüş biriyim ben
Elimden tutacak, sevgisini verecek
Derin mavilerde yüzdürecek
Yürekte sevdalı bir can arıyor
Kayıp kıyıların griye boyanmış sahilinde
Bir gün senin de kanadın kırılacak
Bir zamanı vardır her şeyin, az sabret!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559700/kayip-kiyilarda.html>

HADI TUT ELLERİMDEN!

Papatyam!
Bir kelebeğin kanadında, sana bir papatya gönderdim
Yolu uzundu bilemedim, bir günlük ömrü olduğunu
Söyle sevgili, bir günlük müydü kelebek gibi bana sevgin?
Hadi gel tut ellerimden, hadi tut!
Düşüyorum zamanın son basamaklarından
Bir soğuk uçuruma düşüyorum ve çok üşüyorum
Avuç içlerindeki çizgileri yollarına götür, götür beni!
Yaşların ve ağıtların olmadığı
Bir düşlere götür beni, götür yavaş yavaş!
Tüm yorgunlukları dirhem dirhem
Gözlerinin karasında dinlendireyim
Hadi tut ellerimden, hadi tut!
Bir şey anlamadan gençliğim bitti
Sözüm geçmiyor artık hayata
Dilimde bir eyvah!
Belki de bir ah kim bilir?
Kaç kahbenin penceresinde sararıp soldum
Daha ne biliyorum ki tut işte ellerimden!
Hadi tut ellerimden tepe takla düşüyorum!
Bir bahtsızın çocukluğu kurşunla değil
En çok bir sözle vurulmuş ayrılıklar
Bana sakın bir gün hoşça kal deme!
Ama yoksa ölmek istemiyorum oracıkta
Benim yeniden yaşamı sevmem için
Hadi tut ellerimden, hadi tut!
Vazgeçmiyor bak kör olası felek eziyetinden
Toprağa nazı geçmezmiş vakti dolanların
Teneşirlere yatırılmadan önce bu bedeni
Bırak ellerim, ellerinin bayramını yaşasın
Artık senden başka ne umudum ne de kimsem var
Tut ellerimden, hadi tut!
Dağlara son kırağı düşmeden
Bülbül dalına küsmeden tut ellerimden!
Korkarım bir yalnızlığa koşarım
Seni kollarıma saramadan beyaz kefenlere gireceğim
Hadi tut ellerimden, hadi tut!
Elele karşılayalım şu zalim ölümü
Ve ellerinden içeyim son nefesi şerbet diye...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559702/hadi-tut-ellerimden.html>

ANNE!

Sana düşmüşüm anne!
Ben yaşamaktan usanmışım
Dile düşmüşüm anne!
Ben bu hallerimden yakınmışım
Nerede sevdiklerim anne, hani neredeler?
Yalan olmuşum anne, talan olmuşum
Dün benimle olanlar bugün neredeler anne?
Yanımda dört duvar, önümde dört duvar
Öyle yalnızım ki anne, öyle yalnızım
Ben her şeyi tatmışım anne!
Kurdun çakal, dostun yalan olduğunu
Umudun hayal her şeyin talan olduğunu
Ömrün boş, hayatın yalan olduğunu
Görmüşüm, yaşamışım anne!
Doğdum büyüdüm, ayaklandım yürüdüm
Çalıştım bölüştüm, sevdim görüştüm
Çoluk çocukla örtüştüm, baba oldum hayatla dövüştüm
Gözyaşlarım hiç dinmedi anne!
Dara düşmüşüm anne!
Ben yaşamaktan usanmışım, dile düşmüşüm anne!
Ben bu hallerimden yakınmışım
Nerede sevdiklerim anne, hani neredeler?
Yalan olmuş anne, talan olmuş anne!
Dün benimle olanlar bugün neredeler?
Yanımda dört duvar, önümde dört duvar
Öyle yalnızım ki anne öyle yalnız
Neredesin, gel kollarınla sar beni anne!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559704/anne.html>

HER ŞEY BAMBAAŐKA

Papatyam!
Biliyordum kurduğumuz hayaller başka
Yüreğimizdeki sonsuz sevgi, aşk başka
Gerçek ise çok daha başka
Belki de hayatta, yanlış yerde yanlış zamanda baŐlamıŐtık
Umutlarımız başka, yaşadıklarımız çok daha baŐkaydı
Yine de diyorum başka, bambaŐkaydı her Şey
Bu tezat durumlara rağmen
Sevgiyi yüreklerimize indirebilmek
İnadına severek, kendi özlemlerimizi gidermek
Efsane bir aşkı kucaklamak
Ve o aşkla doldurabilmek isterdim yüreklerimize
Ama aşk başka, sen baŐkaydın
Her ayrılık hüüzün verir biliyorum
Kolay değil sarsılmamak, düşmemek yürek üstü
Özleminden yanmamak, kavrulmamak kolay değil
BaŐlarken hayaller başka gerçekler başka olunca
Ve sonu yok bir sevda düŐünce insanın yüreğine
Bir gün acılarımı alıp, sensiz çarpan yüreğime sarılıp
Başladığım yere dönecek
Ve Őamdandaki mum misali, önce yanacak sonra sönecektim
Biliyordum çünkü sen bu aşkı musalla taşına yatırıp
Salasını çoktan vermiş, ruhuna da El Fatiha demiŐtin...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559705/her-sey-bambaska.html>

AŞK ÖLMÜŞ

Dalgaların sesinde bir mahzun sesin avazı
İnletiyor sahil boyunu
Yıldızların raksında gözlerim
Ben yine yalnızlığım içiyorum
Biliyorum, kâh dolu dolu gözlerim
Kâh küçük küçük tebessümlerde dudaklarım
Omzumda sana ait ne varsa toplanmışken
Ellerinde kadehler bir bitiŐi kutlar gibi
AŞk gitti bizden Papatyam!
Böyle söyledi o insafsız dudaklar
Sevgimizse meçhul, bilmiyordum
İsmarlama mı oluyor bu sevmeler?
Gel dediğimde gelecek, git dediğimde gidecek
Ya kalp ya gönül, hiç mi önemi yok sevginin?
Ya anılar, ya yağmurlarda ıslanan saçlarımız
Ya avuçlarımızın şahitliği
Gözler git deyince silecek mi suretleri?
Bu kadar ucuz mu sevmek?
Böylesine yüreksiz, korkak mı aşk?
AŞk gitmiş bizden kahretsin
Bize sormadan, izin almadan gidivermiş
Ya emekler, aşk için sevgi için verilen o emekler
Onlarda mı veda edecekler bir bir?
Bizim sevgimiz ölümsüz demiş bir Şair
Oysa yalan söylemiş, hem de büyük bir yalan
İnsanın öldüğü bu dünyada
AŞkta ölmüş, ne yazarsın be Şair?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559708/ask-olmus.html>

ERTELENEN GÖZYAŞLARI

Papatyam!
Hüzünüm ağır adımlarla yol alırken gecedem
Kaldırımlar ürkek gözlerle durmadan sana bakardı
Dudaklarımda bir türkü vardı seni rüzgârlara anlatan
Nasıl sevdiysem artık seni
Nasıl sığdırdım ise nefesimi özlemlerine
Bana el olmuş sesin bölünmesin diye
Aşk kemiği bir ayrılığın kollarında
Acılarımın parmak uçlarıyla
Yalnızlığımın çökmüş omuzlara dokunuşu
Erteledim durdum gözyaşlarımı
Gülüşlerimin tek sebebi
Mutluluk olduğunu sanıyordum çocukken
Büyümeye başladığında öğreniyormuş insan
Acılara da gülüp geçmeyi
Bu yüzden değil mi zaten
Ömrümün sokaklarında sabahlayan düşleri
Kalemin feryadı, şiirlerde medet umması
Nasıl sevdiysem artık seni
Nasıl sığdırsam yüreğime, dış geçiren gidişini
Tutunup bir turnanın kanadına
Ayrılıklara görünmeden gitmeyi
Yazmak isterdim seni bir şiirde...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559709/ertelenen-gozyaslari.html>